



ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Βρυξέλλες, 15 Μαΐου 2019
(OR. en)

2016/0359 (COD)

PE-CONS 93/18

JUSTCIV 319
EJUSTICE 188
ECOFIN 1240
COMPET 897
EMPL 602
SOC 798
CODEC 2425

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Θέμα: ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ περί πλαισίου για την προληπτική αναδιάρθρωση, την απαλλαγή από τα χρέη και τις ανικανότητες ή την έκπτωση οφειλετών, καθώς και περί μέτρων βελτίωσης των διαδικασιών αυτών, και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 (Οδηγία για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα)

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2019/...
ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της ...

περί πλαισίου για την προληπτική αναδιάρθρωση, την απαλλαγή από τα χρέη και τις ανικανότητες ή την έκπτωση οφειλετών, καθώς και περί μέτρων βελτίωσης των διαδικασιών αυτών, και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 (Οδηγία για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως τα άρθρα 53 και 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία³,

¹ ΕΕ C 209 της 30.6.2017, σ. 21.

² ΕΕ C 342 της 12.10.2017, σ. 43.

³ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Μαρτίου 2019 (δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της ...

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να συμβάλει στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να άρει εμπόδια στην άσκηση θεμελιωδών ελευθεριών, όπως η ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και η ελευθερία εγκατάστασης, τα οποία απορρέουν από διαφορές μεταξύ των εθνικών δικαίων και διαδικασιών για την προληπτική αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα, την απαλλαγή από τα χρέη και την ανικανότητα ή την έκπτωση. Χωρίς να θίγει τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες των εργαζομένων, η παρούσα οδηγία επιδιώκει να άρει τα εν λόγω εμπόδια διασφαλίζοντας ότι οι βιώσιμες επιχειρήσεις και οι επιχειρηματίες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες θα έχουν πρόσβαση σε αποτελεσματικά εθνικά πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης τα οποία θα τους επιτρέψουν να συνεχίσουν τη λειτουργία τους· ότι οι έντιμοι αφερεγγυοί ή υπερχρεωμένοι επιχειρηματίες θα μπορούν να απαλλάσσονται πλήρως από τα χρέη τους μετά από εύλογο διάστημα που θα τους προσφέρει μια δεύτερη ευκαιρία· και ότι θα βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής από το χρέος, ιδίως περιορίζοντας την διάρκειά τους.

- (2) Η αναδιάρθρωση θα πρέπει να παρέχει στους οφειλέτες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες τη δυνατότητα να συνεχίσουν πλήρως ή εν μέρει τη λειτουργία τους, μέσω τροποποίησης της σύνθεσης, των όρων ή της δομής των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού τους ή της κεφαλαιακής διάρθρωσής τους, συμπεριλαμβανομένης της πώλησης περιουσιακών στοιχείων ή τμημάτων της επιχείρησης ή, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, πωλώντας την ίδια την επιχείρηση συνολικώς, καθώς και μέσω επιχειρησιακών αλλαγών. Αν δεν προβλέπεται ρητώς κάτι άλλο από το εθνικό δίκαιο, οι επιχειρησιακές αλλαγές, όπως η καταγγελία ή η τροποποίηση συμβάσεων ή η πώληση ή άλλη διάθεση περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις γενικές απαιτήσεις που προβλέπονται για τέτοια μέτρα στο εθνικό δίκαιο και ιδίως στο αστικό και το εργατικό δίκαιο. Κάθε κεφαλαιοποίηση χρέους θα πρέπει επίσης να πληροί τις εγγυήσεις της εθνικής νομοθεσίας. Τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης θα πρέπει πρωτίστως να παρέχουν στους οφειλέτες τη δυνατότητα αποτελεσματικής αναδιάρθρωσης σε πρώιμο στάδιο, αποφεύγοντας την αφερεγγυότητα και περιορίζοντας την άνευ λόγου εκκαθάριση βιώσιμων επιχειρήσεων. Τα εν λόγω πλαίσια θα πρέπει να αποτρέπουν τις απώλειες θέσεων εργασίας, γνώσεων και δεξιοτήτων και να μεγιστοποιούν τη συνολική αξία υπέρ των πιστωτών σε σύγκριση με εκείνη που θα περιείρχετο σε αυτούς σε περίπτωση εκκαθάρισης των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας ή σε περίπτωση της επόμενης καλύτερης εναλλακτικής δυνατότητας, ελλείψει σχεδίου, για τους ιδιοκτήτες και για την οικονομία στο σύνολό της.

- (3) Επιπλέον, τα προληπτικά πλαίσια αναδιάρθρωσης θα πρέπει να αποτρέπουν τη συσσώρευση μη εξυπηρετούμενων δανείων. Το πλαίσιο αποτελεσματικής προληπτικής αναδιάρθρωσης θα εξασφαλίζει την ανάληψη δράσης προτού οι εταιρείες περιέλθουν σε κατάσταση υπερημερίας ως προς την εξυπηρέτηση των δανείων τους· μειώνοντας τον κίνδυνο να καταστούν τα δάνεια μη εξυπηρετούμενα κατά τις περιόδους καθοδικής φάσης του οικονομικού κύκλου, με αποτέλεσμα την άμβλυνση των αρνητικών επιπτώσεων στον χρηματοπιστωτικό τομέα. Θα μπορεί να διασωθεί σημαντικό ποσοστό επιχειρήσεων και θέσεων εργασίας αν προβλεφθούν προληπτικά πλαίσια σε όλα τα κράτη μέλη στα οποία οι εν λόγω επιχειρήσεις έχουν έδρα, περιουσιακά στοιχεία ή πιστωτές. Κατά τη διαδικασία της αναδιάρθρωσης, τα δικαιώματα όλων των εμπλεκόμενων, συμπεριλαμβανομένων των εργαζομένων, θα πρέπει να προστατεύονται ισόρροπα. Ταυτόχρονα, οι μη βιώσιμες επιχειρήσεις χωρίς προοπτική επιβίωσης θα πρέπει να εκκαθαρίζονται το ταχύτερο δυνατόν. Όταν ένας οφειλέτης που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες δεν είναι οικονομικά βιώσιμος ή δεν μπορεί να επανέλθει εύκολα σε οικονομική βιωσιμότητα, οι προσπάθειες αναδιάρθρωσης μπορεί να επιταχύνουν τη συσσώρευση ζημιών επί ζημιά των πιστωτών, των εργαζομένων και των λοιπών ενδιαφερομένων, καθώς και της οικονομίας στο σύνολό της.

- (4) Υπάρχουν διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά το φάσμα των διαδικασιών που τίθενται στη διάθεση των οφειλετών με οικονομικές δυσχέρειες, για την αναδιάρθρωση της επιχείρησής τους. Ορισμένα κράτη μέλη διαθέτουν περιορισμένο φάσμα διαδικασιών, με αποτέλεσμα η δυνατότητα αναδιάρθρωσης επιχειρήσεων να παρέχεται σε σχετικά όψιμο στάδιο, στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας. Σε άλλα κράτη μέλη, η αναδιάρθρωση είναι δυνατή νωρίτερα, αλλά οι διαθέσιμες διαδικασίες δεν είναι όσο αποτελεσματικές γιατί θα μπορούσαν να γίνουν ή είναι όντως πολύ τυπικές και ιδίως περιορίζουν τις δυνατότητες προσφυγής σε εξωδικαστικές διαδικασίες. Οι προληπτικές λύσεις αποτελούν αυξανόμενη τάση του σύγχρονου δικαίου περί αφερεγγυότητας. Η τάση αυτή ευνοεί τις προσεγγίσεις που, σε αντίθεση με την παραδοσιακή προσέγγιση η οποία αποσκοπεί στην εκκαθάριση της επιχείρησης που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες, έχουν ως στόχο την ανάκαμψή της ή τουλάχιστον τη διάσωση των τμημάτων της που παραμένουν οικονομικά βιώσιμα. Η πρακτική αυτή συντελεί συχνά, εν μέσω άλλων οφελών προς την οικονομία, στην διατήρηση θέσεων εργασίας ή στη μείωση περιττής απώλειας θέσεων εργασίας. Επιπλέον, η έκταση της συμμετοχής, στα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης, των δικαστικών ή διοικητικών αρχών ή των οριζομένων από αυτές επαγγελματιών του κλάδου, κυμαίνεται από ελάχιστη ή και μηδενική σε ορισμένα κράτη μέλη, έως την πλήρη σε άλλα. Ομοίως, οι εθνικοί κανόνες για την παροχή στους επιχειρηματίες μιας δεύτερης ευκαιρίας, ιδίως μέσω της απαλλαγής από τα χρέη τα οποία επισώρευαν στο πλαίσιο της άσκησης της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τη διάρκεια της περιόδου απαλλαγής και τις προϋποθέσεις χορήγησής της.

- (5) Σε πολλά κράτη μέλη απαιτούνται περισσότερα από τρία χρόνια για να απαλλαγεί ένας αφερέγγυος αλλά έντιμος επιχειρηματίας από τα χρέη του και να πραγματοποιήσει ένα νέο ξεκίνημα. Τα αναποτελεσματικά πλαίσια για την απαλλαγή από τα χρέη και την ανικανότητα ή την έκπτωση αναγκάζουν τους επιχειρηματίες να μετεγκατασταθούν σε άλλα κράτη προκειμένου να επωφεληθούν από ένα νέο ξεκίνημα σε εύλογο χρονικό διάστημα, με σημαντικό πρόσθετο κόστος τόσο για τους πιστωτές τους όσο και για τους ίδιους τους επιχειρηματίες. Οι αποφάσεις που επιβάλλουν μεγάλης διάρκειας ανικανότητες ή εκπτώσεις από δικαιώματα, που συχνά συνοδεύουν τις διαδικασίες απαλλαγής, θέτουν φραγμούς στην ελευθερία ανάληψης και άσκησης μη μισθωτής επιχειρηματικής δραστηριότητας.
- (6) Οι υπερβολικά χρονοβόρες διαδικασίες αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής που ισχύουν σήμερα σε αρκετά κράτη μέλη ευθύνονται σε σημαντικό βαθμό για τα χαμηλά ποσοστά ανάκτησης και για την απροθυμία των επενδυτών να δραστηριοποιηθούν επιχειρηματικά σε κράτη όπου υπάρχει ο κίνδυνος υπερβολικής διάρκειας και αδικαιολόγητου κόστους των διαδικασιών.

- (7) Όλες αυτές οι διαφορές στις διαδικασίες αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής από τα χρέη συνεπάγονται πρόσθετες δαπάνες για τους επενδυτές όταν εκτιμούν τον κίνδυνο οικονομικών δυσχερειών των οφειλετών τους σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή την ανάληψη επενδύσεων σε βιώσιμες επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες, καθώς και το πρόσθετο κόστος αναδιάρθρωσης επιχειρήσεων με εγκαταστάσεις, πιστωτές ή περιουσιακά στοιχεία σε άλλα κράτη μέλη. Αυτό συμβαίνει κατά κύριο λόγο στις αναδιρθρώσεις διεθνών ομίλων εταιρειών. Πολλοί επενδυτές αναφέρουν ότι η αβεβαιότητα σχετικά με τους κανόνες περί αφερεγγυότητας ή ο κίνδυνος χρονοβόρων ή πολύπλοκων διαδικασιών αφερεγγυότητας σε άλλο κράτος μέλος αποτελούν βασικό αντικίνητρο επενδύσεων ή αποφυγής επιχειρηματικών σχέσεων με αντισυμβαλλόμενο εκτός του κράτους μέλους της έδρας τους. Αυτή η αβεβαιότητα εμποδίζει έτσι την ελευθερία εγκατάστασης των επιχειρήσεων και την προαγωγή του επιχειρηματικού πνεύματος, και υπονομεύει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Οι περισσότερες πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις («ΠΜΜΕ»), ειδικότερα, δεν διαθέτουν τους πόρους που απαιτούνται για την εκτίμηση των κινδύνων που σχετίζονται με διασυνοριακές δραστηριότητες.
- (8) Οι διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τις διαδικασίες αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής από τα χρέη οδηγούν σε άνισους όρους όσον αφορά αφενός την πρόσβαση σε πιστώσεις και αφετέρου τα ποσοστά ανάκτησης. Συνεπώς, για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς γενικότερα και, ιδίως, την επίτευξη μιας λειτουργικής Ένωσης Κεφαλαιαγορών, είναι αναγκαίο να υπάρξει υψηλότερος βαθμός εναρμόνισης στους τομείς της αναδιάρθρωσης, της αφερεγγυότητας, της απαλλαγής από χρέη και της ανικανότητας ή της έκπτωσης, καθώς και για την ανθεκτικότητα των ευρωπαϊκών οικονομιών, μεταξύ άλλων για τη διατήρηση και τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

- (9) Επιπλέον, θα πρέπει να εξαλειφθούν οι πρόσθετες δαπάνες εκτίμησης των κινδύνων και διασυννοριακής αναγκαστικής εκτέλεσης των απαιτήσεων, με τις οποίες επιβαρύνονται οι πιστωτές υπερχρεωμένων επιχειρηματιών που μετεγκαθίστανται σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να λάβουν απαλλαγή χρέους πολύ γρηγορότερα. Ομοίως, θα πρέπει να μειωθούν οι πρόσθετες δαπάνες που συνεπάγεται για τους επιχειρηματίες η ανάγκη μετεγκατάστασης σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να επωφεληθούν από απαλλαγή χρέους. Περαιτέρω, τα εμπόδια που θέτουν οι αποφάσεις που επιβάλλουν μακροχρόνιες ανικανότητες και εκπτώσεις από δικαιώματα για λόγους που συνδέονται με την αφερεγγυότητα του επιχειρηματία εμποδίζουν την επιχειρηματικότητα.
- (10) Κάθε εγχείρημα αναδιάρθρωσης, ιδίως αν είναι μεγάλων διαστάσεων και προκαλεί σημαντικό αντίκτυπο, θα πρέπει να βασίζεται σε διάλογο με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Ο διάλογος αυτός θα αφορά την επιλογή των μέτρων σε σχέση με τους στόχους της διαδικασίας και τις εναλλακτικές επιλογές, και θα πρέπει να διασφαλίζει κατάλληλη συμμετοχή των εκπροσώπων των εργαζομένων όπως προβλέπεται στο ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο.
- (11) Τα εμπόδια στην άσκηση θεμελιωδών ελευθεριών δεν περιορίζονται στις αμιγώς διασυννοριακές καταστάσεις. Μια ολοένα και πιο διασυνδεδεμένη εσωτερική αγορά, στην οποία τα προϊόντα, οι υπηρεσίες, τα κεφάλαια και οι εργαζόμενοι κυκλοφορούν ελεύθερα, με την ψηφιακή διάσταση ισχυρότερη από ποτέ, συνεπάγεται ότι πολύ λίγες εταιρείες είναι αμιγώς εθνικές αν ληφθούν υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία, όπως η πελατειακή τους βάση, η αλυσίδα εφοδιασμού, το πεδίο δραστηριοποίησης, η επενδυτική και η κεφαλαιακή βάση. Εξάλλου, ακόμη και αμιγώς εθνικού χαρακτήρα περιπτώσεις αφερεγγυότητας μπορεί να έχουν επιπτώσεις στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς μέσω του λεγόμενου φαινομένου του ντόμινο, καθώς η αφερεγγυότητα ενός οφειλέτη μπορεί να προκαλέσει αλυσιδωτές περιπτώσεις αφερεγγυότητας κατά μήκος της αλυσίδας εφοδιασμού.

- (12) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ ρυθμίζει ζητήματα διεθνούς δικαιοδοσίας, αναγνώρισης και εκτέλεσης, εφαρμοστέου δικαίου και συνεργασίας σε διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας, καθώς και τη διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας. Το πεδίο εφαρμογής του καλύπτει τις προληπτικές διαδικασίες με τις οποίες προωθείται η διάσωση οικονομικά βιώσιμων οφειλετών, καθώς και τις διαδικασίες απαλλαγής από τα χρέη επιχειρήσεων και άλλων νομικών προσώπων. Ωστόσο, ο εν λόγω κανονισμός δεν αντιμετωπίζει τις νομοθετικές αποκλίσεις στην αντιμετώπιση των διαδικασιών αυτών στο εθνικό δίκαιο. Επιπλέον, μια πράξη που θα περιοριζόταν αποκλειστικά στις διασυνοριακού χαρακτήρα περιπτώσεις αφερεγγυότητας δεν θα καταργούσε όλα τα εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία, ούτε θα ήταν εφικτό για τους επενδυτές να προσδιορίσουν εκ των προτέρων τον διασυνοριακό ή εγχώριο χαρακτήρα των πιθανών μελλοντικών οικονομικών δυσχερειών του οφειλέτη. Επομένως, τα ζητήματα δικαστικής συνεργασίας δεν αρκούν και είναι αναγκαίο να θεσπισθούν ουσιαστικά ελάχιστα πρότυπα για τις διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης καθώς και για τις διαδικασίες που απαλλάσσουν τους επιχειρηματίες από τα χρέη.
- (13) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, αλλά επιδιώκει να είναι πλήρως συμβατή και συμπληρωματική προς αυτόν, απαιτώντας από τα κράτη μέλη να θεσπίσουν διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης σύμφωνες με ορισμένες ελάχιστες αρχές αποτελεσματικότητας. Δεν μεταβάλλει την προσέγγιση που υιοθετήθηκε στον εν λόγω κανονισμό όπου παρέχεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να διατηρούν σε ισχύ ή να θεσπίζουν διαδικασίες που δεν πληρούν την προϋπόθεση της δημοσιότητας για την αναγνώριση και την κοινοποίηση βάσει του παραρτήματος Α του κανονισμού αυτού και για την διασυνοριακή αναγνώριση διαδικασιών αφερεγγυότητας και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων. Μολονότι η παρούσα οδηγία δεν απαιτεί οι διαδικασίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της να πληρούν όλες τις προϋποθέσεις για κοινοποίηση βάσει του εν λόγω παραρτήματος, αποσκοπεί στη διευκόλυνση της διασυνοριακής αναγνώρισης των διαδικασιών αυτών και στην αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 19).

- (14) Το πλεονέκτημα της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 είναι ότι προβλέπει διασφαλίσεις έναντι της καταχρηστικής μετεγκατάστασης του κέντρου των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη κατά τη διάρκεια διασυνοριακής διαδικασίας αφερεγγυότητας. Ορισμένοι περιορισμοί θα πρέπει επίσης να εφαρμόζονται σε διαδικασίες που δεν καλύπτονται από τον εν λόγω κανονισμό.
- (15) Είναι αναγκαίο να ελαττωθεί το κόστος της αναδιάρθρωσης τόσο για τους οφειλέτες όσο και για τους πιστωτές. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να μειωθούν οι διαφορές ανά κράτος μέλος που εμποδίζουν την έγκαιρη αναδιάρθρωση βιώσιμων οφειλετών οι οποίοι αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες και η δυνατότητα απαλλαγής από χρέη για έντιμους επιχειρηματίες. Με τον τρόπο αυτόν, θα ενισχυθεί η διαφάνεια, η ασφάλεια δικαίου και η προβλεψιμότητα στην Ένωση. Επιπλέον, θα μεγιστοποιηθούν οι αποδόσεις που λαμβάνουν οι κάθε είδους πιστωτές και επενδυτές και θα ενθαρρυνθούν οι διασυνοριακές επενδύσεις. Η μεγαλύτερη συνοχή διαδικασιών αναδιάρθρωσης και αφερεγγυότητας αναμένεται να διευκολύνει επίσης την αναδιάρθρωση ομίλων εταιρειών ανεξαρτήτως του τόπου εγκατάστασης των μελών του ομίλου εντός της Ένωσης.

- (16) Η εξάλειψη των εμποδίων στην αποτελεσματική και προληπτική αναδιάρθρωση βιώσιμων οφειλετών που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες συμβάλλει στην ελαχιστοποίηση των απωλειών θέσεων εργασίας και των ζημιών για τους πιστωτές στην αλυσίδα εφοδιασμού, διαφυλάσσει την τεχνογνωσία και τις δεξιότητες, και συνεπώς ωφελεί την οικονομία ευρύτερα. Η διευκόλυνση της απαλλαγής των επιχειρηματιών από τα χρέη τους αποτρέπει τον αποκλεισμό τους από την αγορά εργασίας και τους προσφέρει τη δυνατότητα να κάνουν ένα νέο επιχειρηματικό ξεκίνημα διδασκόμενοι από τις εμπειρίες του παρελθόντος. Εξάλλου, η συντόμευση των διαδικασιών αναδιάρθρωσης θα έχει ως αποτέλεσμα μεγαλύτερα ποσοστά ανάκτησης για τους πιστωτές και τις επιχειρήσεις τους, καθώς η πάροδος του χρόνου συνήθως δεν επιφέρει παρά περαιτέρω μείωση αξίας εις βάρος του οφειλέτη ή της επιχείρησής του. Τέλος, μια αποτελεσματική διαδικασία αναδιάρθρωσης, αφερέγγυότητας και απαλλαγής θα επιτρέψει καλύτερη εκτίμηση των κινδύνων που ενέχουν οι αποφάσεις χορήγησης και λήψης πιστώσεων και θα εξομαλύνουν την προσαρμογή των αφερέγγυων ή υπερχρεωμένων οφειλετών, ελαχιστοποιώντας το κοινωνικό και οικονομικό κόστος που συνεπάγεται η διαδικασία απομόχλευσής τους. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να παρέχει στα κράτη μέλη ευελιξία κατά την εφαρμογή αυτών των κοινών αρχών με σεβασμό, παράλληλα, των εθνικών νομικών συστημάτων. Τα κράτη μέλη θα δύνανται να διατηρούν ή να θεσπίζουν στις εθνικές έννομες τάξεις τους και άλλα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης πέραν εκείνων της παρούσης οδηγίας.

- (17) Οι επιχειρήσεις και ιδίως οι ΠΜΜΕ οι οποίες αντιπροσωπεύουν το 99 % του συνόλου των επιχειρήσεων στην Ένωση αναμένεται να επωφεληθούν από μια συνεκτικότερη προσέγγιση σε επίπεδο Ένωσης. Οι ΠΜΜΕ είναι πιθανότερο να τεθούν υπό εκκαθάριση παρά υπό αναδιάρθρωση διότι υποχρεούνται να φέρουν δαπάνες δυσανάλογα μεγαλύτερες σε σχέση με εκείνες που βαρύνουν μεγαλύτερες επιχειρήσεις. Οι ΠΜΜΕ, ιδίως όταν αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες, συχνά δεν διαθέτουν τους απαιτούμενους πόρους για να αντεπεξέλθουν στο υψηλό κόστος της αναδιάρθρωσης και να αξιοποιήσουν τις αποτελεσματικότερες διαδικασίες αναδιάρθρωσης σε ορισμένα κράτη μέλη. Για να βοηθούνται οι εν λόγω οφειλέτες να προχωρούν σε αναδιάρθρωση με χαμηλό κόστος, θα πρέπει παράλληλα να εκπονηθούν σε εθνικό επίπεδο και να είναι διαθέσιμοι στο διαδίκτυο ολοκληρωμένοι κατάλογοι ελέγχου για τα σχέδια αναδιάρθρωσης, προσαρμοσμένοι στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες των ΠΜΜΕ. Επιπροσθέτως, θα πρέπει επίσης να θεσπισθούν εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης για να προειδοποιούνται οι οφειλέτες όταν υπάρχει επείγουσα ανάγκη για δράση, λαμβάνοντας υπόψη τους περιορισμένους πόρους των ΠΜΜΕ για την πρόσληψη εμπειρογνομόνων.
- (18) Κατά τον ορισμό των ΠΜΜΕ, τα κράτη μέλη δύνανται να λαμβάνουν δεόντως υπόψη την οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ ή τη σύσταση της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003 σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων².

¹ Οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 182 της 29.6.2013, σ. 19).

² Σύσταση της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003 σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36).

- (19) Είναι σκόπιμο να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας οι οφειλέτες που είναι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 13 σημεία 1) και 4) της οδηγίας 2009/138/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹, πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου², επιχειρήσεις επενδύσεων και οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημεία 2) και 7) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³, κεντρικά αποθετήρια τίτλων κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 909/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴ και άλλα χρηματοοικονομικά ιδρύματα ή οντότητες από τα απαριθμούμενα στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵. Οι εν λόγω οφειλέτες υπάγονται σε ειδικές ρυθμίσεις και οι εθνικές αρχές εποπτείας και εξυγίανσης διαθέτουν ευρείες εξουσίες παρέμβασης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να εξαιρούν άλλες χρηματοπιστωτικές οντότητες που παρέχουν χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες και υπόκεινται σε συγκρίσιμο καθεστώς και εξουσίες παρέμβασης.

¹ Οδηγία 2009/138/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ) (ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1).

² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών (ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1).

⁴ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 909/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με τη βελτίωση του διακανονισμού αξιογράφων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κεντρικά αποθετήρια τίτλων και για την τροποποίηση των οδηγιών 98/26/EK και 2014/65/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 236/2012 (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 1).

⁵ Οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, και των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190).

- (20) Για παρόμοιους λόγους, είναι επίσης σκόπιμο να εξαιρεθούν της παρούσας οδηγίας οι κατά το εθνικό δίκαιο δημόσιοι φορείς. Τα κράτη μέλη θα μπορούν επίσης να περιορίσουν την πρόσβαση στα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης σε νομικά μόνο πρόσωπα, καθώς οι οικονομικές δυσχέρειες των επιχειρηματιών μπορούν να διευθετηθούν αποτελεσματικά όχι μόνο με διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης, αλλά και με διαδικασίες που επιφέρουν απαλλαγή από τα χρέη ή ανεπίσημες αναδιρθρώσεις βάσει συμφωνίας. Σε κράτη μέλη με διαφορετικά νομικά συστήματα όπου το ίδιο είδος οντότητας έχει διαφορετικό νομικό καθεστώς, θα μπορούσε να επιτραπεί ένα ενιαίο καθεστώς για κάθε τέτοιο είδος οντοτήτων. Πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης που βασίζεται στην παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις απαιτήσεις και τα δικαιώματα έναντι του οφειλέτη που απορρέουν από συστήματα επαγγελματικών συντάξεων, εφόσον γεννήθηκαν πριν την αναδιάρθρωση.
- (21) Η υπερχρέωση των καταναλωτών είναι ζήτημα μείζονος οικονομικής και κοινωνικής σημασίας και συνδέεται στενά με τη μείωση της υπερχρέωσης εν γένει. Εξάλλου, πολλές φορές δεν μπορεί να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ των επιχειρηματικών ή των εξωεπιχειρηματικών χρεών ενός επιχειρηματία. Ο επιχειρηματίας δεν θα μπορούσε να επωφεληθεί αποτελεσματικά από μια δεύτερη ευκαιρία αν πρέπει να υπαχθεί σε χωριστές διαδικασίες, με διαφορετικές προϋποθέσεις πρόσβασης και προθεσμίες απαλλαγής, προκειμένου να απαλλαγεί από τα επιχειρηματικά και τα εξωεπιχειρηματικά χρέη του. Για τους λόγους αυτούς, παρόλο που η παρούσα οδηγία δεν περιλαμβάνει δεσμευτικούς κανόνες για τους υπερχρεωμένους καταναλωτές, συνιστάται στα κράτη μέλη να αρχίσουν να εφαρμόζουν τις διατάξεις της περί απαλλαγής από τα χρέη και στους καταναλωτές το συντομότερο δυνατόν.

- (22) Όσο πιο νωρίς μπορέσει ο οφειλέτης να εντοπίσει τις οικονομικές δυσχέρειές του και να προβεί στις ενδεδειγμένες ενέργειες, τόσο μεγαλύτερες είναι οι πιθανότητες να αποφευχθεί η αφερεγγυότητα ή, όταν η βιωσιμότητα της επιχείρησης έχει πληγεί ανεπανόρθωτα, τόσο πιο ομαλή και αποδοτική θα είναι η διαδικασία εκκαθάρισης. Θα πρέπει, συνεπώς, να παρέχονται σαφείς, επικαιροποιημένες, ευσύνοπτες και εύχρηστες πληροφορίες σχετικά με τις διαθέσιμες διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης, καθώς και ένα ή περισσότερα εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης, ώστε να δίνονται κίνητρα στους οφειλέτες που αρχίζουν να αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες να αντιδρούν εγκαίρως. Τα εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης, υπό μορφή μηχανισμών ειδοποίησης όταν ο οφειλέτης δεν έχει κάνει ορισμένες πληρωμές, μπορούν να ενεργοποιηθούν, για παράδειγμα, από την υπερημερία περί την καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης. Τα ίδια τα κράτη μέλη δύνανται είτε να αναπτύξουν τέτοια εργαλεία είτε να αφήσουν στον ιδιωτικό τομέα να το πράξει, υπό την προϋπόθεση της επίτευξης του στόχου. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθιστούν διαθέσιμες διαδικτυακά τις πληροφορίες σχετικά με το σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης, παραδείγματος χάριν σε ειδικό ιστότοπο ή ιστοσελίδα. Τα κράτη μέλη πρέπει να δύνανται να προσαρμόζουν τα εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης ανάλογα με το μέγεθος της εταιρείας και να θεσπίζουν ειδικές διατάξεις έγκαιρης προειδοποίησης για μεγάλες εταιρείες και ομίλους, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητές τους. Η παρούσα οδηγία δεν δημιουργεί ευθύνη των κρατών μελών για ενδεχόμενες ζημιές που γεννώνται από διαδικασίες αναδιάρθρωσης που ενεργοποιούνται από τέτοια εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης.
- (23) Στην προσπάθειά τους να ενισχυθεί η υποστήριξη των εργαζομένων και των εκπροσώπων τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι εκπρόσωποι των εργαζομένων αποκτούν πρόσβαση σε ενημερωμένες πληροφορίες σχετικά με τη διαθεσιμότητα εργαλείων έγκαιρης προειδοποίησης και μπορούν, επίσης, να παρέχουν υποστήριξη προς τους εκπροσώπους των εργαζομένων κατά την εκτίμηση της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη.

- (24) Θα πρέπει να προσφέρεται στους οφειλέτες, συμπεριλαμβανομένων των νομικών οντοτήτων και, όπου προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, των φυσικών προσώπων και των ομίλων εταιρειών, ένα πλαίσιο αναδιάρθρωσης που να τους παρέχει τη δυνατότητα να αντιμετωπίζουν τις οικονομικές τους δυσχέρειες σε πρώιμο στάδιο, όταν φαίνεται πιθανή η αποτροπή της αφερεγγυότητας, και η εξασφάλιση της συνέχισης της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας. Η δυνατότητα ένταξης σε πλαίσιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει να παρέχεται πριν ο οφειλέτης καταστεί αφερεγγυός βάσει του εθνικού δικαίου, δηλαδή πριν από την πλήρωση των κατά το εθνικό δίκαιο όρων για την έναρξη συλλογικών διαδικασιών αφερεγγυότητας οι οποίες συνήθως συνεπάγονται την πλήρη πτωχευτική απαλλοτρίωση της περιουσίας του οφειλέτη και τον διορισμό συνδίκου. Για να αποφευχθεί κατάχρηση του πλαισίου αναδιάρθρωσης, οι οικονομικές δυσχέρειες του οφειλέτη θα πρέπει να καθιστούν την αφερεγγυότητα πιθανή και το σχέδιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει να είναι ικανό να αποτρέψει την αφερεγγυότητα του οφειλέτη και να εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα της επιχείρησης.
- (25) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να ορίζουν αν οι απαιτήσεις που καθίστανται ληξιπρόθεσμες ή που γεννώνται αφού έχει υποβληθεί η αίτηση για την κίνηση της διαδικασίας προληπτικής αναδιάρθρωσης ή αφού έχει ήδη κινηθεί η διαδικασία αυτή περιλαμβάνονται στα μέτρα προληπτικής αναδιάρθρωσης ή στην αναστολή των ατομικών διώξεων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την ευχέρεια να αποφασίσουν αν η αναστολή των ατομικών διώξεων έχει επίπτωση στους οφειλομένους τόκους επί των απαιτήσεων.
- (26) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να θεσπίσουν δοκιμασία βιωσιμότητας ως προϋπόθεση για την πρόσβαση στην διαδικασία προληπτικής αναδιάρθρωσης που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία. Μια τέτοια δοκιμασία πρέπει να πραγματοποιείται με τρόπο που δεν είναι επιζήμιος για τα στοιχεία ενεργητικού του οφειλέτη, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να σημαίνει, μεταξύ άλλων, χορήγηση προσωρινής αναστολής ή διενέργεια αξιολόγησης χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση. Η μη ζημία δεν θα πρέπει να αποκλείει, ωστόσο, τη δυνατότητα να απαιτηθεί από τους οφειλέτες να αποδείξουν τη βιωσιμότητα με δική τους δαπάνη.

- (27) Το γεγονός ότι τα κράτη μέλη δύνανται να περιορίσουν την πρόσβαση στο πλαίσιο αναδιάρθρωσης των οφειλετών εκείνων που έχουν καταδικασθεί για σοβαρές παραβάσεις λογιστικών υποχρεώσεων ή υποχρεώσεων τήρησης βιβλίων δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να περιορίσουν την πρόσβαση των οφειλετών σε διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης εφόσον τα βιβλία και τα αρχεία τους είναι ελλιπή ή ατελή σε βαθμό που καθιστά αδύνατον να εκτιμηθεί η επιχειρηματική και οικονομική κατάσταση τους.
- (28) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να δύνανται να εκτείνουν το πεδίο εφαρμογής των πλαισίων προληπτικής αναδιάρθρωσης της παρούσας οδηγίας σε καταστάσεις στις οποίες ο οφειλέτης αντιμετωπίζει μη οικονομικές δυσχέρειες, εφόσον αυτές αποτελούν πραγματική και σοβαρή απειλή για την υπάρχουσα ή τη μελλοντική ικανότητα του να αποπληρώσει τις οφειλές του όταν αυτές καταστούν ληξιπρόθεσμες. Το χρονικό πλαίσιο εντός του οποίου καθορίζεται η ύπαρξη μιας τέτοιας απειλής μπορεί να εκτείνεται σε αρκετούς μήνες ή περισσότερο, ώστε να καλυφθούν περιπτώσεις όπου ο οφειλέτης βρίσκεται αντιμέτωπος με μη οικονομικές δυσκολίες που απειλούν την επιχείρησή του ως ενεργού οικονομικής μονάδος και, μεσοπρόθεσμα, τη ρευστότητά της. Αυτό μπορεί να συμβεί, για παράδειγμα, αν ο οφειλέτης χάσει μια πολύ σημαντική σύμβαση.

- (29) Για την προαγωγή της αποδοτικότητας και τη μείωση των καθυστερήσεων και του κόστους, τα εθνικά πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης θα πρέπει να περιλαμβάνουν ευέλικτες διαδικασίες. Σε περίπτωση που οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται σε διαφορετικές διαδικασίες εντός πλαισίου αναδιάρθρωσης, ο οφειλέτης θα πρέπει να έχει πρόσβαση σε όλα τα δικαιώματα και τις εγγυήσεις που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία για τους σκοπούς της αποτελεσματικής αναδιάρθρωσης. Εκτός από τις περιπτώσεις υποχρεωτικής συμμετοχής των δικαστικών ή διοικητικών αρχών κατά την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να περιορίζουν τη συμμετοχή τους εκεί όπου είναι αναγκαίο και αναλογικό, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη, μεταξύ άλλων, τον σκοπό της διασφάλισης των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των οφειλετών και των θιγόμενων μερών και τον στόχο να μειωθούν οι καθυστερήσεις και το κόστος των διαδικασιών. Όταν παρέχεται στους πιστωτές ή στους εκπροσώπους των εργαζομένων η δυνατότητα να κινήσουν διαδικασία αναδιάρθρωσης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, και όταν ο οφειλέτης είναι ΜΜΕ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαιτούν τη συναίνεση του ως προϋπόθεση για την κίνηση της διαδικασίας, και θα μπορούν επίσης να επεκτείνουν την εν λόγω απαίτηση και έναντι των οφειλετών-μεγάλων επιχειρήσεων.

- (30) Για να αποφεύγονται οι περιττές δαπάνες, να αποτυπώνεται ο πρώιμος χαρακτήρας της διαδικασίας προληπτικής αναδιάρθρωσης και να δίνονται κίνητρα στους οφειλέτες να υποβάλλουν αιτήσεις προληπτικής αναδιάρθρωσης σε πρώιμο στάδιο των οικονομικών δυσχερειών, θα πρέπει αυτοί κατ' αρχήν να διατηρούν τον έλεγχο των περιουσιακών τους στοιχείων και της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησής τους. Ο διορισμός ενός εκτελεστή της αναδιάρθρωσης, είτε για να εποπτεύει τις ενέργειες του οφειλέτη είτε για να αναλάβει τον μερικό έλεγχο της καθημερινής λειτουργίας, δεν θα πρέπει να είναι παντοτε υποχρεωτικός αλλά να εξετάζεται ανάλογα με τις συνθήκες ή τις ειδικές ανάγκες του οφειλέτη. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να αποφασίζουν ότι ο διορισμός επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης είναι πάντοτε αναγκαίος υπό ορισμένες συνθήκες, όπως όταν ο οφειλέτης επωφελείται από γενική αναστολή των ατομικών διώξεων, όταν το σχέδιο αναδιάρθρωσης χρειάζεται επικύρωση μέσω διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών, όταν το σχέδιο αναδιάρθρωσης περιλαμβάνει μέτρα που θίγουν τα δικαιώματα των εργαζομένων ή όταν ο οφειλέτης ή η διαχείρισή του έχουν ενεργήσει δολίως ή κατά τρόπο αξιόποιο ή επιζήμιο στις επιχειρηματικές σχέσεις.
- (31) Τα κράτη μέλη θα πρέπει, ωστόσο, να προβλέπουν τον υποχρεωτικό διορισμό ειδικού επαγγελματία με σκοπό να συνδράμει τα μέρη στη διαπραγμάτευση και την κατάρτιση σχεδίου αναδιάρθρωσης, όταν δικαστική ή διοικητική αρχή χορηγεί στον οφειλέτη γενική αναστολή των ατομικών διώξεων, εφόσον υπάρχει ανάγκη επαγγελματία ο οποίος θα διασφαλίσει τα συμφέροντα των μερών, όταν το σχέδιο αναδιάρθρωσης χρήζει επικύρωσης από δικαστική ή διοικητική αρχή μέσω διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών, όταν έχει ζητηθεί από τον οφειλέτη ή όταν ζητείται από την πλειονότητα των πιστωτών, υπό την προϋπόθεση ότι οι πιστωτές καλύπτουν τις δαπάνες και τις αμοιβές του επαγγελματία.

- (32) Ο οφειλέτης θα πρέπει να τυγχάνει προσωρινής αναστολής των ατομικών διώξεων, είτε αυτή χορηγήθηκε από δικαστική ή διοικητική αρχή είτε από τον νόμο με στόχο την υποστήριξη των διαπραγματεύσεων σχετικά με το σχέδιο αναδιάρθρωσης, παρέχοντας τη δυνατότητα στον οφειλέτη να συνεχίσει κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων να λειτουργεί ή τουλάχιστον να διατηρήσει την αξία των περιουσιακών στοιχείων του. Εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, η αναστολή θα μπορούσε να ισχύει επίσης υπέρ τρίτων μερών-παρόχων υπηρεσιών ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένων των εγγυητών και των παρόχων εξασφαλίσεων. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να προβλέψουν ότι οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές μπορούν να αρνηθούν την αναστολή των ατομικών διώξεων, αν αυτή δεν είναι αναγκαία ή εφόσον δεν θα υποστήριζε τις διαπραγματεύσεις. Στους παράγοντες που θα μπορούσαν να συνιστούν λόγο άρνησης περιλαμβάνονται η έλλειψη υποστήριξης από τις απαιτούμενες πλειοψηφίες των πιστωτών ή, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, η πραγματική αδυναμία του οφειλέτη να εξοφλήσει τα ληξιπρόθεσμα χρέη του
- (33) Για τη διευκόλυνση και την επιτάχυνση της διαδικασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να καθορίσουν μαχητά τεκμήρια για την ύπαρξη λόγων άρνησης αναστολής, όταν, για παράδειγμα, ο οφειλέτης επιδεικνύει συμπεριφορά χαρακτηριστική οφειλέτη που αδυνατεί να εξοφλήσει τα ληξιπρόθεσμα χρέη του, όπως μια σημαντική αθέτηση έναντι εργαζομένων ή έναντι φορολογικών αρχών ή κοινωνικοασφαλιστικών φορέων, όταν έχει διαπραχθεί από τον επιχειρηματία οικονομικό έγκλημα ή όταν η τρέχουσα διαχείριση μιας εταιρείας επιτρέπει το συμπέρασμα ότι η πλειοψηφία των πιστωτών δεν θα υποστηρίξει την έναρξη των διαπραγματεύσεων.

- (34) Η αναστολή των ατομικών διώξεων μπορεί να είναι γενική, δηλαδή να καταλαμβάνει όλους τους πιστωτές, ή στοχευμένη σε μεμονωμένους πιστωτές ή κατηγορίες πιστωτών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να δύνανται να εξαιρούν ορισμένες απαιτήσεις ή κατηγορίες απαιτήσεων από το πεδίο εφαρμογής της αναστολής σε σαφώς καθορισμένες περιστάσεις, όπως απαιτήσεις που εξασφαλίζονται από περιουσιακά στοιχεία, η απομάκρυνση των οποίων δεν θα έθετε σε κίνδυνο την αναδιάρθρωση της επιχείρησης ή απαιτήσεις των πιστωτών στις οποίες η αναστολή θα προκαλούσε αδικαιολόγητη βλάβη, όπως για παράδειγμα με μη αποζημιούμενη ζημία ή υποτίμηση της ασφάλειας.
- (35) Προκειμένου να εξασφαλίζεται δίκαιη ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων του οφειλέτη και των πιστωτών, η αναστολή θα πρέπει να ισχύει για μέγιστη περίοδο έως τεσσάρων μηνών. Οι πολύπλοκες αναδιρθρώσεις ενδέχεται, ωστόσο, να απαιτούν περισσότερο χρόνο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποφασίσουν ότι σε τέτοιες περιπτώσεις οι παρατάσεις της αρχικής περιόδου αναστολής θα μπορούσαν να χορηγηθούν από τη δικαστική ή διοικητική αρχή. Εάν δικαστική ή διοικητική αρχή δεν εκδώσει απόφαση για παράταση της αναστολής των ατομικών διώξεων πριν από τη λήξη της, η αναστολή θα πρέπει να παύει να παράγει αποτελέσματα κατά την ημερομηνία λήξης της περιόδου αναστολής. Για λόγους ασφάλειας δικαίου, η συνολική διάρκεια της αναστολής δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβλέψουν αναστολή επ' αόριστον μόλις ο οφειλέτης καταστεί αφερέγγυος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη θα μπορούν να αποφασίσουν αν μια σύντομη προσωρινή αναστολή εν αναμονή απόφασης δικαστικής ή διοικητικής αρχής σχετικά με την πρόσβαση σε πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης υπόκειται στις προθεσμίες της παρούσας οδηγίας.

- (36) Για να διασφαλιστεί ότι οι πιστωτές δεν υφίστανται περιττή ζημία, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές δύνανται να άρουν την αναστολή όταν αυτή δεν πληροί πλέον τον στόχο της υποστήριξης των διαπραγματεύσεων, για παράδειγμα αν καθίσταται σαφές ότι η απαιτούμενη πλειοψηφία των πιστωτών δεν υποστηρίζει τη συνέχιση των διαπραγματεύσεων. Εάν τα κράτη μέλη προβλέψουν τη δυνατότητα αυτήν, η αναστολή θα πρέπει επίσης να αίρεται εφόσον προκαλείται αδικαιολόγητη βλάβη στους πιστωτές από την αναστολή της εκτέλεσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να περιορίζουν τη δυνατότητα άρσης της αναστολής των ατομικών διώξεων στις περιπτώσεις όπου οι πιστωτές δεν είχαν την ευκαιρία να εκφράσουν τις απόψεις τους πριν από την έναρξη ισχύος ή την παράτασή της. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν επίσης να προβλέπουν ελάχιστη περίοδο κατά την οποία η αναστολή δεν μπορεί να αρθεί. Για να καθορίσουν αν οι πιστωτές υφίστανται αδικαιολόγητη βλάβη, οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές θα δύνανται να συνεκτιμούν αν η αναστολή προστατεύει τη συνολική αξία της περιουσίας και αν ο οφειλέτης ενεργεί με κακή πίστη ή με την πρόθεση να προκαλέσει βλάβη ή αν γενικώς ενεργεί με τρόπο που αντιστρατεύεται τις θεμιτές προσδοκίες του γενικού συνόλου των πιστωτών.
- (37) Η παρούσα οδηγία δεν καλύπτει τις διατάξεις περί αποζημίωσης ή εγγυήσεων για τους πιστωτές των οποίων η εξασφάλιση είναι πιθανόν να μειωθεί ως προς την αξία κατά τη διάρκεια της αναστολής. Πιστωτής ή κατηγορία πιστωτών θα υφίσταντο αδικαιολόγητη βλάβη λόγω της αναστολής εάν, για παράδειγμα, οι απαιτήσεις τους υποβαθμίζονταν ουσιωδώς ως αποτέλεσμα της αναστολής σε σύγκριση με τη μη εφαρμογή της αναστολής, ή αν ο πιστωτής ετίθετο σε μειονεκτικότερη θέση σε σύγκριση με άλλους πιστωτές σε παρόμοια κατάσταση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν ότι, οποτεδήποτε διαπιστώνεται αδικαιολόγητη βλάβη για έναν ή περισσότερους πιστωτές ή για μία ή περισσότερες κατηγορίες πιστωτών, η αναστολή μπορεί να αίρεται όσον αφορά τους εν λόγω πιστωτές ή κατηγορίες πιστωτών ή για όλους τους πιστωτές. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διατηρούν την ευχέρεια να αποφασίζουν ποιος νομιμοποιείται να ζητεί την άρση της αναστολής.

- (38) Η αναστολή των ατομικών διώξεων θα πρέπει να συνεπάγεται επίσης αναστολή της υποχρέωσης του οφειλέτη να υποβάλει δικαιολογητικά για διαδικασία αφερεγγυότητας, ή της έναρξης μετά από αίτημα του πιστωτή διαδικασίας αφερεγγυότητας δυναμένης να καταλήξει στην εκκαθάριση του οφειλέτη. Τέτοιες διαδικασίες αφερεγγυότητας θα πρέπει κατ' ανάγκη να περιορίζονται εκ του νόμου σε εκείνες των οποίων η μόνη δυνατή έκβαση είναι η εκκαθάριση του οφειλέτη αλλά μπορούν επίσης να συνίστανται σε αναδιάρθρωση του οφειλέτη. Η αναστολή της έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας κατόπιν αιτήματος των πιστωτών ισχύει όχι μόνον όταν τα κράτη μέλη προβλέπουν γενική αναστολή των ατομικών διώξεων η οποία καταλαμβάνει όλους τους πιστωτές, αλλά και όταν η νομοθεσία τους προβλέπει τη δυνατότητα αναστολής των ατομικών διώξεων για περιορισμένο μόνο αριθμό πιστωτών. Ωστόσο, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί να κινηθεί κατόπιν αιτήσεως των δημόσιων αρχών όπως, για παράδειγμα, ενός εισαγγελέα, που δεν ενεργούν υπό την ιδιότητα του πιστωτή αλλά χάριν του δημοσίου συμφέροντος.
- (39) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να αποτρέπει τους οφειλέτες από το να εξοφλούν, στο πλαίσιο της συνήθους δραστηριότητας της επιχείρησής τους, απαιτήσεις μη θιγόμενων πιστωτών ή απαιτήσεις μη θιγομένων πιστωτών, καθώς και απαιτήσεις θιγόμενων πιστωτών που γεννώνται κατά τη διάρκεια της αναστολής ατομικών διώξεων. Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι πιστωτές με απαιτήσεις που δημιουργήθηκαν πριν από την κίνηση διαδικασίας αναδιάρθρωσης ή αναστολή των ατομικών διώξεων δεν θα πιέζουν τον οφειλέτη να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις αυτές, οι οποίες διαφορετικά θα μειώνονταν μέσω της εφαρμογής του σχεδίου αναδιάρθρωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να προβλέπουν αναστολή της υποχρέωσης ικανοποίησης των εν λόγω απαιτήσεων εκ μέρους του οφειλέτη.

- (40) Όταν οφειλέτης υπάγεται σε διαδικασία αφερεγγυότητας, ορισμένοι προμηθευτές ενδέχεται να διαθέτουν συμβατικά δικαιώματα καταγγελίας της σύμβασης αποκλειστικά και μόνο εκ του γεγονότος της αφερεγγυότητας (οι λεγόμενες ρήτρες *ipso facto*), ακόμη και αν ο οφειλέτης έχει εκπληρώσει ως όφειλε τις υποχρεώσεις του. Μια τέτοια ρήτρα μπορεί να ενεργοποιείται και όταν ένας οφειλέτης υποβάλλει αίτηση για μέτρα προληπτικής αναδιάρθρωσης. Σε περίπτωση επίκλησης τέτοιων ρητρών όταν ο οφειλέτης απλώς διαπραγματεύεται σχέδιο αναδιάρθρωσης ή αιτείται αναστολή των ατομικών διώξεων, ή σε σχέση με οποιοδήποτε γεγονός που σχετίζεται με την αναστολή, η πρόωρη καταγγελία μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις για την επιχείρηση του οφειλέτη και την επιτυχία της διάσωσής της. Κατά συνέπεια, σε τέτοιες περιπτώσεις, είναι απαραίτητο να μην επιτρέπεται στους πιστωτές να επικαλούνται *ipso facto* ρήτρες οι οποίες παραπέμπουν σε διαπραγματεύσεις για σχέδιο αναδιάρθρωσης ή σε αναστολή ή σε οποιοδήποτε ανάλογο γεγονός που σχετίζεται με την αναστολή.
- (41) Πρόωρη λύση των εν λόγω συμβάσεων θα έθετε σε κίνδυνο τη δυνατότητα της επιχείρησης να συνεχίσει να λειτουργεί κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων για την αναδιάρθρωση, ειδικά σε ό,τι αφορά τις συμβάσεις για προμήθεια βασικών αγαθών και υπηρεσιών, όπως φυσικού αερίου, ηλεκτρικής ενέργειας, ύδρευσης, τηλεπικοινωνιών και πληρωμών μέσω κάρτας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να προβλέπουν ότι οι πιστωτές τους οποίους καταλαμβάνει η αναστολή ατομικών διώξεων, οι απαιτήσεις των οποίων γεννήθηκαν πριν από την αναστολή και δεν έχουν ικανοποιηθεί από τον οφειλέτη, δεν επιτρέπεται να αρνηθούν την εκπλήρωση, να καταγγείλουν, να επισπεύσουν ή να τροποποιήσουν με άλλον τρόπο βασικές εκκρεμείς συμβάσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής, εφόσον ο οφειλέτης συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις του βάσει των συμβάσεων αυτών οι οποίες καθίστανται ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της αναστολής. Εκκρεμείς συμβάσεις είναι, επί παραδείγματι, οι συμφωνίες μίσθωσης και παραχώρησης αδείας, οι μακροπρόθεσμες συμβάσεις προμηθειών και οι συμφωνίες δικαιοχρησίας.

- (42) Η παρούσα οδηγία καθορίζει τα ελάχιστα πρότυπα για το περιεχόμενο του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να απαιτούν πρόσθετες εξηγήσεις στο σχέδιο αναδιάρθρωσης, για παράδειγμα, όσον αφορά τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία έχουν ομαδοποιηθεί οι πιστωτές, τα οποία ενδέχεται να έχουν σημασία στην περίπτωση που η οφειλή είναι εν μέρει μόνο ασφαλισμένη. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να απαιτούν πραγματογνωμοσύνη όσον αφορά την αξία των στοιχείων ενεργητικού που πρέπει να αναφέρεται στο σχέδιο.
- (43) Οι πιστωτές που θίγονται από το σχέδιο αναδιάρθρωσης, συμπεριλαμβανομένων των εργαζομένων, και, εφόσον προβλέπεται βάσει της εθνικής νομοθεσίας, οι μέτοχοι/εταίροι θα πρέπει να έχουν δικαίωμα ψήφου για την έγκριση του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν την δυνατότητα να προβλέπουν περιορισμένης έκτασης εξαιρέσεις από τον εν λόγω κανόνα. Τα μέρη που δεν θίγονται από το σχέδιο αναδιάρθρωσης δεν θα πρέπει να έχουν δικαίωμα ψήφου επί του σχεδίου και η υποστήριξή τους δεν θα πρέπει να είναι αναγκαία για την έγκριση οιασδήποτε σχεδίου. Η έννοια των θιγόμενων μερών περιλαμβάνει μόνον τους εργαζομένους υπό την ιδιότητά τους ως πιστωτών. Επομένως, αν τα κράτη μέλη αποφασίσουν να εξαιρέσουν τις απαιτήσεις εργαζομένων από την προληπτική αναδιάρθρωση, οι εργαζόμενοι αυτοί δεν θα πρέπει να τεκμαίρονται θιγόμενα μέρη. Η ψηφοφορία περί εγκρίσεως σχεδίου αναδιάρθρωσεως μπορεί να είναι επίσημη διαδικασία ψηφοφορίας ή να λαμβάνει τη μορφή διαβούλευσης και συμφωνίας με την απαιτούμενη πλειοψηφία των θιγόμενων μερών. Ωστόσο, στις περιπτώσεις που η ψηφοφορία λαμβάνει τη μορφή συμφωνίας με την απαιτούμενη πλειοψηφία, θα μπορούσε παρά ταύτα να παρέχεται στα θιγόμενα μέρη που δεν συμμετείχαν στη συμφωνία η δυνατότητα να συμμετάσχουν στο σχέδιο αναδιάρθρωσης.

(44) Προκειμένου να διασφαλίζεται η ισότιμη μεταχείριση των κατ' ουσία όμοιων δικαιωμάτων και ότι τα σχέδια αναδιάρθρωσης εγκρίνονται χωρίς να πλήττονται αδικαιολόγητα τα δικαιώματα των θιγόμενων μερών, τα θιγόμενα μέρη θα πρέπει να αντιμετωπίζονται σε χωριστές κατηγορίες που αντικατοπτρίζουν τα κριτήρια κατηγοριοποίησης βάσει της εθνικής νομοθεσίας. Ως κατηγοριοποίηση νοείται η ομαδοποίηση των θιγόμενων μερών για τους σκοπούς της έγκρισης ενός σχεδίου κατά τρόπο που αντικατοπτρίζει τα δικαιώματα και την προτεραιότητα των θιγόμενων απαιτήσεων και συμφερόντων. Κατ' ελάχιστον, οι εμπραγμάτως ασφαλισμένοι και οι ανέγγυοι πιστωτές θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να αντιμετωπίζονται ως χωριστές κατηγορίες. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δύνανται να απαιτούν τον σχηματισμό περισσότερων των δύο κατηγοριών πιστωτών, συμπεριλαμβανομένων των διαφορετικών κατηγοριών εμπραγμάτως ασφαλισμένων και των ανέγγυων πιστωτών και των κατηγοριών πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης. Τα κράτη μέλη θα μπορούν επίσης να αντιμετωπίζουν ως χωριστές κατηγορίες και άλλα είδη πιστωτών που στερούνται επαρκών κοινών στοιχείων, όπως είναι για παράδειγμα οι φορολογικές αρχές και οι οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβλέψουν ότι εμπραγμάτως ασφαλισμένες απαιτήσεις είναι δυνατόν να χωρίζονται σε ασφαλισμένα και ανέγγυα μέρη βάσει αποτίμησης των ασφαλειών και να θέσουν συγκεκριμένους κανόνες κατηγοριοποίησης στις περιπτώσεις κατά τις οποίες πιστωτές που εξαρτώνται σε ιδιαίτερα μεγάλο βαθμό από τον συγκεκριμένο οφειλέτη ή που για άλλο λόγο χαρακτηρίζονται ιδιαίτερα ευάλωτοι, όπως οι εργαζόμενοι ή οι μικροί προμηθευτές, θα επωφελούνταν από μια τέτοια κατηγοριοποίηση.

- (45) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να προβλέπουν ότι στην περίπτωση οφειλετών που είναι ΠΜΜΕ με βάση τη σχετικά απλή κεφαλαιακή τους διάρθρωση, μπορεί να υπάρξει εξαίρεση από την υποχρέωση αντιμετώπισης των θιγόμενων σε χωριστές κατηγορίες. Στις περιπτώσεις που οι ΠΜΜΕ έχουν επιλέξει να χρησιμοποιήσουν μόνο μία κατηγορία με δικαίωμα ψήφου και η εν λόγω κατηγορία καταψηφίζει το σχέδιο, σύμφωνα με τις γενικές αρχές της παρούσας οδηγίας οι οφειλέτες θα πρέπει να δύνανται να υποβάλουν άλλο σχέδιο.
- (46) Η εθνική νομοθεσία θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να διασφαλίζει την κατάλληλη αντιμετώπιση των ζητημάτων που έχουν ιδιαίτερη σημασία για την κατηγοριοποίηση, όπως των ζητημάτων σχετικά με τις απαιτήσεις των συνδεδεμένων μερών, ενώ θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνει κανόνες σχετικά με τις απαιτήσεις υπό αίρεση και τις αμφισβητούμενες απαιτήσεις. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να ρυθμίζουν τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι αμφισβητούμενες απαιτήσεις για την κατανομή των δικαιωμάτων ψήφου. Η δικαστική ή διοικητική αρχή θα πρέπει να εξετάζει την κατηγοριοποίηση, συμπεριλαμβανομένης της επιλογής των θιγόμενων από το σχέδιο πιστωτών, όταν το σχέδιο αναδιάρθρωσης υποβάλλεται προς επικύρωση. Ωστόσο τα κράτη μέλη θα πρέπει να δύνανται να προβλέπουν ότι οι εν λόγω αρχές μπορούν επίσης να εξετάζουν την κατηγοριοποίηση σε πιο πρώιμο στάδιο, εφόσον ο εισηγητής του σχεδίου αιτηθεί την επικύρωση του σχεδίου ή ζητήσει καθοδήγηση νωρίτερα.

(47) Η εθνική νομοθεσία θα πρέπει να καθορίζει τις απαιτούμενες πλειοψηφίες ώστε να διασφαλίζεται ότι μια μειοψηφία θιγόμενων μερών σε κάθε κατηγορία δεν θα μπορεί να εμποδίσει την έγκριση σχεδίου αναδιάρθρωσης που δεν περιορίζει αδικαιολόγητα τα δικαιώματα και τα συμφέροντά τους. Χωρίς κανόνα που να ορίζει ότι οι διαφωνούντες εμπραγμάτως ασφαλισμένοι πιστωτές δεσμεύονται από την απόφαση της πλειοψηφίας, η αναδιάρθρωση σε πρώιμο στάδιο δεν θα είναι δυνατή σε πολλές περιπτώσεις, για παράδειγμα, όταν απαιτείται μεν χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση αλλά η επιχείρηση είναι κατά τα λοιπά βιώσιμη. Για να διασφαλισθεί ότι τα μέρη έχουν λόγο στην έγκριση των σχεδίων αναδιάρθρωσης ανάλογα προς τα συμφέροντα που έχουν στην επιχείρηση, η απαιτούμενη πλειοψηφία σε κάθε επιμέρους κατηγορία θα πρέπει να βασίζεται στο ποσό των απαιτήσεων των πιστωτών ή των συμμετοχικών δικαιωμάτων των μετόχων/εταίρων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να απαιτούν επιπλέον πλειοψηφία των θιγόμενων μερών σε κάθε κατηγορία και να μπορούν να θεσπίζουν κανόνες σε σχέση με τα θιγόμενα μέρη με δικαίωμα ψήφου που δεν ασκούν το δικαίωμα ψήφου τους με ορθό τρόπο ή δεν εκπροσωπούνται, για παράδειγμα συνυπολογίζοντάς τα για το όριο συμμετοχής ή για τον υπολογισμό της πλειοψηφίας. Τα κράτη μέλη έχουν επίσης την ευχέρεια να προβλέπουν όριο συμμετοχής για την ψηφοφορία.

- (48) Η επικύρωση του σχεδίου αναδιάρθρωσης από δικαστική ή διοικητική αρχή είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλίζεται ότι ο περιορισμός των δικαιωμάτων των πιστωτών ή των συμμετοχικών δικαιωμάτων των μετόχων/εταίρων είναι αναλογικός προς τα οφέλη της αναδιάρθρωσης και ότι οι πιστωτές και οι μέτοχοι/εταίροι έχουν πρόσβαση σε πραγματική έννομη προστασία. Η επικύρωση είναι απαραίτητη ιδίως εάν υπάρχουν διαφωνούντα θιγόμενα μέρη, όταν το σχέδιο αναδιάρθρωσης περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με τη νέα χρηματοδότηση ή όταν το σχέδιο συνεπάγεται απώλεια άνω του 25% του εργατικού δυναμικού, αλλά τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να προβλέπουν ότι η επικύρωση από δικαστική ή διοικητική αρχή είναι αναγκαία και σε άλλες περιπτώσεις. Επικύρωση του σχεδίου η οποία συνεπάγεται απώλεια μεγαλύτερη του 25% του εργατικού δυναμικού είναι απαραίτητη μόνον όταν το εθνικό δίκαιο επιτρέπει στα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης να προβλέπουν μέτρα με άμεσο αποτέλεσμα στις συμβάσεις εργασίας.

- (49) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι η δικαστική ή διοικητική αρχή θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να απορρίπτει το σχέδιο, όταν τεκμηριώνεται ότι η επιχειρούμενη αναδιάρθρωση περιορίζει τα δικαιώματα των διαφωνούντων πιστωτών ή μετόχων/εταίρων είτε κάτω από αυτό που εύλογα θα ανέμεναν να λάβουν εάν γινόταν εκκαθάριση της επιχείρησης του οφειλέτη, μέσω τμηματικής εκκαθάρισης ή μέσω πώλησης της επιχείρησης εν λειτουργία, ανάλογα με τις ιδιαίτερες συνθήκες του εκάστοτε οφειλέτη, είτε κάτω από αυτό που εύλογα μπορούν να αναμένουν ως επόμενη καλύτερη εναλλακτική δυνατότητα σε περίπτωση μη επικύρωσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Ωστόσο, όταν το σχέδιο επικυρώνεται μέσω μηχανισμού διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών, θα πρέπει να γίνεται αναφορά στο μηχανισμό προστασίας που χρησιμοποιείται σε μια τέτοια περίπτωση. Στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη έχουν επιλέξει να προβούν σε αποτίμηση του οφειλέτη ως επιχείρησης εν λειτουργία, στην αξία της επιχείρησης σε συνθήκες δρώσας οικονομικής κατάστασης θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η αξία της επιχείρησης του οφειλέτη σε πιο μακροπρόθεσμη βάση, σε αντίθεση με την αξία εκκαθάρισης. Η αξία της εν λειτουργία επιχείρησης είναι, κατά κανόνα, μεγαλύτερη από την αξία εκκαθάρισης της επιχείρησης, επειδή εδράζεται στην υπόθεση ότι η επιχείρηση συνεχίζει τη δραστηριότητα και τα συμβόλαιά της με την ελάχιστη δυνατή διατάραξη, απολαμβάνει την εμπιστοσύνη των πιστωτών, των μετόχων/εταίρων και των πελατών της, συνεχίζει να παράγει εισόδημα και περιορίζει τις επιπτώσεις για τους υπαλλήλους της.

- (50) Ενώ η συμμόρφωση προς το κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών πρέπει να εξετάζεται από τη δικαστική ή διοικητική αρχή μόνο σε περίπτωση αμφισβήτησης του σχεδίου αναδιάρθρωσης, προκειμένου να αποφευχθεί η διενέργεια αποτίμησης σε όλες τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι οι άλλες προϋποθέσεις για την επικύρωση μπορούν να εξετάζονται αυτεπαγγέλτως. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να προσθέτουν και άλλες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για την επικύρωση ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης, όπως το αν οι μέτοχοι/εταίροι προστατεύονται επαρκώς. Οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αρνούνται την επικύρωση σχεδίου αναδιάρθρωσης, το οποίο δεν προσφέρει εύλογη προοπτική αποτροπής της αφερεγγυότητας του οφειλέτη και εξασφάλισης της βιωσιμότητας της επιχείρησης. Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να εξασφαλίζουν ότι η εν λόγω εκτίμηση θα διενεργείται αυτεπαγγέλτως.
- (51) Ανάμεσα στις προϋποθέσεις επικύρωσης ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης είναι και η κοινοποίηση αυτού προς όλα τα θιγόμενα μέρη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την δυνατότητα να καθορίζουν τη μορφή και το χρονικό σημείο της κοινοποίησης καθώς και να μεριμνούν για τη διευθέτηση άγνωστων απαιτήσεων για τους σκοπούς της κοινοποίησης. Μπορούν να επίσης να θεσπίζουν διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες τα μη θιγόμενα μέρη θα πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με το σχέδιο αναδιάρθρωσης.

- (52) Η πλήρωση του «κριτηρίου του συμφέροντος των πιστωτών» θα πρέπει να νοείται ότι συνεπάγεται ότι κανείς από τους διαφωνούντες πιστωτές δεν θα βρεθεί, βάσει του σχεδίου αναδιάρθρωσης, σε χειρότερη θέση από τη θέση στην οποία θα βρισκόταν είτε σε περίπτωση εκκαθάρισης, υπό μορφή τμηματικής πώλησης της επιχείρησης ή πώλησης της επιχείρησης εν λειτουργία, είτε στο πλαίσιο της επόμενης καλύτερης εναλλακτικής δυνατότητας σε περίπτωση μη επικύρωσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιλέξουν ένα από αυτά τα δύο όρια κατά την εφαρμογή του κριτηρίου αυτού στο εθνικό δίκαιο. Το εν λόγω κριτήριο θα πρέπει να εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες χρειάζεται επικύρωση του σχεδίου προκειμένου αυτό να καταστεί δεσμευτικό για τους διαφωνούντες πιστωτές ή, κατά περίπτωση, για τις διαφωνούσες κατηγορίες πιστωτών. Ως συνέπεια του κριτηρίου του συμφέροντος των πιστωτών, όταν δημόσιοι θεσμικοί πιστωτές είναι προνομιούχοι δυνάμει του εθνικού δικαίου, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να προβλέψουν ότι το σχέδιο δεν μπορεί να επιβάλει πλήρη ή μερική διαγραφή των απαιτήσεων των πιστωτών αυτών.
- (53) Ενώ ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει πάντοτε να θεωρείται εγκεκριμένο αν η απαιτούμενη πλειοψηφία σε κάθε θιγόμενη κατηγορία υποστηρίζει το σχέδιο, ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο δεν έχει την υποστήριξη της απαιτούμενης πλειοψηφίας σε κάθε θιγόμενη κατηγορία θα πρέπει παρά ταύτα να μπορεί να επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή, κατόπιν πρότασης του οφειλέτη ή με τη σύμφωνη γνώμη του. Στην περίπτωση ενός νομικού προσώπου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποφασίζουν αν για τον σκοπό αυτό ως οφειλέτης πρέπει να θεωρείται το διοικητικό συμβούλιο του νομικού προσώπου ή ορισμένη πλειοψηφία μετόχων ή κατόχων μετοχικού κεφαλαίου. Για να επικυρωθεί το σχέδιο στην περίπτωση διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών, θα πρέπει να υποστηρίζεται από την πλειοψηφία των κατηγοριών των θιγόμενων μερών με δικαίωμα ψήφου. Τουλάχιστον μία από αυτές τις κατηγορίες θα πρέπει να είναι κατηγορία εμπραγμάτως ασφαλισμένων πιστωτών ή να έχει προτεραιότητα έναντι της κατηγορίας των κοινών ανέγγυων πιστωτών.

(54) Όταν η πλειοψηφία των κατηγοριών με δικαίωμα ψήφου δεν υποστηρίζει το σχέδιο αναδιάρθρωσης, το σχέδιο αυτό θα μπορούσε παραταύτα να επικυρωθεί αν υποστηρίζεται από τουλάχιστον μια θιγόμενη ή επιβαρυνόμενη κατηγορία πιστωτών η οποία, βάσει αποτίμησης του οφειλέτη σε συνθήκες δρώσας οικονομικής κατάστασης, θα λαμβάνει ικανοποίηση ή θα διατηρεί συμμετοχικό δικαίωμα ή, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, θα πρέπει να μπορεί ευλόγως να συναχθεί ότι θα λαμβάνει πληρωμή ή θα διατηρεί συμμετοχικό δικαίωμα σε περίπτωση εφαρμογής της συνήθους ιεραρχικής κατάταξης των απαιτήσεων προς ικανοποίηση από το προϊόν της εκκαθάρισης βάσει του εθνικού δικαίου. Στην τελευταία περίπτωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αυξήσουν τον αριθμό των κατηγοριών που απαιτείται για να εγκρίνουν το σχέδιο, χωρίς να πρέπει οπωσδήποτε όλες αυτές οι κατηγορίες, βάσει αποτίμησης του οφειλέτη σε συνθήκες δρώσας οικονομικής κατάστασης, να λαμβάνουν ικανοποίηση απαίτησης ή να διατηρούν δικαίωμα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Ωστόσο, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να απαιτούν την συγκατάθεση όλων των κατηγοριών. Αυτό σημαίνει ότι, όπου υπάρχουν μόνο δύο κατηγορίες πιστωτών, η συγκατάθεση τουλάχιστον μιας κατηγορίας θα πρέπει να θεωρείται επαρκής, αν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις εφαρμογής της διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφοριών. Η επιβάρυνση των πιστωτών νοείται ως μείωση της αξίας των απαιτήσεών τους.

- (55) Κατά τη χρήση του μηχανισμού της διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι διαφωνούσες κατηγορίες των θιγόμενων πιστωτών δεν υφίστανται αδικαιολόγητη βλάβη βάσει του προτεινόμενου σχεδίου και θα πρέπει να παρέχουν επαρκή προστασία για αυτές τις διαφωνούσες κατηγορίες. Τα κράτη μέλη δύνανται να προστατεύσουν διαφωνούσα κατηγορία πιστωτών εξασφαλίζοντας ότι θα τυγχάνει τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκής μεταχείρισης σε σύγκριση με οποιανδήποτε άλλη κατηγορία του ίδιου βαθμού και ευνοϊκότερης σε σχέση με κάθε κατηγορία που κατατάσσεται χαμηλότερα. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προστατεύσουν διαφωνούσα κατηγορία πιστωτών εξασφαλίζοντας ότι αυτή ικανοποιείται πλήρως εάν κατηγορία ελάσσονος εξοφλητικής προτεραιότητας πρόκειται να λάβει διανομή αξίας ή διατηρήσει συμμετοχικό δικαίωμα βάσει του σχεδίου αναδιάρθρωσης («κανόνας της απόλυτης προτεραιότητας»). Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν διακριτική ευχέρεια κατά την εφαρμογή της έννοιας της πλήρους ικανοποίησης, μεταξύ άλλων σε σχέση με το χρόνο της πληρωμής, εφόσον προστατεύονται το κεφάλαιο της απαίτησης και, στην περίπτωση των εμπραγμάτως ασφαλισμένων πιστωτών, η αξία της εξασφάλισης. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να αποφασίσουν σχετικά με το ισοδύναμο μέσο με το οποίο η αρχική απαίτηση θα μπορούσε να ικανοποιηθεί πλήρως.
- (56) Είναι σκόπιμο να δοθεί η δυνατότητα στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν από τον κανόνα της απόλυτης προτεραιότητας, για παράδειγμα όταν είναι δίκαιο οι μέτοχοι/εταίροι να διατηρούν ορισμένα δικαιώματα στο πλαίσιο του σχεδίου, παρά το γεγονός ότι μια κατηγορία με μεγαλύτερη προτεραιότητα είναι υποχρεωμένη να δεχτεί μείωση των απαιτήσεών της, ή ότι βασικοί προμηθευτές που καλύπτονται από τη διάταξη περί αναστολής των ατομικών διώξεων ικανοποιούνται πριν από τις κατηγορίες πιστωτών που προηγούνται. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν ποιους από τους ανωτέρω μηχανισμούς προστασίας θα εφαρμόσουν.

(57) Παρόλο που τα νόμιμα συμφέροντα των μετόχων/εταίρων θα πρέπει να προστατεύονται, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι αυτοί δεν θα μπορούν να αποτρέψουν αδικαιολόγητα την έγκριση σχεδίων αναδιάρθρωσης που θα αποκαθιστούσαν τη βιωσιμότητα του οφειλέτη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν διάφορα μέσα για την επίτευξη αυτού του στόχου, ορίζοντας, για παράδειγμα, ότι οι μέτοχοι/εταίροι δεν έχουν δικαίωμα ψήφου επί σχεδίων αναδιάρθρωσης και αποσυνδέοντας την έγκριση ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης από τη συμφωνία των μετόχων/εταίρων άνευ εσωτερικής αξίας, δηλαδή των μετόχων/εταίρων οι οποίοι, βάσει αποτίμησης της επιχείρησης, δεν θα λάμβαναν οποιαδήποτε πληρωμή ή άλλο αντάλλαγμα σε περίπτωση εφαρμογής της συνήθους ιεραρχικής κατάταξης των απαιτήσεων προς ικανοποίηση από το προϊόν της εκκαθάρισης. Ωστόσο, στις περιπτώσεις που οι μέτοχοι/εταίροι έχουν δικαίωμα ψήφου επί σχεδίου αναδιάρθρωσης, θα πρέπει να είναι δυνατή η επικύρωση του σχεδίου από δικαστική ή διοικητική αρχή παρά τη διαφωνία μιας ή περισσότερων κατηγοριών μετόχων/εταίρων, μέσω μηχανισμού διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών. Τα κράτη μέλη που εξαιρούν τους μετόχους/εταίρους από την ψηφοφορία, δεν απαιτείται να εφαρμόζουν τον κανόνα της απόλυτης προτεραιότητας στη σχέση μεταξύ πιστωτών και μετόχων/εταίρων. Ένα άλλο πιθανό μέσο εφαρμογής της απαίτησης αυτής θα μπορούσε να είναι η διασφάλιση ότι τα μέτρα αναδιάρθρωσης, τα οποία επηρεάζουν άμεσα τα δικαιώματα των μετόχων/εταίρων και πρέπει να εγκριθούν από τη γενική συνέλευση αυτών σύμφωνα με την ενωσική και εθνική νομοθεσία, δεν υπόκεινται σε αδικαιολόγητα υψηλές απαιτήσεις πλειοψηφίας και ότι οι μέτοχοι/εταίροι δεν έχουν καμία αρμοδιότητα όσον αφορά τα μέτρα αναδιάρθρωσης που δεν επηρεάζουν άμεσα τα δικαιώματά τους.

- (58) Είναι δυνατόν να απαιτούνται περισσότερες κατηγορίες μετόχων/εταίρων όταν υπάρχουν διάφορες κατηγορίες μετοχών/μερίδων με διαφορετικά δικαιώματα. Οι μέτοχοι/εταίροι ΠΜΜΕ που δεν είναι απλοί επενδυτές αλλά ιδιοκτήτες της επιχείρησης και συμβάλλουν στην επιχείρηση με άλλους τρόπους, για παράδειγμα, προσφέροντας διαχειριστική εμπειρογνώσια, μπορεί να μην έχουν κίνητρο να προχωρήσουν σε αναδιάρθρωση υπό αυτούς τους όρους. Για τον λόγο αυτό, ο μηχανισμός διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών θα πρέπει να παραμένει προαιρετικός για τους οφειλέτες-ΠΜΜΕ.
- (59) Για τους σκοπούς της εφαρμογής του, το σχέδιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει να επιτρέπει στους μετόχους/εταίρους -ΠΜΜΕ να συνεισφέρουν με μη χρηματικό τρόπο στην αναδιάρθρωση, για παράδειγμα με την πείρα, τη φήμη, ή τις επιχειρηματικές επαφές τους.

(60) Καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών προληπτικής αναδιάρθρωσης, οι εργαζόμενοι θα πρέπει να απολαμβάνουν την πλήρη προστασία της εργατικής νομοθεσίας. Ιδίως, η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα δικαιώματα των εργαζομένων που κατοχυρώνονται από τις οδηγίες του Συμβουλίου 98/59/EK¹ και 2001/23/EK² και τις οδηγίες 2002/14/EK³, και 2008/94/EK⁴ και 2009/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵. Οι υποχρεώσεις που αφορούν την ενημέρωση των εργαζομένων και τη διαβούλευση μαζί τους βάσει της εθνικής νομοθεσίας μεταφοράς των ανωτέρω οδηγιών παραμένουν σε πλήρη ισχύ. Σε αυτές περιλαμβάνονται οι υποχρεώσεις ενημέρωσης των εκπροσώπων των εργαζομένων και διαβούλευσης μαζί τους σχετικά με την απόφαση προσφυγής σε πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης σύμφωνα με την οδηγία 2002/14/EK.

-
- ¹ Οδηγία 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις (EE L 225 της 12.8.1998, σ. 16).
- ² Οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (EE L 82 της 22.3.2001, σ. 16).
- ³ Οδηγία 2002/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, περί θεσπίσεως γενικού πλαισίου ενημερώσεως και διαβουλεύσεως των εργαζομένων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (EE L 80 της 23.3.2002, σ. 29).
- ⁴ Οδηγία 2008/94/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, περί προστασίας των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη (EE L 283 της 28.10.2008, σ. 36).
- ⁵ Οδηγία 2009/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού συμβουλίου εργαζομένων ή διαδικασίας σε επιχειρήσεις και ομίλους επιχειρήσεων κοινοτικής κλίμακας με σκοπό να ενημερώνονται οι εργαζόμενοι και να ζητείται η γνώμη τους (EE L 122 της 16.5.2009, σ. 28).

- (61) Στους εργαζομένους και τους εκπροσώπους τους θα πρέπει να παρέχονται πληροφορίες σχετικά με το προτεινόμενο σχέδιο αναδιάρθρωσης, κατά τα οριζόμενα στο ενωσιακό δίκαιο, για να μπορούν να κάνουν εις βάθος αξιολόγηση των διαφόρων σεναρίων. Επιπλέον, οι εργαζόμενοι και οι εκπρόσωποί τους θα πρέπει να συμμετέχουν στον βαθμό που είναι αναγκαίος για να πληρούνται οι απαιτήσεις διαβούλευσης του ενωσιακού δικαίου. Δεδομένης της ανάγκης να διασφαλίζεται κατάλληλο επίπεδο προστασίας των εργαζομένων, τα κράτη μέλη θα πρέπει υποχρεωτικώς να εξαιρούν τις ανεξόφλητες απαιτήσεις των εργαζομένων από κάθε αναστολή επί μέρους ατομικών διώξεων, ανεξάρτητα από το αν οι απαιτήσεις αυτές έχουν γεννηθεί πριν ή μετά τη χορήγηση της αναστολής. Αναστολή τέτοιων απαιτήσεων θα πρέπει να επιτρέπεται μόνο για τα ποσά και τα χρονικά διαστήματα για τα οποία η εξόφληση των εν λόγω απαιτήσεων διασφαλίζεται πραγματικά σε παρόμοιο επίπεδο με άλλα μέσα βάσει του εθνικού δικαίου. Στην περίπτωση που βάσει της εθνικής νομοθεσίας τίθενται περιορισμοί στην ευθύνη των οργανισμών εγγύησης, είτε όσον αφορά τη διάρκεια της εγγύησης είτε το ποσό που καταβάλλεται στους εργαζομένους, οι εργαζόμενοι θα πρέπει να μπορούν να ασκήσουν ατομικά δικωκτικά μέτρα για την ικανοποίηση του ελλείποντος μέρους της απαίτησής τους κατά του εργοδότη ακόμη και κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής των ατομικών διώξεων. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εξαιρούν τις απαιτήσεις των εργαζομένων από το πεδίο εφαρμογής του πλαισίου προληπτικής αναδιάρθρωσης και να προβλέπουν την προστασία τους στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου.

(62) Στην περίπτωση που σχέδιο αναδιάρθρωσης περιλαμβάνει τη μεταβίβαση τμήματος εγκατάστασης ή επιχείρησης, τα δικαιώματα των εργαζομένων που απορρέουν από σύμβαση εργασίας ή εργασιακή σχέση, συμπεριλαμβανομένου ιδίως του δικαιώματος καταβολής των αποδοχών, θα πρέπει να διασφαλίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 της οδηγίας 2001/23/EK, χωρίς να θίγονται οι ειδικοί κανόνες που εφαρμόζονται σε περίπτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας βάσει του άρθρου 5 της εν λόγω οδηγίας και, ιδίως, οι δυνατότητες του άρθρου 5 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τα κατοχυρωμένα από την οδηγία 2002/14/EK δικαιώματα ενημέρωσης και διαβούλευσης, όταν προκειται να ληφθούν αποφάσεις που μπορούν να επιφέρουν ουσιαστικές μεταβολές στην οργάνωση της εργασίας ή στις συμβάσεις εργασίας, προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία όσον αφορά τις εν λόγω αποφάσεις. Επιπλέον, βάσει της παρούσας οδηγίας, οι εργαζόμενοι των οποίων οι απαιτήσεις θίγονται από το σχέδιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει να έχουν δικαίωμα ψήφου επί του σχεδίου. Για τους σκοπούς της ψηφοφορίας επί του σχεδίου αναδιάρθρωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποφασίζουν την ένταξη των εργαζομένων σε κατηγορία χωριστή από τις άλλες κατηγορίες πιστωτών.

- (63) Οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές θα πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με την αποτίμηση της επιχείρησης ή στο στάδιο της εκκαθάρισης ή στην επόμενη καλύτερη εναλλακτική δυνατότητα, σε περίπτωση μη επικύρωσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης ή σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών, μόνο αν ένα διαφωνούν θιγόμενο μέρος αμφισβητεί το σχέδιο αναδιάρθρωσης. Αυτό δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να διενεργούν αποτιμήσεις σε άλλο πλαίσιο βάσει του εθνικού τους δικαίου. Ωστόσο, μια τέτοια απόφαση μπορεί, επίσης, να συνίσταται σε αποτίμηση από εμπειρογνώμονα ή αποτίμηση που υποβλήθηκε από τον οφειλέτη ή άλλο πρόσωπο σε προηγούμενο στάδιο της διαδικασίας. Όταν αποφασίζεται αποτίμηση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να θεσπίζουν ειδικούς κανόνες, εκτός της πολιτικής δικονομίας, για μια ταχεία αποτίμηση σε περιπτώσεις αναδιάρθρωσης. Καμία διάταξη της παρούσας οδηγίας δεν θίγει τους κανόνες του εθνικού δικαίου περί του βάρους της απόδειξης στην περίπτωση της αποτίμησης.
- (64) Τα δεσμευτικά αποτελέσματα ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης περιορίζονται στα θιγόμενα μέρη που συμμετείχαν στην έγκριση του σχεδίου. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καθορίζουν τις συνέπειες της συμμετοχής ενός πιστωτή, μεταξύ άλλων σε περίπτωση άγνωστων πιστωτών ή πιστωτών μελλοντικών απαιτήσεων. Για παράδειγμα, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να αποφασίζουν τον τρόπο αντιμετώπισης των πιστωτών που ενημερώθηκαν δεόντως αλλά δεν συμμετείχαν στις διαδικασίες.

(65) Τα ενδιαφερόμενα μέρη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης επικύρωσης σχεδίου αναδιάρθρωσης από διοικητική αρχή. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να θεσπίσουν και δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης επικύρωσης σχεδίου αναδιάρθρωσης από δικαστική αρχή. Ωστόσο, για να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα του σχεδίου, να περιορίζεται η αβεβαιότητα και να αποφεύγονται αδικαιολόγητες καθυστερήσεις, τα σχετικά μέσα προσφυγής δεν θα πρέπει, κατά κανόνα, να αναστέλλουν την εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καθορίζουν ή να περιορίζουν τους λόγους της προσφυγής. Όταν ασκείται προσφυγή κατά της επικύρωσης του σχεδίου, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στη δικαστική αρχή να εκδίδει προδικαστική ή συνοπτική απόφαση, με την οποία να προστατεύεται η εκτέλεση και η εφαρμογή του σχεδίου από ενδεχόμενη ευόδωση της εκκρεμούς προσφυγής. Στην περίπτωση που η προσφυγή γίνεται δεκτή, οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές θα πρέπει να εξετάζουν, ως εναλλακτική λύση της απόρριψης του σχεδίου, την τροποποίηση αυτού, όταν τα κράτη μέλη προβλέπουν αυτήν τη δυνατότητα καθώς και την επικύρωση του σχεδίου άνευ τροποποιήσεων. Θα πρέπει να υπάρχει δυνατότητα οι τροποποιήσεις του σχεδίου να μπορούν να προτείνονται από τα μέρη ή να αποφασίζονται από αυτά με ψηφοφορία, με δική τους πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήματος της δικαστικής αρχής. Τα κράτη μέλη μπορούν, επίσης, να προβλέπουν την αποκατάσταση των οικονομικών απωλειών υπέρ του μέρους του οποίου η προσφυγή έγινε δεκτή. Εναπόκειται στο εθνικό δίκαιο να αντιμετωπίσει πιθανή νέα αναστολή ή παράταση της αναστολής αν η δικαστική αρχή προσδώσει στην προσφυγή ανασταλτικό αποτέλεσμα.

- (66) Η επιτυχία ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης μπορεί συχνά να εξαρτάται από το κατά πόσον διατίθεται χρηματοδοτική συνδρομή στον οφειλέτη για την υποστήριξη, αρχικά, της λειτουργίας της επιχείρησης κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων αναδιάρθρωσης και, στη συνέχεια, της εφαρμογής του επικυρωμένου σχεδίου αναδιάρθρωσης. Η χρηματοδοτική συνδρομή θα πρέπει να νοείται με ευρεία έννοια και να περιλαμβάνει την παροχή σε χρήμα ή την τριτεγγύηση και την προμήθεια αποθεμάτων, εμπορευμάτων, πρώτων υλών και βασικών υπηρεσιών, για παράδειγμα μέσω της χορήγησης στον οφειλέτη μεγαλύτερης περιόδου αποπληρωμής. Η προσωρινή και η νέα χρηματοδότηση θα πρέπει, συνεπώς, να είναι απρόσβλητες από ανακλητικές αγωγές που θα επιδιώκουν να κηρυχθεί η εν λόγω χρηματοδότηση άκυρη, ακυρώσιμη ή μη εκτελεστή ως δικαιοπραξία επιζήμια για το σύνολο των πιστωτών στο πλαίσιο των διαδικασιών αφερεγγυότητας που θα ακολουθήσουν.
- (67) Οι εθνικές νομοθεσίες περί αφερεγγυότητας που προβλέπουν αγωγές ανάκλησης της προσωρινής και νέας χρηματοδότησης ή ορίζουν ότι οι νέοι δανειστές μπορεί να υποστούν αστικές, διοικητικές ή ποινικές κυρώσεις για την παροχή πίστωσης σε οφειλέτες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες, είναι δυνατόν να υπονομεύσουν τη διαθεσιμότητα της χρηματοδότησης η οποία είναι αναγκαία για την επιτυχή διαπραγμάτευση και εφαρμογή ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης. Η οδηγία δεν επηρεάζει τους λοιπούς λόγους για τον χαρακτηρισμό της νέας και της προσωρινής χρηματοδότησης ως άκυρων, ακυρώσιμων ή ανενεργών, ή για τη θεμελίωση αστικής, ποινικής ή διοικητικής ευθύνης των παρεχόντων τέτοια χρηματοδότηση, όπως προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο. Στους εν λόγω λοιπούς λόγους μπορούν να περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, η απάτη, η κακή πίστη, ορισμένοι τύποι σχέσεων μεταξύ των μερών οι οποίοι θα μπορούσαν να ενέχουν σύγκρουση συμφερόντων, όπως στην περίπτωση των συναλλαγών μεταξύ συνδεδεμένων μερών ή μεταξύ μετόχων/εταίρων και της ίδιας τη εταιρείας, και συναλλαγές κατά τις οποίες ένα μέρος λαμβάνει άνευ δικαιώματος αξία ή ασφάλεια τη στιγμή της συναλλαγής ή λόγω του τρόπου εκτέλεσης αυτής.

(68) Όταν παρέχεται προσωρινή χρηματοδότηση, τα μέρη δεν γνωρίζουν αν το σχέδιο αναδιάρθρωσης θα πρέπει τελικά να επικυρωθεί ή όχι και ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να περιορίζουν την προστασία της προσωρινής χρηματοδότησης μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το σχέδιο εγκρίνεται από τους πιστωτές ή επικυρώνεται από δικαστική ή διοικητική αρχή. Προκειμένου να αποφεύγονται πιθανές καταχρήσεις, θα πρέπει να προστατεύονται μόνον οι χρηματοδοτήσεις που είναι ενλόγως και άμεσα αναγκαίες για τη συνέχιση της λειτουργίας ή την επιβίωση της επιχείρησης του οφειλέτη ή για τη διατήρηση ή αύξηση της αξίας της επιχείρησης εν αναμονή της επικύρωσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης. Επιπλέον, η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν μηχανισμό εκ των προτέρων ελέγχου της προσωρινής χρηματοδότησης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να περιορίζουν την προστασία της νέας χρηματοδότησης όταν το σχέδιο έχει επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή και της προσωρινής χρηματοδότησης όταν αυτή αποτέλεσε αντικείμενο εκ των προτέρων ελέγχου. Ο μηχανισμός εκ των προτέρων ελέγχου της προσωρινής χρηματοδότησης ή άλλων συναλλαγών θα μπορούσε να διενεργείται από επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης, από επιτροπή πιστωτών ή από δικαστική ή διοικητική αρχή. Η προστασία από ανακλητικές αγωγές και η προστασία από την προσωπική ευθύνη αποτελούν τις ελάχιστες διασφαλίσεις που παρέχονται για την προσωρινή χρηματοδότηση και τη νέα χρηματοδότηση. Ωστόσο, για να ενθαρρυνθούν νέοι δανειστές ώστε να αναλάβουν τον αυξημένο κίνδυνο της επένδυσης σε έναν βιώσιμο οφειλέτη που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες μπορεί να χρειάζονται περισσότερα κίνητρα, όπως, για παράδειγμα, η αναγνώριση προτεραιότητας στην εν λόγω χρηματοδότηση τουλάχιστον έναντι των ανέγγυων απαιτήσεων σε επακόλουθες διαδικασίες αφερεγγυότητας.

(69) Με στόχο να ενθαρρύνεται μια έγκαιρη προσφυγή στις διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης, είναι επιθυμητό οι συναλλαγές που είναι εύλογες και άμεσα αναγκαίες για τη διαπραγμάτευση ή την εφαρμογή σχεδίου αναδιάρθρωσης, να προστατεύονται επίσης από ανακλητικές αγωγές σε επακόλουθες διαδικασίες αφερεγγυότητας. Οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές θα μπορούν, κατά την εκτίμηση του εύλογου χαρακτήρα και της άμεσης αναγκαιότητας των δαπανών και αμοιβών, για παράδειγμα, να εξετάζουν προβλέψεις και εκτιμήσεις που διαβιβάζονται στα θιγόμενα μέρη, σε επιτροπή πιστωτών, σε επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης ή στην ίδια τη δικαστική ή διοικητική αρχή. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν και τη δυνατότητα να απαιτήσουν από τους οφειλέτες επικαιροποιημένες σχετικές εκτιμήσεις. Μια τέτοια προστασία θα ενίσχυε την ασφάλεια των συναλλαγών με επιχειρήσεις που είναι γνωστό ότι αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες και θα διέλυε τους φόβους των πιστωτών και των επενδυτών ότι όλες αυτές οι συναλλαγές θα μπορούσαν να κηρυχθούν άκυρες σε περίπτωση αποτυχίας της αναδιάρθρωσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να καθορίζουν ένα χρονικό σημείο, πριν από την έναρξη της διαδικασίας προληπτικής αναδιάρθρωσης και τη χορήγηση της αναστολής των ατομικών διώξεων, από το οποίο αμοιβές και δαπάνες για τη διαπραγμάτευση, την έγκριση, την επικύρωση ή την αναζήτηση επαγγελματικών συμβουλών για το σχέδιο αναδιάρθρωσης αρχίζουν να απολαύουν προστασίας από ανακλητικές αγωγές. Στην περίπτωση άλλων πληρωμών και εκταμιεύσεων και την καταβολή των αποδοχών εργαζομένων, παρόμοιο σημείο αφετηρίας θα μπορεί επίσης να είναι η χορήγηση αναστολής ή η έναρξη της διαδικασίας προληπτικής αναδιάρθρωσης.

(70) Για την προώθηση των προληπτικών αναδιρθρώσεων, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι οι διευθυντές επιχειρήσεων δεν αποθαρρύνονται από την άσκηση εύλογης επιχειρηματικής κρίσης ή την ανάληψη εύλογων επιχειρηματικών κινδύνων, ιδίως όταν αυτό θα ενίσχυε τις πιθανότητες επιτυχίας της αναδιάρθρωσης δυνητικά βιώσιμων επιχειρήσεων. Όταν μια επιχείρηση αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες, οι διευθυντές της θα πρέπει να προβαίνουν σε ενέργειες για την ελαχιστοποίηση των απωλειών και την αποφυγή της αφερεγγυότητας, όπως η αναζήτηση επαγγελματικών συμβουλών, μεταξύ άλλων στους τομείς της αναδιάρθρωσης και της αφερεγγυότητας, για παράδειγμα για την αξιοποίηση, εφόσον συντρέχει περίπτωση, εργαλείων έγκαιρης προειδοποίησης· την προστασία των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας ώστε να μεγιστοποιηθεί η αξία της και να αποφευχθεί η απώλεια βασικών περιουσιακών στοιχείων· την εξέταση της δομής και των λειτουργιών της επιχείρησης με στόχο να εκτιμηθεί η βιωσιμότητα και να μειωθούν οι δαπάνες της· την αποφυγή ακυρωσίμων συναλλαγών, εκτός εάν δικαιολογούνται από βάσιμους επιχειρηματικούς λόγους· τη συνέχιση των συναλλαγών που υπό τις δεδομένες συνθήκες ενδείκνυται να συνεχιστούν για την αύξηση της αξίας της επιχείρησης εν λειτουργία· τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων με τους πιστωτές και την υπαγωγή σε διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης.

(71) Σε περίπτωση επικείμενης αφερεγγυότητας του οφειλέτη, είναι επίσης σημαντικό να προστατεύονται τα νόμιμα δικαιώματα των πιστωτών από διοικητικές αποφάσεις που μπορεί να έχουν επιπτώσεις στη σύσταση της περιουσίας του οφειλέτη, ιδίως όταν μπορούν να επιφέρουν την περαιτέρω μείωση της αξίας της περιουσίας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο προσπαθειών αναδιάρθρωσης ή για διανομή στους πιστωτές. Είναι, συνεπώς, αναγκαίο, υπό τέτοιες συνθήκες, να αποφεύγουν οι διευθυντές της επιχείρησης ενέργειες από πρόθεση ή βαριά αμέλεια που οδηγούν σε προσωπικό τους κέρδος σε βάρος των ενδιαφερόμενων μερών, σε συναλλαγές με τίμημα χαμηλότερο από το πραγματικό ή σε αδικαιολόγητη προνομιακή μεταχείριση ενός ή περισσότερων ενδιαφερόμενων μερών έναντι άλλων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόσουν την αντίστοιχη διάταξη της παρούσας οδηγίας διασφαλίζοντας ότι οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές, όταν αξιολογούν αν ένας διευθυντής διέπραξε παραβάσεις του καθήκοντος επιμελείας, λαμβάνουν υπόψη τους κανόνες της παρούσας οδηγίας για τα καθήκοντα των διευθυντών. Η παρούσα οδηγία δεν αποσκοπεί σε οποιανδήποτε ιεράρχηση των διαφόρων μερών των οποίων τα συμφέροντα πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη. Ωστόσο τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να κάνουν τέτοια ιεράρχηση. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τους εθνικούς κανόνες των κρατών μελών σχετικά με τις διαδικασίες λήψεως αποφάσεων σε μια εταιρεία.

- (72) Οι επιχειρηματίες που είναι φυσικά πρόσωπα ασκούντα εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή ελεύθερη, μη μισθωτή επαγγελματική δραστηριότητα είναι δυνατόν να βρεθούν σε κίνδυνο να καταστούν αφερέγγυοι. Οι διαφορετικές δυνατότητες για μια δεύτερη ευκαιρία που παρέχονται στα επιμέρους κράτη μέλη μπορεί να αποτελέσουν κίνητρο για τη μετεγκατάσταση αφερέγγυων ή υπερχρεωμένων επιχειρηματιών σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό της εγκατάστασής τους προκειμένου να επωφεληθούν από συντομότερες περιόδους απαλλαγής ή από πιο ελκυστικούς όρους απαλλαγής, με αποτέλεσμα πρόσθετη ανασφάλεια δικαίου και πρόσθετο κόστος για τους πιστωτές κατά την είσπραξη των απαιτήσεών τους. Περαιτέρω, οι επιπτώσεις της αφερεγγυότητας, ιδίως ο κοινωνικός στιγματισμός, οι νομικές συνέπειες όπως η έκπτωση από το δικαίωμα ανάληψης και άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας και η παρατεινόμενη αδυναμία αποπληρωμής των χρεών, αποτελούν σημαντικά αντικίνητρα για τους επιχειρηματίες που επιθυμούν να συστήσουν επιχείρηση ή να αξιοποιήσουν μια δεύτερη ευκαιρία, έστω και αν τα στοιχεία δείχνουν ότι οι επιχειρηματίες που έχουν καταστεί αφερέγγυοι έχουν περισσότερες πιθανότητες να επιτύχουν στη δεύτερη απόπειρά τους.
- (73) Θα πρέπει, επομένως, να ληφθούν μέτρα για τη μείωση των αρνητικών επιπτώσεων της υπερχρέωσης ή της αφερεγγυότητας στους επιχειρηματίες, ιδίως με την πρόβλεψη της δυνατότητας πλήρους απαλλαγής από τα χρέη έπειτα από ορισμένη χρονική περίοδο και τον περιορισμό της χρονικής διάρκειας της ανικανότητας ή της έκπτωσης που επιβάλλεται ως συνέπεια της υπερχρέωσης ή της αφερεγγυότητας του οφειλέτη. Η έννοια της αφερεγγυότητας θα πρέπει να ορίζεται από το εθνικό δίκαιο και μπορεί να λαμβάνει τη μορφή της υπερχρέωσης. Η κατά την παρούσα οδηγία έννοια του επιχειρηματία δεν θα πρέπει να επηρεάζει τη θέση των διευθυντών ή των διοικητών εταιρειών, η οποία θα πρέπει να διέπεται από το εθνικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποφασίζουν τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η πρόσβαση στην απαλλαγή, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να απαιτούν να ζητά την απαλλαγή ο οφειλέτης.

- (74) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα προσαρμογής των υποχρεώσεων των αφερέγγυων επιχειρηματιών όσον αφορά την αποπληρωμή, όταν μεταβάλλεται σημαντικά η χρηματοοικονομική τους κατάσταση, είτε επί τα βελτίω είτε επί τα χείρω. Δεν θα πρέπει, κατά την παρούσα οδηγία, να είναι απαραίτητο να στηρίζεται το σχέδιο αποπληρωμής από την πλειονότητα των πιστωτών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι δεν απαγορεύεται στους επιχειρηματίες να αρχίσουν νέα δραστηριότητα στο ίδιο ή σε διαφορετικό πεδίο κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του σχεδίου αποπληρωμής.
- (75) Η απαλλαγή από τα χρέη θα πρέπει να είναι διαθέσιμη σε διαδικασίες που περιλαμβάνουν σχέδιο αποπληρωμής, ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων ή συνδυασμό αυτών. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων αυτών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν ελεύθερα μεταξύ αυτών των εναλλακτικών δυνατοτήτων και, εάν το εθνικό δίκαιο προβλέπει περισσότερες διαδικασίες που οδηγούν σε απαλλαγή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τουλάχιστον μία από αυτές προσφέρει στους αφερέγγυους επιχειρηματίες τη δυνατότητα πλήρους απαλλαγής από τα χρέη εντός τριετίας. Στην περίπτωση διαδικασιών που συνδυάζουν ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων και σχέδιο αποπληρωμής, η περίοδος απαλλαγής θα πρέπει να αρχίζει το αργότερο τη στιγμή που επικυρώνεται από δικαστήριο ή αρχίζει να εφαρμόζεται το σχέδιο αποπληρωμής, για παράδειγμα από την πρώτη δόση στο πλαίσιο του σχεδίου, αλλά θα μπορούσε επίσης να αρχίζει και νωρίτερα, όπως όταν λαμβάνεται απόφαση να κινηθεί η διαδικασία.

- (76) Στις διαδικασίες χωρίς σχέδιο αποπληρωμής, η περίοδος απαλλαγής θα πρέπει να αρχίζει το αργότερο από την ημερομηνία λήψης της απόφασης δικαστικής ή διοικητικής αρχής περί κινήσεως της διαδικασίας ή κατά τη στιγμή του καθορισμού της πτωχευτικής περιουσίας. Για τον υπολογισμό της περιόδου απαλλαγής δυνάμει της οδηγίας αυτής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν ότι η έννοια της «κίνησης διαδικασίας» δεν περιλαμβάνει προκαταρκτικά μέτρα, όπως συντηρητικά μέτρα ή διορισμό προκαταρκτικού διαχειριστή διαδικασίας αφερεγγυότητας, εκτός αν αυτά επιτρέπουν τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένης της διάθεσης και διανομής αυτών στους πιστωτές. Ο καθορισμός της πτωχευτικής περιουσίας δεν απαιτεί απαραίτητως τυπική απόφαση ή επικύρωση από δικαστική ή διοικητική αρχή, αν δεν απαιτείται ήδη τέτοια απόφαση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και θα μπορεί να συνίσταται σε μια απογραφή των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού.
- (77) Αν η διαδικαστική πορεία που οδηγεί στην απαλλαγή από το χρέος συνεπάγεται τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του επιχειρηματία, δεν απαγορεύεται στα κράτη μέλη να προβλέπουν διαχωρισμό της αίτησης απαλλαγής από τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, όταν η αίτηση αυτή αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της διαδικαστικής πορείας προς την απαλλαγή δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποφασίζουν ελεύθερα τους εθνικούς κανόνες για το βάρος της απόδειξης προκειμένου η απαλλαγή να λειτουργεί, το οποίο σημαίνει ότι ο επιχειρηματίας μπορεί να υποχρεωθεί εκ του νόμου να αποδεικνύει την τήρηση των υποχρεώσεών του.

- (78) Η πλήρης απαλλαγή από τα χρέη ή η λήξη της ανικανότητας ή της έκπτωσης εντός τριών ετών δεν ενδείκνυται πάντοτε, και μπορούν συνεπώς να θεσπιστούν δεόντως αιτιολογημένες παρεκκλίσεις για λόγους που ορίζονται στις εθνικές νομοθεσίες. Για παράδειγμα, όταν ο οφειλέτης επιδεικνύει ανέντιμη ή κακόπιστη συμπεριφορά. Σε περίπτωση που οι επιχειρηματίες δεν απολαύουν του τεκμηρίου της εντιμότητας και της καλής πίστεως κατά το εθνικό δίκαιο, το βάρος της απόδειξης της εντιμότητας και της καλής πίστεως αυτών δεν πρέπει να καθιστά υπερβολικά δύσκολη ή επαχθή την ένταξή τους στη διαδικασία.
- (79) Για να διακριβώσουν αν ο επιχειρηματίας επέδειξε ανέντιμη συμπεριφορά, οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη στοιχεία όπως η φύση και το ύψος των χρεών, ο χρόνος δημιουργίας των χρεών, οι προσπάθειες του επιχειρηματία να τα αποπληρώσει και να εκπληρώσει τις νόμιμες υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεών του για τη λήψη αδειών δημοσίας χρήσεως και την ορθή τήρηση λογιστικών στοιχείων, οι τυχόν ενέργειες του επιχειρηματία για να εμποδίσει τους πιστωτές να πετύχουν την ικανοποίηση των απαιτήσεών τους, η εκπλήρωση των καθηκόντων σε περίπτωση αφερεγγυότητας τα οποία υπέχουν οι επιχειρηματίες- μέλη του διοικητικού συμβουλίου εταιρείας, καθώς και η τήρηση της ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού και της εργατικής νομοθεσίας. Θα πρέπει επίσης να είναι δυνατόν να προβλεφθούν παρεκκλίσεις σχετικά με την περίοδο πριν την πλήρη απαλλαγή από τα χρέη και το τέλος της ανικανότητας στις περιπτώσεις που ο επιχειρηματίας αθετεί ορισμένες νομικές υποχρεώσεις, όπως υποχρεώσεων για τη μέγιστη δυνατή ικανοποίηση των πιστωτών, οι οποίες μπορούν να λάβουν τη μορφή γενικής υποχρέωσης για τη δημιουργία εσόδων ή περιουσιακών στοιχείων. Θα πρέπει επίσης να είναι δυνατόν να προβλεφθεί ειδική παρέκκλιση αν είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων του οφειλέτη και των δικαιωμάτων ενός ή περισσότερων πιστωτών, όπως όταν ο πιστωτής είναι φυσικό πρόσωπο το οποίο χρίζει μεγαλύτερης προστασίας από ό,τι ο οφειλέτης.

- (80) Παρέκκλιση μπορεί, επίσης, να δικαιολογηθεί όταν το κόστος της διαδικασίας απαλλαγής από τα χρέη, συμπεριλαμβανομένων των αμοιβών των δικαστικών και διοικητικών αρχών και των διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας, δεν καλύπτεται από τον επιχειρηματία. Μετά τη χορήγηση της απαλλαγής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα, δυνάμει του εθνικού δικαίου, να ανακαλούν το ευεργέτημα της πλήρους απαλλαγής όταν, για παράδειγμα, η οικονομική κατάσταση του οφειλέτη βελτιώνεται ουσιαστικά λόγω απρόβλεπτων περιστάσεων, όπως με την απόκτηση κερδών από λαχειοφόρο αγορά ή με την απόκτηση κληρονομιάς ή δωρεάς. Δεν θα πρέπει να απαγορεύεται στα κράτη μέλη να προβλέπουν πρόσθετες παρεκκλίσεις σε πολύ συγκεκριμένες και δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.
- (81) Όταν υπάρχει δεόντως αιτιολογημένος λόγος κατά την εθνική νομοθεσία, είναι ενδεχομένως σκόπιμο να περιορίζεται η δυνατότητα απαλλαγής για ορισμένες κατηγορίες χρέους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποκλείσουν τα εμπραγμάτως ασφαλισμένα χρέη από τη δυνατότητα απαλλαγής μόνο μέχρι την αξία της ασφάλειας όπως καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία, ενώ το υπόλοιπο των χρεών θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως μη ασφαλισμένο χρέος. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εξαιρούν επιπλέον κατηγορίες χρεών αν δικαιολογείται.
- (82) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι ελεύθερα να αποφασίζουν ότι οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές δύνανται να διακριβώνουν είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήματος προσώπου έχοντος έννομο συμφέρον αν οι επιχειρηματίες έχουν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους προκειμένου να λάβουν πλήρη απαλλαγή από τα χρέη.

- (83) Εάν η άδεια επιχειρηματία να συνεχίσει συγκεκριμένη βιοτεχνική, επιχειρηματική, εμπορική ή επαγγελματική δραστηριότητα έχει απορριφθεί ή ανακληθεί ως αποτέλεσμα ανικανότητας ή έκπτωσης, η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να απαιτούν την υποβολή νέας αίτησης για την απόκτηση της εν λόγω άδειας, μόλις εκπνεύσει η ανικανότητα ή η έκπτωση από το δικαίωμα. Αν μια αρχή κράτους μέλους εκδώσει απόφαση σχετικά με ειδικά εποπτευόμενη δραστηριότητα, θα πρέπει επίσης να έχει τη δυνατότητα, να λάβει υπόψη, ακόμη και όταν έχει εκπνεύσει η περίοδος ανικανότητας ή έκπτωσης, ότι ο αφερέγγυος επιχειρηματίας έχει λάβει απαλλαγή από τα χρέη σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
- 84) Τα προσωπικά και τα επαγγελματικά χρέη τα οποία δεν μπορούν εύλογα να διαχωριστούν, παραδείγματος χάριν όταν ένα στοιχείο του ενεργητικού χρησιμοποιείται κατά την επαγγελματική δραστηριότητα του επιχειρηματία καθώς και εκτός αυτής, θα πρέπει να ρυθμίζονται με ενιαία διαδικασία. Αν τα κράτη μέλη υπάγουν τα χρέη αυτά σε διαφορετικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, απαιτείται συντονισμός αυτών των διαδικασιών. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να ρυθμίζουν όλα τα χρέη επιχειρηματιών με ενιαία διαδικασία. Δεν θα πρέπει να απαγορεύεται σε κράτη μέλη που επιτρέπουν στους επιχειρηματίες να συνεχίζουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα για δικό τους λογαριασμό κατά τη διάρκεια μιας διαδικασίας αφερεγγυότητας, να προβλέπουν ότι οι εν λόγω επιχειρηματίες μπορούν να υποβληθούν σε νέα διαδικασία αφερεγγυότητας, σε περίπτωση που η εν λόγω συνεχιζόμενη επιχειρηματική δραστηριότητα καταστεί αφερέγγυα.

- (85) Είναι αναγκαίο να διατηρηθεί και να ενισχυθεί η διαφάνεια και η προβλεψιμότητα των διαδικασιών για να επιτευχθούν αποτελέσματα που συμβάλλουν στη διάσωση των επιχειρήσεων και στην παροχή δεύτερης ευκαιρίας στους επιχειρηματίες ή που επιτρέπουν την αποδοτική εκκαθάριση των μη βιώσιμων επιχειρήσεων. Είναι επίσης αναγκαίο να μειωθεί η υπερβολικά μεγάλη διάρκεια των διαδικασιών αφερεγγυότητας σε πολλά κράτη μέλη, καθώς επιφέρει ανασφάλεια δικαίου για τους πιστωτές και τους επενδυτές και χαμηλά ποσοστά ανάκτησης. Τέλος, με δεδομένη τη θέσπιση μηχανισμών ενισχυμένης συνεργασίας μεταξύ των δικαστηρίων και των επαγγελματιών στις διασυνοριακές περιπτώσεις δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, ο επαγγελματισμός όλων των εμπλεκομένων πρέπει να αναβαθμιστεί σε συγκρίσιμα υψηλά επίπεδα σε ολόκληρη την Ένωση. Για την επίτευξη αυτών των στόχων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τα μέλη των δικαστικών ή διοικητικών αρχών που ασχολούνται με διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής από το χρέος είναι δεόντως καταρτισμένα και διαθέτουν την απαραίτητη εμπειρογνώσια για τις αρμοδιότητές τους. Η εν λόγω κατάρτιση και εμπειρογνώσια θα μπορούν να αποκτώνται και κατά την άσκηση των καθηκόντων μέλους της δικαστικής ή διοικητικής αρχής ή, πριν από τον διορισμό στη θέση αυτήν, κατά την άσκηση άλλων σχετικών καθηκόντων.

- (86) Η εν λόγω κατάρτιση και εμπειρογνώσια θα πρέπει να καθιστούν δυνατή την αποτελεσματική λήψη αποφάσεων με δυνητικά σημαντικές οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες και δεν σημαίνουν απαραίτητως ότι μέλη του δικαστικού σώματος θα πρέπει να ασχολούνται αποκλειστικά με υποθέσεις αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής από το χρέος. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι διαδικασίες αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής από τα χρέη θα μπορούν να διεξάγονται με αποτελεσματικές και ταχείες διαδικασίες. Για παράδειγμα, η δημιουργία ειδικών δικαστηρίων ή τμημάτων ή ο διορισμός ειδικών δικαστών σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία που διέπει την οργάνωση του δικαστικού συστήματος, καθώς και η συγκέντρωση της αρμοδιότητας σε περιορισμένο αριθμό δικαστικών ή διοικητικών αρχών θα μπορούσαν να είναι αποτελεσματικά μέσα για την επίτευξη ασφαλείας δικαίου και αποτελεσματικών διαδικασιών. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να προβλέπουν ότι οι διαδικασίες αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής από το χρέος πρέπει να έχουν προτεραιότητα σε σχέση με άλλες διαδικασίες.
- (87) Τα κράτη μέλη θα πρέπει επιπλέον να διασφαλίζουν ότι οι ειδικοί σε θέματα αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής από τα χρέη οι οποίοι διορίζονται από δικαστικές ή διοικητικές αρχές είναι κατάλληλα καταρτισμένοι, διορίζονται με διαφάνεια και λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών και εποπτεύονται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, ότι και ότι εκτελούν με ακεραιότητα τα καθήκοντά τους. Είναι σημαντικό οι επαγγελματίες αυτοί να τηρούν τα πρότυπα για τους συγκεκριμένους ρόλους στην κοινωνία, όπως η ασφαλιστική κάλυψη επαγγελματικής ευθύνης. Κατάλληλη κατάρτιση, επαγγελματικά προσόντα και εμπειρογνώσια των επαγγελματιών μπορούν επίσης να αποκτώνται κατά την άσκηση του επαγγέλματος και τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν τα ίδια την αναγκαία κατάρτιση, αλλά αυτό μπορεί να γίνεται, για παράδειγμα, από επαγγελματικές ενώσεις ή άλλους φορείς. Οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2015/848 θα πρέπει να συμπεριληφθούν στον πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

(88) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να προβλέψουν ότι τους επαγγελματίες επιλέγουν ο οφειλέτης, οι πιστωτές ή επιτροπή πιστωτών από κατάλογο ή ομάδα που έχει προεγκριθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή. Για την επιλογή του επαγγελματία θα πρέπει να παραχωρείται στον οφειλέτη, στους πιστωτές ή στην επιτροπή πιστωτών περιθώριο εκτίμησης όσον αφορά την εμπειρογνωσία και την εμπειρία του γενικά και των απαιτήσεων της συγκεκριμένης υπόθεσης, ενώ οι οφειλέτες- φυσικά πρόσωπα θα πρέπει να απαλλάσσονται πλήρως από την υποχρέωση αυτήν. Σε υποθέσεις με διασυνοριακά στοιχεία, ο διορισμός θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη και την ικανότητα των επαγγελματιών να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις, δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, για την επικοινωνία και τη συνεργασία με αλλοδαπούς διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας και δικαστικές και διοικητικές αρχές από άλλα κράτη μέλη, καθώς και τους ανθρώπινους και διοικητικούς πόρους τους για τον χειρισμό δυνητικά περιπλόκων υποθέσεων. Δεν θα πρέπει να απαγορεύεται στα κράτη μέλη να επιλέγουν επαγγελματία με οποιαδήποτε άλλη μέθοδο, όπως η τυχαία επιλογή μέσω λογισμικού, εφόσον δια της μεθόδου αυτής λαμβάνεται δεόντως υπόψη η εμπειρία και η εμπειρογνωσία του επαγγελματία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν σχετικά με τα μέσα για τη διατύπωση αντιρρήσεων ως προς την επιλογή ή τον διορισμό ενός επαγγελματία ή για την αντικατάστασή του, για παράδειγμα μέσω επιτροπής πιστωτών.

(89) Οι επαγγελματίες θα πρέπει να υπάγονται σε εποπτικούς και ρυθμιστικούς μηχανισμούς με αποτελεσματικά μέτρα για τη λογοδοσία των επαγγελματιών που παρέβησαν τα καθήκοντά τους, όπως μείωση της αμοιβής του, αποκλεισμό από τον κατάλογο ή την ομάδα των επαγγελματιών που μπορούν να διορισθούν σε υποθέσεις αφερεγγυότητας, καθώς και, κατά περίπτωση, πειθαρχικές, διοικητικές ή ποινικές κυρώσεις. Οι εν λόγω εποπτικοί και ρυθμιστικοί μηχανισμοί δεν θα πρέπει να θίγουν διατάξεις του εθνικού δικαίου περί αστικής ευθύνης για ζημίες λόγω αθέτησης συμβατικών και μη συμβατικών υποχρεώσεων. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεωθούν να ιδρύσουν ειδικές αρχές ή φορείς. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι είναι διαθέσιμες για το κοινό πληροφορίες σχετικά με τις αρχές ή τους φορείς που ασκούν εποπτεία επί των επαγγελματιών. Για παράδειγμα, μια απλή μνεία της δικαστικής ή διοικητικής αρχής θα πρέπει να επαρκεί προς ενημέρωση. Δεν απαιτείται από τα κράτη μέλη να συστήσουν ειδικές αρχές ή φορείς. Θα πρέπει να είναι κατ' αρχήν δυνατό να επιτευχθούν οι προδιαγραφές αυτές χωρίς να υπάρχει κατ' αρχήν ανάγκη δημιουργίας νέων επαγγελμάτων ή επαγγελματικών προσόντων στο εθνικό δίκαιο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επεκτείνουν τις διατάξεις περί εκπαίδευσης και εποπτείας των εκπαιδευτών και σε άλλους εκπαιδευτές μη καλυπτομένους από την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να προβλέπουν ότι οι διαφορές σχετικά με τις αμοιβές των επαγγελματιών πρέπει να έχουν προτεραιότητα σε σχέση με άλλες διαδικασίες.

- (90) Για την περαιτέρω μείωση της διάρκειας των διαδικασιών, τη διευκόλυνση της βελτιωμένης συμμετοχής των πιστωτών σε διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη και για την εξασφάλιση παρόμοιων συνθηκών για τους πιστωτές ανεξαρτήτως του τόπου εγκατάστασής τους στην Ένωση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν διατάξεις που να παρέχουν τη δυνατότητα σε οφειλέτες, πιστωτές, επαγγελματίες και δικαστικές και διοικητικές αρχές να χρησιμοποιούν εξ αποστάσεως μέσα ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Συνεπώς, θα πρέπει να είναι δυνατή η μέσω ηλεκτρονικών επικοινωνιών διεκπεραίωση διαδικαστικών σταδίων όπως η αναγγελία απαιτήσεων από τους πιστωτές, η κοινοποίηση προς τους πιστωτές ή η κατάθεση αμφισβητήσεων και η άσκηση ένδικων μέσων. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν ότι οι κοινοποιήσεις προς τον πιστωτή μπορούν να εκτελούνται ηλεκτρονικά μόνον εάν ο ενδιαφερόμενος πιστωτής έχει προηγουμένως δώσει τη συγκατάθεσή του για τέτοια επικοινωνία.
- (91) Οι διάδικοι σε διαδικασίες αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής από τα χρέη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να χρησιμοποιούν τέτοια ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας εάν αυτά δεν είναι υποχρεωτικά βάσει του εθνικού δικαίου, με την επιφύλαξη της δυνατότητας των κρατών μελών να θεσπίσουν υποχρεωτικό σύστημα ηλεκτρονικής αναγγελίας και επίδοσης εγγράφων σε τέτοιες διαδικασίες. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιλέξουν το ακριβές μέσο ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Παράδειγμα τέτοιων μέσων θα μπορούσε να αποτελεί ένα σύστημα ειδικού σκοπού για την ηλεκτρονική διαβίβαση τέτοιων εγγράφων ή η χρήση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, χωρίς τα κράτη μέλη να εμποδίζονται να καθιερώσουν χαρακτηριστικά που θα διασφαλίζουν την προστασία των ηλεκτρονικών διαβιβάσεων, όπως η ηλεκτρονική υπογραφή, ή υπηρεσίες εμπιστοσύνης, όπως ηλεκτρονικές υπηρεσίες συστημένης παράδοσης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την ηλεκτρονική ταυτοποίηση και τις υπηρεσίες εμπιστοσύνης για τις ηλεκτρονικές συναλλαγές στην εσωτερική αγορά και την κατάργηση της οδηγίας 1999/93/ΕΚ (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 73).

(92) Είναι σημαντικό να συλλέγονται αξιόπιστα και συγκρίσιμα δεδομένα σχετικά με την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής από τα χρέη, προκειμένου να είναι δυνατή η παρακολούθηση της εκτέλεσης και εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συλλέγουν και να συγκεντρώνουν δεδομένα επαρκώς αναλυτικά ώστε να επιτρέπουν την αξιόπιστη αξιολόγηση του τρόπου πρακτικής λειτουργίας της οδηγίας και θα πρέπει να κοινοποιούν τα δεδομένα αυτά στην Επιτροπή. Το έντυπο διαβίβασης των δεδομένων αυτών στην Επιτροπή («το έντυπο») θα καταρτιστεί από την Επιτροπή με τη βοήθεια επιτροπής κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ και θα παρέχει κατάλογο των κυριότερων τρόπων έκβασης των διαδικασιών που είναι κοινοί σε όλα τα κράτη μέλη. Για παράδειγμα, στην περίπτωση διαδικασίας αναδιάρθρωσης, οι κυριότεροι τρόποι έκβασης θα μπορούσαν να είναι οι εξής: επικύρωση του σχεδίου από δικαστήριο, σχέδια που δεν επικυρώθηκαν από δικαστήριο, διαδικασίες αναδιάρθρωσης που μετατράπηκαν σε διαδικασίες εκκαθάρισης ή περατώθηκαν λόγω της κίνησης διαδικασιών εκκαθάρισης πριν την επικύρωση σχεδίου από δικαστήριο. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να παρέχουν ανάλυση ανά τρόπο έκβασης όσον αφορά τις εν λόγω διαδικασίες που λήγουν πριν από τη λήψη οποιωνδήποτε σχετικών μέτρων, αλλά μπορούν να παρέχουν τον συνολικό αριθμό όλων των διαδικασιών που χαρακτηρίζονται μη παραδεκτές, απορρίπτονται ή αποσύρονται πριν να κινηθούν.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (93) Το έντυπο κοινοποίησης θα πρέπει επίσης να παρέχει κατάλογο επιλογών που θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψη από τα κράτη μέλη κατά τον καθορισμό του μεγέθους του οφειλέτη, με αναφορά σε ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία του ορισμού της ΠΜΜΕ που είναι κοινά στο δίκαιο όλων των κρατών μελών. Μία από τις επιλογές που θα περιληφθούν στον κατάλογο θα πρέπει πάντα να είναι ο καθορισμός του μεγέθους των οφειλετών μόνο με βάση τον αριθμό των εργαζομένων. Το έντυπο που θα καταρτιστεί με τη βοήθεια της επιτροπής θα πρέπει επίσης να ορίζει τα στοιχεία του μέσου κόστους και των μέσων ποσοστών ανάκτησης για τα οποία τα κράτη μέλη μπορούν να συλλέγουν δεδομένα προαιρετικά. Στο έντυπο θα πρέπει να παρέχονται οδηγίες σχετικά με τα στοιχεία που μπορούν να ληφθούν υπόψη όταν τα κράτη μέλη κάνουν χρήση δειγματοληπτικής τεχνικής, για παράδειγμα σχετικά με τα μεγέθη των δειγμάτων για τη εξασφάλιση της αντιπροσωπευτικότητας σε ό, τι αφορά τη γεωγραφική κατανομή, το μέγεθος των οφειλετών και τον κλάδο. Στο έντυπο θα πρέπει να περιλαμβάνεται η δυνατότητα για τα κράτη μέλη να παρέχουν πρόσθετες πληροφορίες εφόσον τις διαθέτουν, για παράδειγμα σχετικά με το συνολικό ύψος των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού των οφειλετών.

(94) Η σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας, ιδίως όταν η ασφάλεια παρέχεται σε σχέση με τη συμμετοχή σε καθορισμένα συστήματα ή σε πράξεις κεντρικών τραπεζών και όταν παρέχονται περιθώρια σε κεντρικούς αντισυμβαλλομένους. Επειδή η αξία των χρηματοπιστωτικών μέσων που παρέχονται ως ασφάλεια μπορεί να είναι πολύ ασταθής, είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει δυνατότητα άμεσης ρευστοποίησής τους, πριν η αξία τους σημειώσει πτώση. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 98/26/EK¹ και 2002/47/EK² και ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 θα πρέπει να υπερισχύουν των διατάξεων της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να απαλλάσσουν τις συμφωνίες συμψηφισμού, συμπεριλαμβανομένου του εκκαθαριστικού συμψηφισμού, από τις επιπτώσεις της αναστολής των ατομικών διώξεων, ακόμα και στις περιπτώσεις όπου δεν καλύπτονται από τις οδηγίες 98/26/EK και 2002/47/EK και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 648/2012, εφόσον οι εν λόγω συμφωνίες είναι εκτελεστές με βάση το δίκαιο του αντίστοιχου κράτους μέλους, έστω και αν έχει κινηθεί η διαδικασία αφερεγγυότητας.

¹ Οδηγία 98/26/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων (ΕΕ L 166 της 11.6.1998 σ. 45).

² Οδηγία 2002/47/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2002, για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας (ΕΕ L 168 της 27.6.2002 σ. 43).

Αυτό θα μπορούσε να αφορά σημαντικό αριθμό κύριων συμφωνιών που χρησιμοποιούνται ευρέως στις κεφαλαιαγορές, τις αγορές ενέργειας και στις αγορές βασικών εμπορευμάτων, τόσο από μη χρηματοοικονομικούς όσο και από χρηματοοικονομικούς αντισυμβαλλόμενους. Οι εν λόγω συμφωνίες μειώνουν τους συστημικούς κινδύνους, ιδίως στις αγορές παραγώγων και μπορούν, επομένως, να εξαιρούνται από τους περιορισμούς που επιβάλλει η νομοθεσία περί αφερεγγυότητας στις εκκρεμείς συμβάσεις. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει, επίσης, να έχουν τη δυνατότητα να εξαιρούν από τις επιπτώσεις της αναστολής των ατομικών διώξεων τις νόμιμες συμφωνίες εκκαθαριστικού συμψηφισμού που ενεργοποιούνται μετά την κίνηση της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Ωστόσο, το ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή συμφωνιών συμψηφισμού, συμπεριλαμβανομένου του εκκαθαριστικού συμψηφισμού, θα πρέπει να υπόκειται στην αναστολή.

- (95) Τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση σχετικά με τις διεθνείς εμπράγματα ασφάλειες επί κινητού εξοπλισμού, που υπεγράφη στο Κέιπ Τάουν στις 16 Νοεμβρίου 2001 και στο πρωτόκολλό της θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εξακολουθούν να συμμορφώνονται προς τις υφιστάμενες διεθνείς υποχρεώσεις τους. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης θα πρέπει να εφαρμόζονται με τις αναγκαίες παρεκκλίσεις για να διασφαλιστεί η εφαρμογή αυτών των διατάξεων χωρίς να θίγεται η εφαρμογή της εν λόγω σύμβασης και του πρωτοκόλλου της.

(96) Η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας έγκρισης και εφαρμογής του σχεδίου αναδιάρθρωσης δεν θα πρέπει να υπονομεύεται από ενωσιακούς ή εθνικούς κανόνες του εταιρικού δικαίου. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να παρεκκλίνουν από τις απαιτήσεις που προβλέπονται στην οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ όσον αφορά τις υποχρεώσεις σύγκλησης γενικής συνέλευσης και προσφοράς των μετοχών στους υφιστάμενους μετόχους βάσει δικαιώματος προτίμησης, στον βαθμό και για το χρονικό διάστημα που είναι αναγκαίο προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι μέτοχοι δεν θα παρακωλύσουν τις προσπάθειες αναδιάρθρωσης κάνοντας κατάχρηση των δικαιωμάτων τους βάσει της εν λόγω οδηγίας. Για παράδειγμα, τα κράτη μέλη ενδέχεται να χρειαστεί να θεσπίσουν παρεκκλίσεις από την υποχρέωση σύγκλησης γενικής συνέλευσης των μετόχων ή από τις συνήθεις περιόδους, όταν απαιτείται η λήψη έκτακτων μέτρων από τη διοίκηση για την προστασία των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας, για παράδειγμα μέσω αιτήματος αναστολής των ατομικών διώξεων και όταν υπάρχει σοβαρή και αιφνίδια απώλεια του εγγεγραμμένου κεφαλαίου και πιθανότητα αφερεγγυότητας. Παρεκκλίσεις από το ενωσιακό και εθνικό εταιρικό δίκαιο μπορεί, επίσης, να απαιτούνται όταν το σχέδιο αναδιάρθρωσης προβλέπει την έκδοση νέων μετοχών που μπορούν να προσφέρονται κατά προτεραιότητα στους πιστωτές, όπως η μετοχοποίηση χρεών, ή τη μείωση του ποσού του εγγεγραμμένου κεφαλαίου σε περίπτωση μεταβίβασης τμημάτων της επιχείρησης. Τυχόν παρεκκλίσεις θα πρέπει να είναι περιορισμένης διάρκειας, στο μέτρο που τα κράτη μέλη θεωρούν ότι είναι αναγκαίες για την καθιέρωση του πλαισίου προληπτικής αναδιάρθρωσης.

¹ Οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δικαίου (ΕΕ L 169 της 30.6.2017, σ. 46).

Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να παρεκκλίνουν από τους κανόνες του ενωσιακού και εθνικού εταιρικού δικαίου, τελείως ή εν μέρει, για αόριστο ή για ορισμένο χρονικό διάστημα, εφόσον εξασφαλίζουν ότι οι απαιτήσεις του εταιρικού δικαίου δεν μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας αναδιάρθρωσης ή τα κράτη μέλη διαθέτουν άλλα, εξίσου αποτελεσματικά μέσα τα οποία διασφαλίζουν ότι οι μέτοχοι δεν μπορούν να αποτρέψουν αδικαιολόγητα την έγκριση ή την εφαρμογή σχεδίου αναδιάρθρωσης το οποίο θα αποκαθιστούσε τη βιωσιμότητα της επιχείρησης. Σε αυτό το πλαίσιο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποδώσουν ιδιαίτερη σημασία στην αποτελεσματικότητα των διατάξεων σχετικά με την αναστολή των ατομικών διώξεων και την επικύρωση του σχεδίου αναδιάρθρωσης που δεν θα πρέπει να υπονομεύεται αδικαιολογήτως από τη σύγκληση ή τα αποτελέσματα των γενικών συνελεύσεων των μετόχων. Ως εκ τούτου, η οδηγία (ΕΕ) 2017/1132 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν περιθώριο εκτίμησης κατά την αξιολόγηση των αναγκαίων παρεκκλίσεων στο πλαίσιο του εθνικού εταιρικού δικαίου με σκοπό την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και να μπορούν, επίσης, να προβλέπουν παρόμοιες παρεκκλίσεις από την εφαρμογή της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 σε διαδικασίες αφερεγγυότητας που δεν καλύπτονται μεν από την παρούσα οδηγία αλλά επιτρέπουν τη λήψη διαρθρωτικών μέτρων.

- (97) Όσον αφορά την κατάρτιση και τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις του εντύπου διαβίβασης δεδομένων, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή σχετικές εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
- (98) Η Επιτροπή θα πρέπει να διενεργήσει μελέτη προκειμένου να εκτιμηθεί η αναγκαιότητα υποβολής νομοθετικών προτάσεων για την αντιμετώπιση περιπτώσεων αφερεγγυότητας προσώπων που δεν ασκούν εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή επαγγελματική δραστηριότητα, αλλά τα οποία, ως καταναλωτές αδυνατούν προσωρινά ή μόνιμα, ενεργώντας καλή τη πίστει, να εξοφλήσουν τα ληξιπρόθεσμα χρέη τους. Η εν λόγω μελέτη είναι σκόπιμο να διερευνά αν πρέπει να διαφυλάσσεται η πρόσβαση των προσώπων αυτών σε βασικά αγαθά και υπηρεσίες, ώστε να εξασφαλίζεται ότι έχουν αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης.
- (99) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011¹, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση ανάμεσα στα συστατικά στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα μέρη των νομικών πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.

¹ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

(100) Με δεδομένο ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς με μεμονωμένες ενέργειες του κάθε κράτους μέλους, καθώς οι διαφορές μεταξύ των εθνικών πλαισίων για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα θα συνέχιζαν να δημιουργούν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και στην ελευθερία εγκατάστασης, μπορούν όμως να επιτευχθούν αποτελεσματικότερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(101) Στις 7 Ιουνίου 2017 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έδωσε τη γνώμη της¹,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

¹ EE C 236 της 21.7.2017, σ. 2.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες σχετικά με:
 - α) πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης που τίθενται στη διάθεση του οφειλέτη με οικονομικές δυσχέρειες όταν υπάρχει πιθανότητα αφερεγγυότητας με σκοπό να αποτρέψουν την αφερεγγυότητά του και να εξασφαλίσουν τη βιωσιμότητά του·
 - β) διαδικασίες που οδηγούν σε απαλλαγή χρέους που έχει δημιουργηθεί από αφερέγγυους επιχειρηματίες· και
 - γ) μέτρα για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις διαδικασίες της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου οι οποίες αφορούν οφειλέτες που είναι:
 - α) ασφαλιστική επιχείρηση ή αντασφαλιστική επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 13 σημεία 1) και 4) της οδηγίας 2009/138/ΕΚ·
 - β) πιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

- γ) επιχείρηση επενδύσεων ή οργανισμό συλλογικών επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημεία 2) και 7) αντιστοίχως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - δ) κεντρικό αντισυμβαλλόμενο κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012·
 - ε) κεντρικό αποθετήριο τίτλων κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 909/2014·
 - στ) άλλο χρηματοοικονομικό ίδρυμα ή οντότητα εκ των απαριθμούμενων στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της οδηγίας 2014/59/ΕΕ·
 - ζ) δημόσιοι φορείς κατά το εθνικό δίκαιο· και
 - η) φυσικά πρόσωπα που δεν είναι επιχειρηματίες.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν της παρούσης οδηγίας διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι οποίες αφορούν οφειλέτες που αποτελούν χρηματοπιστωτικές οντότητες διαφορετικές αυτών της παραγράφου 2 και παρέχουν χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες υπό ειδικό καθεστώς, βάσει του οποίου οι εθνικές εποπτικές αρχές ή οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν ευρείες εξουσίες παρέμβασης ανάλογες με εκείνες που ορίζονται από την ενωσιακή και εθνική νομοθεσία για τις χρηματοπιστωτικές οντότητες της παραγράφου 2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το εν λόγω ειδικό καθεστώς.
4. Τα κράτη μέλη δύνανται να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής των διαδικασιών της παραγράφου 1 στοιχείο β) στα αφερέγγυα φυσικά πρόσωπα που δεν είναι επιχειρηματίες.

Τα κράτη μέλη δύνανται να περιορίζουν την εφαρμογή του στοιχείου α) της παραγράφου 1 σε νομικά πρόσωπα.

5. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι ακόλουθες απαιτήσεις εξαιρούνται ή δεν επηρεάζονται από τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης του στοιχείου α) της παραγράφου 1:
- α) υφιστάμενες και μελλοντικές απαιτήσεις εν ενεργεία ή πρώην εργαζομένων,
 - β) απαιτήσεις διατροφής που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας, ή
 - γ) απαιτήσεις που απορρέουν από αδικοπρακτική ευθύνη του οφειλέτη.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης δεν θίγουν τα κεκτημένα δικαιώματα επαγγελματιών συντάξεων.

Άρθρο 2

Ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
- 1) «αναδιάρθρωση»: μέτρα αναδιάρθρωσης της επιχείρησης του οφειλέτη που περιλαμβάνουν τη μεταβολή της σύνθεσης, των όρων ή της δομής των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του ή οποιουδήποτε άλλου τμήματος της κεφαλαιακής του διάρθρωσης, όπως πώληση περιουσιακών στοιχείων ή τμημάτων της επιχείρησης, και, όταν αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, πώληση της επιχείρησης εν λειτουργία, καθώς και οποιεσδήποτε απαραίτητες επιχειρησιακές αλλαγές, ή συνδυασμό αυτών των στοιχείων·

- 2) «θιγόμενα μέρη»: οι πιστωτές, συμπεριλαμβανομένων, εφόσον συντρέχει περίπτωση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των εργαζομένων, ή οι κατηγορίες πιστωτών και, εφόσον συντρέχει περίπτωση σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, οι μέτοχοι/εταίροι των οποίων απαιτήσεις ή συμμετοχικά δικαιώματα αντιστοίχως θίγονται άμεσα στο πλαίσιο σχεδίου αναδιάρθρωσης·
- 3) «μέτοχος/εταίρος»: πρόσωπο που έχει ιδιοκτησιακό συμφέρον ως προς τον οφειλέτη ή την επιχείρηση αυτού, συμπεριλαμβανομένων των μετόχων, εφόσον το εν λόγω πρόσωπο δεν έχει την ιδιότητα του πιστωτή·
- 4) «αναστολή ατομικών διώξεων»: προσωρινή αναστολή, χορηγούμενη από δικαστική ή διοικητική αρχή ή από τον νόμο, του δικαιώματος λήψης διοικητικών μέτρων για την ικανοποίηση απαίτησης πιστωτή κατά οφειλέτη και, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, κατά τρίτου παρόχου ασφάλειας, στο πλαίσιο δικαστικής, διοικητικής ή άλλης διαδικασίας, ή εξωδικαστική αναστολή του δικαιώματος κατάσχεσης ή ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων ή της επιχείρησης του οφειλέτη·
- 5) «εκκρεμής σύμβαση»: σύμβαση μεταξύ του οφειλέτη και ενός ή περισσότερων πιστωτών στο πλαίσιο της οποίας και οι δύο συμβαλλόμενοι δεν έχουν ακόμη εκπληρώσει πλήρως τις συμβατικές υποχρεώσεις τους κατά τον χρόνο έκδοσης ή εκτέλεσης της απόφασης περί αναστολής των ατομικών διώξεων·
- 6) «κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών»: μια εξέταση που θεωρείται επιτυχής αν κανείς από τους διαφωνούντες πιστωτές δεν βρεθεί, βάσει του σχεδίου αναδιάρθρωσης, σε χειρότερη θέση από τη θέση στην οποία θα βρισκόταν αν εφαρμοζόταν η συνήθης κατάταξη των προτεραιοτήτων σε εκκαθάριση βάσει του εθνικού δικαίου, είτε σε περίπτωση εκκαθάρισης, υπό μορφή τμηματικής πώλησης της επιχείρησης ή πώλησης της επιχείρησης εν λειτουργία, είτε στο πλαίσιο της επόμενης καλύτερης εναλλακτικής δυνατότητας σε περίπτωση μη επικύρωσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης·

- 7) «νέα χρηματοδότηση»: νέα χρηματοδοτική συνδρομή που παρέχεται από υφιστάμενο ή από νέο πιστωτή προκειμένου να εφαρμοσθεί σχέδιο αναδιάρθρωσης και που περιλαμβάνεται στο εν λόγω σχέδιο αναδιάρθρωσης ·
- 8) «προσωρινή χρηματοδότηση»: νέα χρηματοδοτική συνδρομή, που παρέχεται από υφιστάμενο ή από νέο πιστωτή, και περιλαμβάνει, κατ' ελάχιστον, χρηματοδοτική συνδρομή κατά τη διάρκεια της αναστολής των ατομικών διώξεων που είναι ευλόγως και άμεσα αναγκαία για τη συνέχιση της λειτουργίας της επιχείρησης του οφειλέτη, ή για τη διατήρηση ή την αύξηση της αξίας της ·
- 9) «επιχειρηματίας» φυσικό πρόσωπο που ασκεί εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή επαγγελματική δραστηριότητα ·
- 10) «πλήρης απαλλαγή από τα χρέη»: ακύρωση της δυνατότητας να ληφθούν διωκτικά μέτρα κατά του επιχειρηματία για τα δεκτικά απαλλαγής χρέη του ή διαγραφή των ανεξόφλητων δεκτικών απαλλαγής χρεών αυτών καθ' αυτών, στο πλαίσιο διαδικασίας δυναμένης να περιλαμβάνει ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων ή σχέδιο αποπληρωμής ή και τα δύο·
- 11) «σχέδιο αποπληρωμής»: πρόγραμμα καταβολής συγκεκριμένων ποσών σε συγκεκριμένες ημερομηνίες από αφερέγγυο επιχειρηματία προς πιστωτές ή περιοδική μεταβίβαση ενός μέρους του διαθέσιμου εισοδήματος αυτού προς τους πιστωτές κατά τη διάρκεια της περιόδου απαλλαγής·

- 12) «επαγγελματίας στον τομέα της αναδιάρθρωσης»: πρόσωπο ή φορέας που έχει διοριστεί από δικαστική ή διοικητική αρχή για την εκτέλεση, ιδίως, ενός ή περισσότερων από τα εξής καθήκοντα:
- α) να συνδράμει τον οφειλέτη ή τους πιστωτές κατά την εκπόνηση ή τη διαπραγμάτευση σχεδίου αναδιάρθρωσης·
 - β) να επιβλέπει τη δραστηριότητα του οφειλέτη κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων επί σχεδίου αναδιάρθρωσης και να υποβάλλει αναφορά σε δικαστική ή διοικητική αρχή·
 - γ) να αναλάβει τον μερικό έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων ή των υποθέσεων του οφειλέτη κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, οι ακόλουθες έννοιες πρέπει να νοούνται όπως ορίζονται από το εθνικό δίκαιο:

- α) αφερεγγυότητα·
- β) πιθανότητα αφερεγγυότητας·
- γ) πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις («ΠΜΜΕ»).

Άρθρο 3

Έγκαιρη προειδοποίηση και πρόσβαση σε πληροφορίες

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οφειλέτες να έχουν πρόσβαση σε ένα ή περισσότερα σαφή και διαφανή εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης, τα οποία μπορούν να εντοπίζουν περιστάσεις που δύνανται να οδηγήσουν σε αφερεγγυότητα και επισημαίνουν στον οφειλέτη την ανάγκη άμεσης αντίδρασης.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν χρήση των νέων τεχνολογιών ΤΠ για τις κοινοποιήσεις και την επικοινωνία.

2. Τα εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης μπορούν να περιλαμβάνουν:
 - α) μηχανισμούς ειδοποίησης όταν ο οφειλέτης δεν έχει εκτελέσει ορισμένα είδη πληρωμών·
 - β) συμβουλευτικές υπηρεσίες από δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς·
 - γ) παροχή υπό την εθνική νομοθεσία κινήτρων προς τους τρίτους που διαθέτουν πληροφορίες σχετικά με τον οφειλέτη, όπως λογιστές, φορολογικές διοικήσεις και οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης, για να επισημαίνουν στον οφειλέτη τυχόν αρνητική εξέλιξη.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οφειλέτες και οι εκπρόσωποι των εργαζομένων να έχουν πρόσβαση σε ενημερωμένες πληροφορίες που αφορούν τη διαθεσιμότητα εργαλείων έγκαιρης προειδοποίησης, καθώς και τις διαδικασίες και τα μέτρα αναδιάρθρωσης και απαλλαγής από χρέος.

4. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν διαδικτυακά πληροφορίες σχετικά με τη διαθεσιμότητα πρόσβασης στα εργαλεία έγκαιρης προειδοποίησης στην επικράτεια των κρατών μελών. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες αυτές είναι ευπρόσιτες και εύχρηστες, ιδίως για τις ΠΜΜΕ.
5. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν υποστήριξη στους εκπροσώπους των εργαζομένων για την αποτίμηση της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΛΑΙΣΙΑ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Διαθεσιμότητα πλαισίων προληπτικής αναδιάρθρωσης

Άρθρο 4

Διαθεσιμότητα πλαισίων προληπτικής αναδιάρθρωσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στις περιπτώσεις που υπάρχει πιθανότητα αφερεγγυότητας, οι οφειλέτες έχουν πρόσβαση σε πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης, το οποίο τους παρέχει τη δυνατότητα να προβούν σε αναδιάρθρωση με σκοπό να αποτρέψουν την αφερεγγυότητα και να εξασφαλίσουν τη βιωσιμότητά τους ασχέτως άλλων λύσεων για την αποφυγή της αφερεγγυότητας, προστατεύοντας έτσι τις θέσεις εργασίας και διατηρώντας την επιχειρηματική δραστηριότητα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι οφειλέτες που έχουν καταδικασθεί για σοβαρές παραβάσεις λογιστικών υποχρεώσεων ή υποχρεώσεων τήρησης βιβλίων βάσει του εθνικού δικαίου μπορούν να έχουν πρόσβαση σε πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης μόνο αφού λάβουν κατάλληλα μέτρα για τη θεραπεία των ζητημάτων που επέφεραν την καταδικαστική απόφαση, με σκοπό να παρασχεθούν στους πιστωτές οι αναγκαίες πληροφορίες ώστε να είναι σε θέση να λάβουν απόφαση κατά τις διαπραγματεύσεις για την αναδιάρθρωση.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρήσουν ή να θεσπίσουν δοκιμασία βιωσιμότητας βάσει της εθνικής νομοθεσίας, εφόσον η εν λόγω δοκιμασία έχει σκοπό να αποκλείσει τους μη βιώσιμους οφειλέτες και μπορεί να διενεργηθεί κατά τρόπον μη επιζήμιο για τα στοιχεία ενεργητικού του οφειλέτη.
4. Τα κράτη μέλη δύνανται να περιορίσουν αριθμητικά την πρόσβαση ενός οφειλέτη, στη διάρκεια μιας ορισμένης περιόδου, σε πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης που προβλέπει η παρούσα οδηγία εντός συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος.
5. Το πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης, όπως προβλέπεται στην παρούσα οδηγία, μπορεί να συνίσταται σε μία ή περισσότερες διαδικασίες, μέτρα ή διατάξεις, μερικά εκ των οποίων μπορούν να εφαρμοσθούν εξωδικαστικά, με την επιφύλαξη οποιωνδήποτε άλλων πλαισίων αναδιάρθρωσης βάσει του εθνικού δικαίου.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το πλαίσιο αναδιάρθρωσης παρέχει στους οφειλέτες και στα θιγόμενα μέρη τα δικαιώματα και τις διασφαλίσεις που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο με συνεκτικό τρόπο.

6. Τα κράτη μέλη δύνανται, στο πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης, να θεσπίζουν διατάξεις που περιορίζουν τη συμμετοχή δικαστικών ή διοικητικών αρχών μόνο στις περιπτώσεις που αυτό είναι αναγκαίο και αναλογικό και οι οποίες παράλληλα διασφαλίζουν την προστασία των δικαιωμάτων των θιγόμενων μερών και των ενδιαφερομένων.

7. Πρόσβαση στο πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης δυνάμει της παρούσας οδηγίας παρέχεται κατόπιν αιτήσεως των οφειλετών.
8. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν επίσης ότι η πρόσβαση στο πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης κατά την παρούσα οδηγία παρέχεται κατόπιν αιτήσεως των πιστωτών και των εκπροσώπων των εργαζομένων, με την επιφύλαξη συναίνεσης του οφειλέτη. Τα κράτη μέλη δύνανται να περιορίσουν την υποχρέωση να λαμβάνεται η συναίνεση του οφειλέτη μόνο όταν πρόκειται για οφειλέτες που είναι ΠΜΜΕ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Διευκόλυνση των διαπραγματεύσεων επί σχεδίων προληπτικής αναδιάρθρωσης

Άρθρο 5

Οφειλέτης που έχει τη διαχείριση της περιουσίας του

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οφειλέτες που υπάγονται σε διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης διατηρούν πλήρως, ή τουλάχιστον εν μέρει, τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων τους και της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησής τους.
2. Εφόσον απαιτείται, αποφασίζεται κατά περίπτωση ο διορισμός από δικαστική ή διοικητική αρχή ενός επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης, με την εξαίρεση ορισμένων περιπτώσεων όπου τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν τον υποχρεωτικό σε κάθε περίπτωση διορισμό ενός τέτοιου επαγγελματία.

3. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τον διορισμό επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης προκειμένου να συνδράμει τον οφειλέτη και τους πιστωτές κατά τη διαπραγμάτευση και την κατάρτιση του σχεδίου τουλάχιστον στις ακόλουθες περιπτώσεις:
- α) όταν η γενική αναστολή των ατομικών διώξεων, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3, χορηγείται από τη δικαστική ή διοικητική αρχή, και η δικαστική ή διοικητική αρχή αποφασίσει ότι ο εν λόγω επαγγελματίας είναι αναγκαίος για τη διαφύλαξη του συμφέροντος των μερών·
 - β) όταν το σχέδιο αναδιάρθρωσης χρήζει επικύρωσης από δικαστική ή διοικητική αρχή μέσω διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών σύμφωνα με το άρθρο 11· ή
 - γ) όταν ζητείται από τον οφειλέτη ή από την πλειοψηφία των πιστωτών υπό την προϋπόθεση ότι, στη δεύτερη περίπτωση, το κόστος του επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης βαρύνει τους πιστωτές.

Άρθρο 6

Αναστολή των ατομικών διώξεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οφειλέτες δύνανται να επωφεληθούν από αναστολή των ατομικών διώξεων για την προαγωγή των διαπραγματεύσεων επί σχεδίου αναδιάρθρωσης εντός πλαισίου προληπτικής αναδιάρθρωσης.

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές μπορούν να αρνηθούν τη χορήγηση αναστολής των ατομικών διώξεων, αν αυτή δεν είναι αναγκαία ή εφόσον δεν θα επιτύγχανε τον στόχο του πρώτου εδαφίου.

2. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 και 5, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αναστολή των ατομικών διώξεων δύναται να καλύπτει όλα τα είδη των απαιτήσεων, συμπεριλαμβανομένων των εμπραγμάτως ασφαλισμένων απαιτήσεων και των γενικώς προνομιούχων απαιτήσεων.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η αναστολή των ατομικών διώξεων είναι γενική, καταλαμβάνουσα όλους τους πιστωτές, ή περιορισμένη, καταλαμβάνουσα έναν ή περισσότερους επιμέρους πιστωτές ή κατηγορίες πιστωτών.

Σε περίπτωση περιορισμένης αναστολής, η αναστολή εφαρμόζεται μόνο στους πιστωτές που έχουν ενημερωθεί σχετικά με τις διαπραγματεύσεις όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1 για το σχέδιο αναδιάρθρωσης ή σχετικά με την αναστολή, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν ορισμένες απαιτήσεις ή κατηγορίες απαιτήσεων από το πεδίο εφαρμογής της αναστολής των ατομικών διώξεων σε σαφώς καθορισμένες περιστάσεις, εφόσον η εν λόγω εξαίρεση αιτιολογείται δεόντως και:

α) εάν η εκτέλεσή τους δεν αναμένεται να υπονομεύσει την αναδιάρθρωση της επιχείρησης· ή

β) εάν η αναστολή θα προκαλούσε αδικαιολόγητη βλάβη στους πιστωτές των εν λόγω απαιτήσεων.

5. Με την επιφύλαξη του δευτέρου εδαφίου της παρούσης παραγράφου, η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται όσον αφορά τις απαιτήσεις εργαζομένων.

Τα κράτη μέλη μπορούν κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο να εφαρμόζουν την παράγραφο 2 στις απαιτήσεις των εργαζομένων, αν και εφόσον τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι για την εξόφληση των εν λόγω απαιτήσεων παρέχονται εγγυήσεις στα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης σε παρόμοιο επίπεδο προστασίας.

6. Η αρχική διάρκεια της αναστολής των ατομικών διώξεων περιορίζεται σε μέγιστη χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τους τέσσερις μήνες.
7. Παρά τα οριζόμενα στην παράγραφο 6, τα κράτη μέλη δύνανται να παρέχουν στις δικαστικές ή διοικητικές αρχές τη δυνατότητα παράτασης της διάρκειας της αναστολής των ατομικών διώξεων ή χορήγησης νέας αναστολής των ατομικών διώξεων, κατόπιν αίτησης του οφειλέτη, πιστωτή ή, κατά περίπτωση, επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης. Παράταση της διάρκειας ή νέα περίοδος αναστολής των ατομικών διώξεων χορηγείται μόνον αν σαφώς καθορισμένες περιστάσεις δείχνουν ότι οι εν λόγω παρατάσεις ή νέες περίοδοι αναστολής είναι δεόντως αιτιολογημένες, όπως:
- α) έχει καταγραφεί πρόοδος στις διαπραγματεύσεις επί του σχεδίου αναδιάρθρωσης·
 - β) η συνέχιση της αναστολής των ατομικών διώξεων δεν πλήττει αδικαιολόγητα τα δικαιώματα ή τα συμμετοχικά δικαιώματα οποιωνδήποτε θιγόμενων μερών· ή
 - γ) αν δεν έχουν ακόμα κινηθεί έναντι του οφειλέτη διαδικασίες αφερεγγυότητας οι οποίες μπορούν να καταλήξουν στην θέση του οφειλέτη υπο εκκαθάριση βάσει του εθνικού δικαίου.
8. Η συνολική διάρκεια της αναστολής των ατομικών διώξεων, συμπεριλαμβανομένων των παρατάσεων και των ανανεώσεών της, δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες.

Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη επιλέγουν να εφαρμόσουν την παρούσα οδηγία με μία ή περισσότερες διαδικασίες ή μέτρα που δεν πληρούν τους όρους για την γνωστοποίηση σύμφωνα με το παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, η συνολική διάρκεια της αναστολής στο πλαίσιο αυτών των διαδικασιών περιορίζεται σε τέσσερις μήνες το πολύ εάν το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη έχει μεταφερθεί από άλλο κράτος μέλος εντός του τριμήνου που προηγήθηκε της υποβολής αιτήματος για την κίνηση προληπτικής διαδικασίας αναδιάρθρωσης.

9. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές δύνανται να άρουν την αναστολή των ατομικών διώξεων στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) η αναστολή δεν υπηρετεί πλέον τον στόχο της υποστήριξης των διαπραγματεύσεων για το σχέδιο αναδιάρθρωσης, επί παραδείγματι αν καταστεί προφανές ότι τμήμα των πιστωτών το οποίο, βάσει του εθνικού δικαίου, θα μπορούσε να παρακωλύσει την έγκριση του σχεδίου αναδιάρθρωσης αντιτίθεται στη συνέχιση των διαπραγματεύσεων·
- β) κατόπιν αίτησης του οφειλέτη ή του επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης·
- γ) εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, αν ένας ή περισσότεροι πιστωτές ή μία ή περισσότερες κατηγορίες πιστωτών υφίστανται ή θα υφίσταντο αδικαιολόγητη βλάβη λόγω της αναστολής ατομικών διώξεων· ή
- δ) εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, όταν η αναστολή επιφέρει την αφερεγγυότητα πιστωτή.

Τα κράτη μέλη δύνανται να περιορίζουν την εξουσία άρσης της αναστολής των ατομικών διώξεων στις περιπτώσεις όπου οι πιστωτές δεν είχαν την ευκαιρία να εκφράσουν τις απόψεις τους πριν την έναρξη ισχύος της αναστολής ή προτού χορηγηθεί χρονική παράταση από δικαστική ή διοικητική αρχή.

Εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 6, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ελάχιστο διάστημα με υπερβαίνον την αναφερομένη στην παράγραφο 6 περίοδο, κατά το οποίο δεν μπορεί να αρθεί η αναστολή των ατομικών διώξεων.

Άρθρο 7

Αποτελέσματα της αναστολής των ατομικών διώξεων

1. Στις περιπτώσεις που, κατά την αναστολή των ατομικών διώξεων, ανακύπτει υποχρέωση οφειλέτη, προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο, να υποβάλει αίτημα για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας η οποία μπορεί να καταλήξει στην θέση του υπό εκκαθάριση, τότε η υποχρέωση αυτή αναστέλλεται για τη διάρκεια της εν λόγω αναστολής.
2. Αναστολή ατομικών διώξεων, σύμφωνα με το άρθρο 6, συνεπάγεται ότι αναστέλλεται, κατά τη διάρκεια της αναστολής, και η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας κατόπιν αίτησης ενός ή περισσότερων πιστωτών, η οποία μπορεί να καταλήξει στην εκκαθάριση του οφειλέτη.
3. Τα κράτη μέλη δύνανται να παρεκκλίνουν από τις παραγράφους 1 και 2 στην περίπτωση που ο οφειλέτης αδυνατεί να εξοφλήσει τα ληξιπρόθεσμα χρέη του. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δικαστική ή διοικητική αρχή δύναται να αποφασίσει τη διατήρηση σε ισχύ της αναστολής των ατομικών διώξεων, εφόσον, αφού ληφθούν υπόψη οι περιστάσεις της υπόθεσης, η έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας η οποία μπορεί να καταλήξει στην εκκαθάριση του οφειλέτη δεν θα ήταν προς το γενικό συμφέρον των πιστωτών.

4. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες που απαγορεύουν στους πιστωτές τους οποίους καταλαμβάνει η αναστολή να αρνηθούν την εκπλήρωση ή να καταγγείλουν ή να καταστήσουν υποχρεώσεις εκπλήρωσης πρόωρα ληξιπρόθεσμες ή με άλλον τρόπο να τροποποιήσουν ουσιώδεις εκτελεστικές συμβάσεις κατά τρόπον επιζήμιο για τον οφειλέτη όταν πρόκειται για χρέη που γεννήθηκαν πριν από την αναστολή, με αποκλειστικό λόγο ότι δεν εξοφλήθηκαν από τον οφειλέτη. Ως ουσιώδεις εκτελεστικές συμβάσεις νοούνται εκείνες που είναι απαραίτητες για τη συνέχιση της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένων των προμηθειών η αναστολή των οποίων θα οδηγούσε σε παύση των δραστηριοτήτων του οφειλέτη.

Το πρώτο εδάφιο δεν θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να παρέχουν στους πιστωτές κατάλληλες διασφαλίσεις προκειμένου να μην προκαλείται αδικαιολόγητη βλάβη σε αυτούς τους πιστωτές ως αποτέλεσμα του παρόντος εδαφίου.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι η παρούσα παράγραφος ισχύει και για άλλες μη ουσιώδεις εκτελεστικές συμβάσεις.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές δεν μπορούν να αρνηθούν την εκπλήρωση, ούτε καταγγέλλουν, ούτε καθιστούν υποχρεώσεις εκπλήρωσης πρόωρα ληξιπρόθεσμες ούτε τροποποιούν με άλλον τρόπο εκκρεμείς συμβάσεις κατά τρόπο επιζήμιο για τον οφειλέτη δυνάμει συμβατικών ρητρών οι οποίες προβλέπουν τέτοια μέτρα αποκλειστικά και μόνο λόγω:

- α) αίτησης για την έναρξη διαδικασίας προληπτικής αναδιάρθρωσης·
- β) αίτησης αναστολής ατομικών διώξεων·

γ) έναρξης διαδικασίας προληπτικής αναδιάρθρωσης· ή

δ) της χορήγησης αναστολής ατομικών διώξεων.

6. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η αναστολή των ατομικών διώξεων δεν εφαρμόζεται σε συμφωνίες συμψηφισμού, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών εκκαθαριστικού συμψηφισμού, στις χρηματοπιστωτικές αγορές, στις ενεργειακές αγορές και τις αγορές βασικών προϊόντων, ακόμη και σε περιπτώσεις όπου δεν εφαρμόζεται το άρθρο 31 παράγραφος 1, εάν οι ρυθμίσεις αυτές είναι εκτελεστές βάσει της εθνικής νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας. Η αναστολή, ωστόσο, εφαρμόζεται στην αναγκαστική εκτέλεση απαίτησης από πιστωτή εις βάρος του οφειλέτη όπως προκύπτει ως αποτέλεσμα συμφωνίας συμψηφισμού.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις για την προμήθεια αγαθών, υπηρεσιών ή ενέργειας που απαιτούνται για τη λειτουργία της επιχείρησης του οφειλέτη, εκτός αν οι εν λόγω συμβάσεις λαμβάνουν τη μορφή θέσης που αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης στο χρηματιστήριο ή άλλη αγορά, ούτως ώστε να μπορεί να υποκατασταθεί ανά πάσα στιγμή στην τρέχουσα αγοραία αξία.

7. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η λήξη της αναστολής των ατομικών εκτελεστικών μέτρων χωρίς την έγκριση σχεδίου αναδιάρθρωσης δεν συνεπάγεται αφ' εαυτής την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας που μπορεί να καταλήξει στην εκκαθάριση του οφειλέτη, εκτός αν πληρούνται οι άλλοι όροι που θέτει το εθνικό δίκαιο για την εν λόγω έναρξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Σχέδια αναδιάρθρωσης

Άρθρο 8

Περιεχόμενο των σχεδίων αναδιάρθρωσης

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι τα σχέδια αναδιάρθρωσης που υποβάλλονται προς έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 9 ή προς επικύρωση από δικαστική ή διοικητική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 10, περιέχουν τουλάχιστον τις εξής πληροφορίες:
 - α) την ταυτότητα του οφειλέτη ·
 - β) τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού του οφειλέτη κατά τη στιγμή της υποβολής του σχεδίου αναδιάρθρωσης, συμπεριλαμβανομένης της αξίας του ενεργητικού, καθώς και περιγραφή της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη και της θέσης των εργαζομένων, και περιγραφή των αιτίων και της έκτασης των δυσχερειών του οφειλέτη ·
 - γ) τα θιγόμενα μέρη, είτε ονομαστικά είτε με περιγραφή κατηγοριών χρεών, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, καθώς και τις απαιτήσεις ή τα συμμετοχικά δικαιώματα των εν λόγω μερών που καλύπτονται από το σχέδιο αναδιάρθρωσης ·
 - δ) κατά περίπτωση, τις κατηγορίες στις οποίες ομαδοποιούνται τα θιγόμενα μέρη για τους σκοπούς της έγκρισης του σχεδίου αναδιάρθρωσης, και τις αντίστοιχες αξίες των απαιτήσεων και των συμμετοχικών δικαιωμάτων της κάθε κατηγορίας ·

- ε) κατά περίπτωση, τα μέρη, είτε ονομαστικά είτε με περιγραφή κατηγοριών χρεών, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα οποία δεν θίγονται από το σχέδιο αναδιάρθρωσης, με περιγραφή των λόγων για τους οποίους προτείνεται να μη θιγούν τα εν λόγω μέρη·
- στ) την ταυτότητα του επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης, εφόσον συντρέχει περίπτωση·
- ζ) τους όρους του σχεδίου αναδιάρθρωσης, συμπεριλαμβανομένων ιδίως:
 - i) τυχόν προτεινόμενων μέτρων αναδιάρθρωσης όπως αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο 1·
 - ii) της προτεινόμενης διάρκειας προτεινομένων μέτρων αναδιάρθρωσης, ανάλογα με την περίπτωση·
 - iii) των τρόπων ενημέρωσης και διαβούλευσης με τους εκπροσώπους των εργαζομένων, σύμφωνα με το ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο·
 - iv) ενδεχομένως, των γενικότερων συνεπειών όσον αφορά την απασχόληση, όπως απολύσεις, μερική ανεργία ή παρόμοιες·
 - v) των εκτιμώμενων χρηματοοικονομικών ροών του οφειλέτη, εάν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο· και
 - vi) κάθε νέας χρηματοδότησης η οποία αναμένεται στο πλαίσιο του σχεδίου αναδιάρθρωσης και του σκεπτικού της αναγκαιότητας της νέας χρηματοδότησης για την εφαρμογή του συγκεκριμένου σχεδίου·

η) σκεπτικού στο οποίο εξηγείται γιατί το σχέδιο αναδιάρθρωσης διαθέτει εύλογη προοπτική αποτροπής της αφερεγγυότητας του οφειλέτη και εξασφάλισης της βιωσιμότητας της επιχείρησης, καθώς και των αναγκαίων προϋποθέσεων για την επιτυχία του σχεδίου. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν ότι το σκεπτικό διατυπώνεται ή επικυρώνεται είτε από εξωτερικό εμπειρογνώμονα είτε από τον επαγγελματία στον τομέα της αναδιάρθρωσης που ενδεχομένως έχει διορισθεί.

2. Τα κράτη μέλη καθιστούν διαδικτυακά διαθέσιμο ολοκληρωμένο κατάλογο ελέγχου για τα σχέδια αναδιάρθρωσης, προσαρμοσμένο στις ανάγκες των ΠΜΜΕ. Ο κατάλογος ελέγχου περιλαμβάνει πρακτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με το πώς θα πρέπει να καταρτισθεί το σχέδιο αναδιάρθρωσης σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

Ο κατάλογος ελέγχου διατίθεται στην ή στις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους. Τα κράτη μέλη εξετάζουν το ενδεχόμενο να καταστήσουν τον κατάλογο ελέγχου διαθέσιμο και σε τουλάχιστον άλλη μία γλώσσα, ιδίως γλώσσα που χρησιμοποιείται σε διεθνείς συναλλαγές.

Άρθρο 9

Έγκριση των σχεδίων αναδιάρθρωσης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, ανεξαρτήτως του ποιος υποβάλλει αίτηση για διαδικασία προληπτικής αναδιάρθρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4, οι οφειλέτες έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν σχέδια αναδιάρθρωσης προς έγκριση από τα θιγόμενα μέρη.

Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να προβλέπουν ότι οι πιστωτές και οι επαγγελματίες στον τομέα της αναδιάρθρωσης έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν σχέδια αναδιάρθρωσης, και να θέτουν τις σχετικές προϋποθέσεις.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα θιγόμενα μέρη έχουν δικαίωμα ψήφου επί της έγκρισης εν λόγω σχεδίου αναδιάρθρωσης.

Τα μέρη που δεν θίγονται από το σχέδιο αναδιάρθρωσης δεν έχουν δικαίωμα ψήφου επί της έγκρισης του εν λόγω σχεδίου.

3. Παρά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από το δικαίωμα ψήφου τους ακόλουθους:

- α) μετόχους/εταίρους
- β) πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις κατατάσσονται χαμηλότερα από τις απαιτήσεις κοινών ανέγγυων πιστωτών στη συνήθη κατάταξη των προτεραιοτήτων της εκκαθάρισης· ή
- γ) κάθε συνδεδεμένο μέρος του οφειλέτη ή της επιχείρησης του οφειλέτη, σε κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων βάσει του εθνικού δικαίου.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα θιγόμενα μέρη διαχωρίζονται σε χωριστές κατηγορίες που αντικατοπτρίζουν επαρκώς κοινά συμφέροντα βάσει επαληθεύσιμων κριτηρίων, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Κατ' ελάχιστον, οι πιστωτές εμπραγμάτως ασφαλισμένων και μη ασφαλισμένων απαιτήσεων αντιμετωπίζονται ως χωριστές κατηγορίες για τους σκοπούς της έγκρισης ενός σχεδίου αναδιάρθρωσης.

Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να ορίζουν ότι οι απαιτήσεις των εργαζομένων αντιμετωπίζονται ως χωριστή, αυτοτελής κατηγορία.

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέψουν ότι οι οφειλέτες- ΠΜΜΕ μπορούν να επιλέγουν να μην αντιμετωπίζονται τα θιγόμενα μέρη ως χωριστές κατηγορίες.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η κατηγοριοποίηση γίνεται κατά τρόπο που δίνει έμφαση στην προστασία των ευάλωτων πιστωτών, όπως οι μικροί προμηθευτές.

5. Δικαστική ή διοικητική αρχή εξετάζει τα δικαιώματα ψήφου και την κατηγοριοποίηση όταν υποβάλλεται αίτημα επικύρωσης του σχεδίου αναδιάρθρωσης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν την εξέταση και επικύρωση των δικαιωμάτων ψήφου και της κατηγοριοποίησης από δικαστική ή διοικητική αρχή σε προγενέστερο στάδιο από αυτό που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

6. Ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης εγκρίνεται από τα θιγόμενα μέρη εφόσον εγκριθεί από την πλειοψηφία σε όρους αξίας των συνολικών απαιτήσεων ή σε όρους αξίας των συνολικών συμμετοχικών δικαιωμάτων σε κάθε κατηγορία. Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν επιπλέον να επιτυγχάνεται η πλειοψηφία των θιγόμενων μερών σε κάθε κατηγορία.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις απαιτούμενες πλειοψηφίες για την έγκριση σχεδίου αναδιάρθρωσης. Οι πλειοψηφίες αυτές δεν υπερβαίνουν το 75 % της αξίας των απαιτήσεων ή των συμμετοχικών δικαιωμάτων σε κάθε κατηγορία ή, κατά περίπτωση, στο σύνολο των θιγόμενων μερών σε κάθε κατηγορία.

7. Παρά τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 έως 6, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η τυπική ψηφοφορία επί της έγκρισης σχεδίου αναδιάρθρωσης μπορεί να αντικατασταθεί από συμφωνία με την απαιτούμενη πλειοψηφία.

Άρθρο 10

Επικύρωση των σχεδίων αναδιάρθρωσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τουλάχιστον τα ακόλουθα σχέδια αναδιάρθρωσης είναι δεσμευτικά για τα μέρη μόνον εφόσον επικυρωθούν από δικαστική ή διοικητική αρχή:
 - α) σχέδια αναδιάρθρωσης που θίγουν τις απαιτήσεις ή τα συμμετοχικά δικαιώματα διαφωνούντων θιγόμενων μερών·
 - β) σχέδια αναδιάρθρωσης που προβλέπουν νέα χρηματοδότηση·
 - γ) σχέδια αναδιάρθρωσης που συνεπάγονται απώλεια μεγαλύτερη του 25% του εργατικού δυναμικού, εφόσον αυτό επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες σχέδιο αναδιάρθρωσης μπορεί να επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή προσδιορίζονται σαφώς και περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις εξής:
 - α) το σχέδιο αναδιάρθρωσης έχει εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 9·
 - β) οι πιστωτές με επαρκώς κοινά συμφέροντα στην ίδια κατηγορία τυγχάνουν ίσης μεταχείρισης, ανάλογα με την αξίωσή τους·
 - γ) το σχέδιο αναδιάρθρωσης έχει κοινοποιηθεί σε όλα τα θιγόμενα μέρη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·
 - δ) εάν υπάρχουν διαφωνούντες πιστωτές, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πληροί το κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών·

- ε) κατά περίπτωση, κάθε νέα χρηματοδότηση είναι απαραίτητη για την εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης και δεν βλάπτει αδικαιολόγητα τα συμφέροντα των πιστωτών.

Η συμμόρφωση προς το πρώτο εδάφιο στοιχείο δ) εξετάζεται από δικαστική ή διοικητική αρχή μόνο αν το σχέδιο αναδιάρθρωσης προσβληθεί εκ του λόγου αυτού.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές δύνανται να αρνηθούν την επικύρωση σχεδίου αναδιάρθρωσης το οποίο δεν θα προσέφερε εύλογη προοπτική αποτροπής της αφερεγγυότητας του οφειλέτη ή εξασφάλισης της βιωσιμότητας της επιχείρησης.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στις περιπτώσεις που απαιτείται η επικύρωση σχεδίου αναδιάρθρωσης από δικαστική ή διοικητική αρχή για να καταστεί αυτό δεσμευτικό, η σχετική απόφαση λαμβάνεται με σκοπό την ταχεία και αποτελεσματική διεκπεραίωση.

Άρθρο 11

Διακατηγοριακή παράκαμψη των διαφωνιών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο δεν έχει εγκριθεί από θιγόμενα μέρη όπως προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 6 σε κάθε κατηγορία με δικαίωμα ψήφου, δύναται να επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή, κατόπιν πρότασης του οφειλέτη ή με τη συναίνεση του οφειλέτη, και να καταστεί δεσμευτικό έναντι διαφωνουσών κατηγοριών με δικαίωμα ψήφου εφόσον το σχέδιο αναδιάρθρωσης πληροί τουλάχιστον τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) συμμορφώνεται με το άρθρο 10 παράγραφοι 2 και 3·

- β) έχει εγκριθεί από:
- i) πλειοψηφία κατηγοριών των θιγόμενων μερών με δικαίωμα ψήφου, υπό τον όρον ότι τουλάχιστον μία από αυτές τις κατηγορίες είναι κατηγορία εμπραγμάτως ασφαλισμένων πιστωτών ή έχει προτεραιότητα έναντι της κατηγορίας των κοινών ανέγγυων πιστωτών ή, αν δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση,
 - ii) τουλάχιστον μία κατηγορία θιγόμενων μερών με δικαίωμα ψήφου περιλαμβανομένων, εφόσον το προβλέπει το εθνικό δίκαιο, και επιβαρυνόμενων μερών, εκτός από κατηγορία μετόχων/εταίρων ή εκτός από οποιαδήποτε άλλη κατηγορία η οποία, βάσει αποτίμησης του οφειλέτη ως επιχείρησης εν λειτουργία, δεν θα λάμβανε οποιαδήποτε πληρωμή ή δεν θα διατηρούσε οποιοδήποτε συμμετοχικό δικαίωμα, ή, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, μπορεί ευλόγως να συναχθεί ότι δεν λαμβάνουν πληρωμή ή δεν διατηρούν συμμετοχικό δικαίωμα, σε περίπτωση εφαρμογής της συνήθους ιεραρχικής κατάταξης των απαιτήσεων προς ικανοποίηση από το προϊόν της εκκαθάρισης βάσει του εθνικού δικαίου.
 - γ) διασφαλίζει ότι διαφωνούσες κατηγορίες θιγόμενων πιστωτών με δικαίωμα ψήφου τυγχάνουν τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκής μεταχείρισης σε σύγκριση με οποιανδήποτε άλλη κατηγορία του ίδιου βαθμού και ευνοϊκότερης σε σχέση με κάθε κατηγορία ελάχιστονος εξοφλητικής προτεραιότητας· και
 - δ) καμία κατηγορία θιγόμενων μερών δεν μπορεί, στο πλαίσιο του σχεδίου αναδιάρθρωσης, να λάβει ή να διατηρήσει επιπλέον του πλήρους ποσού των απαιτήσεων ή των συμμετοχικών δικαιωμάτων της.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν την υποχρέωση συναίνεσης του οφειλέτη στις περιπτώσεις που οι οφειλέτες είναι ΠΜΜΕ.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αυξάνουν τον ελάχιστο αριθμό κατηγοριών των θιγόμενων μερών ή, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, των επιβαρυνόμενων μερών που απαιτείται να εγκρίνουν το σχέδιο κατά τα προβλεπόμενα στο στοιχείο β) σημείο ii) πρώτο εδάφιο.

2. Κατά παρέκκλιση από το σημείο γ) της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι απαιτήσεις θιγομένων πιστωτών σε κάθε διαφωνούσα κατηγορία με δικαίωμα ψήφου ικανοποιούνται πλήρως με τα ίδια ή ισοδύναμα μέσα, εάν κατηγορία ελάσσονος εξοφλητικής προτεραιότητας λάβει οποιονδήποτε πληρωμή ή διατηρήσει οποιονδήποτε συμμετοχικό δικαίωμα βάσει του σχεδίου αναδιάρθρωσης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν διατάξεις που παρεκκλίνουν από το πρώτο εδάφιο, εφόσον είναι αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων του σχεδίου αναδιάρθρωσης και εφόσον το σχέδιο αναδιάρθρωσης δεν πλήττει αδικαιολόγητα τα δικαιώματα ή τα συμμετοχικά δικαιώματα οποιωνδήποτε θιγόμενων μερών.

Άρθρο 12

Μέτοχοι/εταίροι

1. Εάν τα κράτη μέλη εξαιρούν μετόχους/εταίρους από την εφαρμογή των άρθρων 9 έως 11, εξασφαλίζουν με άλλα μέσα ότι οι εν λόγω μέτοχοι/εταίροι δεν μπορούν να αποτρέπουν ή να εμποδίζουν αδικαιολόγητα την έγκριση και την επικύρωση σχεδίου αναδιάρθρωσης.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν επίσης ότι οι μέτοχοι/εταίροι δεν μπορούν να αποτρέπουν ή να εμποδίζουν αδικαιολόγητα την εφαρμογή σχεδίου αναδιάρθρωσης.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να τροποποιούν την έννοια της αδικαιολόγητης αποτροπής ή παρεμπόδισης βάσει του παρόντος άρθρου λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, αν ο οφειλέτης είναι ΠΜΜΕ ή μεγάλη επιχείρηση, τα προτεινόμενα μέτρα αναδιάρθρωσης που αφορούν τα δικαιώματα των μετόχων/εταίρων, το είδος του μετόχου/εταίρου, το αν ο οφειλέτης είναι νομικό ή φυσικό πρόσωπο ή το αν οι εταίροι σε μια εταιρεία έχουν περιορισμένη ή απεριόριστη ευθύνη.

Άρθρο 13

Εργαζόμενοι

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα δικαιώματα των εργαζομένων στο πλαίσιο του ενωσιακού και εθνικού εργατικού δικαίου όπως τα ακόλουθα δεν θίγονται από το πλαίσιο προληπτικής αναδιάρθρωσης:
- α) το δικαίωμα συλλογικής διαπραγμάτευσης και εργασιακής κινητοποίησης· και
 - β) το δικαίωμα στην ενημέρωση και τη διαβούλευση σύμφωνα με την οδηγία 2002/14/EK και την οδηγία 2009/38/EK και ιδίως:
 - i) ενημέρωση των εκπροσώπων των εργαζομένων σχετικά με την πρόσφατη και την πιθανή μελλοντική εξέλιξη των δραστηριοτήτων και της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης, η οποία τους δίνει τη δυνατότητα να διαβιβάσουν στον οφειλέτη τυχόν ανησυχίες σχετικά με την κατάσταση της επιχείρησης και σχετικά με την ανάγκη να εξετασθούν μέτρα αναδιάρθρωσης·

- ii) ενημέρωση των εκπροσώπων των εργαζομένων σχετικά με οποιαδήποτε διαδικασία προληπτικής αναδιάρθρωσης που θα μπορούσε να έχει συνέπειες για την απασχόληση, όπως τη δυνατότητα των εργαζομένων να ανακτήσουν τους μισθούς τους και ενδεχόμενες μελλοντικές πληρωμές, συμπεριλαμβανομένων των επαγγελματικών συντάξεων·
- iii) ενημέρωση των εκπροσώπων των εργαζομένων και διαβούλευση μαζί τους επί των σχεδίων αναδιάρθρωσης πριν από την υποβολή τους προς έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 9 ή προς επικύρωση από δικαστική ή διοικητική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 10·

γ) τα δικαιώματα που κατοχυρώνονται από τις οδηγίες 98/59/EK, 2001/23/EK και 2008/94/EK.

2. Εάν το σχέδιο αναδιάρθρωσης περιλαμβάνει μέτρα που επιφέρουν αλλαγές στην οργάνωση της εργασίας ή στις συμβατικές σχέσεις με τους εργαζομένους, τα μέτρα αυτά εγκρίνονται από τους εργαζομένους, εάν η εθνική νομοθεσία ή οι συλλογικές συμβάσεις προβλέπουν αυτή την έγκριση σε τέτοιες περιπτώσεις.

Άρθρο 14

Αποτίμηση από τη δικαστική ή διοικητική αρχή

1. Η δικαστική ή διοικητική αρχή λαμβάνει απόφαση σχετικά με την αποτίμηση της επιχείρησης του οφειλέτη μόνον σε περίπτωση ένστασης κατά σχεδίου αναδιάρθρωσης από διαφωνούν θιγόμενο μέρος με την αιτιολογία ότι δεν πληροί είτε:
 - α) το κριτήριο -του συμφέροντος των πιστωτών βάσει του σημείου 6) του άρθρου 2 παράγραφος 1· ή
 - β) τις προϋποθέσεις διακατηγοριακής παράκαμψης των διαφωνιών βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο ii).
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, προκειμένου να ληφθεί απόφαση σχετικά με αποτίμηση σύμφωνα με την παράγραφο 1, οι δικαστικές ή διοικητικές αρχές μπορούν να διορίσουν ή να δεχθούν σε ακρόαση εμπειρογνώμονες με τα αναγκαία προσόντα.
3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι διαφωνούν θιγόμενο μέρος δύναται να υποβάλει ένσταση στη δικαστική ή διοικητική αρχή που έχει κληθεί να επικυρώσει το σχέδιο αναδιάρθρωσης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η εν λόγω ένσταση είναι δυνατόν να υποβληθεί στο πλαίσιο προσφυγής κατά απόφασης για την επικύρωση σχεδίου αναδιάρθρωσης.

Άρθρο 15

Αποτελέσματα των σχεδίων αναδιάρθρωσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα σχέδια αναδιάρθρωσης που επικυρώνονται από δικαστική ή διοικητική αρχή είναι δεσμευτικά για όλα τα θιγόμενα μέρη που κατονομάζονται ή περιγράφονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ).
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές που δεν συμμετέχουν στην έγκριση σχεδίου αναδιάρθρωσης, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, δεν επηρεάζονται από το σχέδιο.

Άρθρο 16

Ένδικα μέσα

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οποιαδήποτε προσφυγή προβλεπόμενη από την εθνική νομοθεσία κατά απόφασης για την επικύρωση ή την απόρριψη σχεδίου αναδιάρθρωσης που λαμβάνεται από δικαστική αρχή εισάγεται ενώπιον ανώτερης δικαστικής αρχής.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι προσφυγή κατά απόφασης για την επικύρωση ή την απόρριψη σχεδίου αναδιάρθρωσης που λαμβάνεται από διοικητική αρχή εισάγεται ενώπιον δικαστικής αρχής.

2. Τα ένδικα μέσα εκδικάζονται με αποτελεσματικό τρόπο με σκοπό την ταχεία διεκπεραίωση.

3. Η άσκηση ένδικου μέσου κατά απόφασης επικύρωσης σχεδίου αναδιάρθρωσης δεν αναστέλλει την εκτέλεση του σχεδίου αυτού.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι δικαστικές αρχές μπορούν να αναστείλουν την εκτέλεση του σχεδίου αναδιάρθρωσης ή τμημάτων του, εφόσον κρίνεται αναγκαίο και κατάλληλο για την διαφύλαξη των συμφερόντων ενός μέρους.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που ένδικο μέσο της παραγράφου 3 γίνει δεκτό, η δικαστική αρχή δύναται:

- α) να ακυρώσει το σχέδιο αναδιάρθρωσης· ή
- β) να επικυρώσει το σχέδιο αναδιάρθρωσης είτε με τροποποιήσεις, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, ή χωρίς τροποποιήσεις.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, σε περιπτώσεις που σχέδιο έχει επικυρωθεί σύμφωνα με το στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου, χορηγείται αποζημίωση στο μέρος που υπέστη οικονομικές απώλειες και του οποίου η προσφυγή γίνεται δεκτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Προστασία νέας χρηματοδότησης, προσωρινής χρηματοδότησης και άλλων συναλλαγών που συνδέονται με αναδιάρθρωση

Άρθρο 17

Προστασία της νέας χρηματοδότησης και της προσωρινής χρηματοδότησης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η χορήγηση νέας χρηματοδότησης και η χορήγηση προσωρινής χρηματοδότησης προστατεύονται επαρκώς. Κατ' ελάχιστον, στην περίπτωση οιασδήποτε επακόλουθης αφερεγγυότητας του οφειλέτη,
 - α) οι δικαιπραξίες χορήγησης νέας χρηματοδότησης και προσωρινής χρηματοδότησης δεν κηρύσσονται άκυρες, ακυρώσιμες ή ανενεργές και
 - β) οι πάροχοι της εν λόγω χρηματοδότησης δεν υπέχουν αστική, διοικητική ή ποινική ευθύνη, με την αιτιολογία ότι η εν λόγω χρηματοδότηση είναι επιζήμια για το γενικό σύνολο των πιστωτών, εκτός αν πληρούνται άλλοι συμπληρωματικοί λόγοι που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο.
2. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνον σε νέα χρηματοδότηση εφόσον το σχέδιο αναδιάρθρωσης έχει επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή και σε προσωρινή χρηματοδότηση που έχει υποβληθεί σε εκ των προτέρων έλεγχο.
3. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 την προσωρινή χρηματοδότηση που παρέχεται αφού ο οφειλέτης αδυνατεί να εξοφλήσει τα χρέη του όταν καταστούν ληξιπρόθεσμα.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι πάροχοι νέας ή προσωρινής χρηματοδότησης δικαιούνται να λάβουν προνομακική ικανοποίηση της απαίτησής τους στο πλαίσιο επακόλουθων διαδικασιών αφερεγγυότητας έναντι άλλων πιστωτών που σε διαφορετική περίπτωση θα διέθεταν απαιτήσεις ανώτερης ή ισοδύναμης τάξης.

Άρθρο 18

Προστασία άλλων συναλλαγών που συνδέονται με αναδιάρθρωση

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 17, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στην περίπτωση οιασδήποτε επακόλουθης αφερεγγυότητας του οφειλέτη, οι συναλλαγές που είναι εύλογες και άμεσα αναγκαίες για τη διαπραγμάτευση σχεδίου αναδιάρθρωσης δεν κηρύσσονται άκυρες, ακυρώσιμες ή ανενεργές επειδή οι συναλλαγές αυτές είναι επιβλαβείς για το γενικό σύνολο των πιστωτών εκτός αν πληρούνται άλλοι συμπληρωματικοί λόγοι που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η παράγραφος 1 εφαρμόζεται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες το σχέδιο έχει επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή ή όταν οι εν λόγω συναλλαγές αποτέλεσαν αντικείμενο εκ των προτέρων ελέγχου.
3. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 1 συναλλαγές που διενεργήθηκαν αφού ο οφειλέτης περιήλθε σε αδυναμία να εξοφλεί τα χρέη του όταν καθίστανται ληξιπρόθεσμα.
4. Στις συναλλαγές της παραγράφου 1 περιλαμβάνονται, κατ' ελάχιστον:
 - α) η καταβολή αμοιβών και δαπανών για τη διαπραγμάτευση, έγκριση ή επικύρωση σχεδίου αναδιάρθρωσης·

- β) η καταβολή αμοιβών και δαπανών για τη λήψη επαγγελματικής συμβουλής σε στενή σχέση με την αναδιάρθρωση ·
- γ) η καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών εργαζομένων με την επιφύλαξη άλλων προβλέψεων προστασίας του ενωσιακού ή του εθνικού δικαίου·
- δ) κάθε πληρωμή ή εκταμίευση η οποία πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της συνήθους δραστηριότητας της επιχείρησης, εκτός των αναφερομένων στα στοιχεία α) και γ).

5. Με την επιφύλαξη του άρθρου 17, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στην περίπτωση οιασδήποτε επακόλουθης αφερεγγυότητας του οφειλέτη, κάθε συναλλαγή που είναι εύλογη και άμεσα αναγκαία για την εφαρμογή σχεδίου αναδιάρθρωσης και διενεργείται σύμφωνα με το σχέδιο αναδιάρθρωσης που έχει επικυρωθεί από δικαστική ή διοικητική αρχή δεν κηρύσσεται άκυρη, ακυρώσιμη ή ανενεργή επειδή η συναλλαγή αυτή είναι επιβλαβής για το γενικό σύνολο των πιστωτών εκτός αν πληρούνται άλλοι συμπληρωματικοί λόγοι που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Καθήκοντα των διευθυντών

Άρθρο 19

Καθήκοντα των διευθυντών επιχείρησης όταν υπάρχει πιθανότητα αφερεγγυότητας

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, στις περιπτώσεις που υπάρχει πιθανότητα αφερεγγυότητας, οι διευθυντές μεριμνούν δεόντως κατ' ελάχιστον για τα ακόλουθα:

- α) τα συμφέροντα των πιστωτών, των μετόχων/εταίρων και άλλων ενδιαφερομένων·
- β) την ανάγκη να λαμβάνουν μέτρα για την αποφυγή της αφερεγγυότητας· και
- γ) την ανάγκη να απέχουν από πράξεις με πρόθεση ή βαριά αμέλεια που απειλούν τη βιωσιμότητα της επιχείρησης.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΕΗ ΚΑΙ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ Ή ΕΚΠΤΩΣΗ

Άρθρο 20

Πρόσβαση σε απαλλαγή

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αφερέγγυοι επιχειρηματίες να έχουν πρόσβαση σε τουλάχιστον μία διαδικασία που μπορεί να οδηγεί σε πλήρη απαλλαγή από τα χρέη σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θέσουν ως προϋπόθεση τη διακοπή της εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας με την οποία σχετίζονται τα χρέη ενός αφερέγγυου επιχειρηματία.

2. Τα κράτη μέλη στα οποία η πλήρης απαλλαγή από τα χρέη τελεί υπό τον όρο της μερικής αποπληρωμής των χρεών από τον επιχειρηματία διασφαλίζουν ότι η σχετική υποχρέωση αποπληρωμής βασίζεται στην ατομική κατάσταση του επιχειρηματία και, ιδίως, ότι είναι αναλογική προς το δεκτικό κατάσχεσης ή διαθέσιμο εισόδημα και τα περιουσιακά στοιχεία του επιχειρηματία κατά την περίοδο απαλλαγής και λαμβάνει υπόψη το συμφέρον των πιστωτών σύμφωνα με τους κανόνες της ευθυδικίας.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρηματίες οι οποίοι έχουν απαλλαγεί από τα χρέη τους μπορούν να επωφεληθούν από τα υφιστάμενα εθνικά πλαίσια που προβλέπουν την παροχή στήριξης σε επιχειρηματίες, περιλαμβανομένης της πρόσβασης σε συναφείς και επίκαιρες πληροφορίες σχετικά με τα πλαίσια αυτά..

Άρθρο 21

Περίοδος απαλλαγής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η περίοδος μετά την οποία οι αφερέγγυοι επιχειρηματίες μπορούν να απαλλαγούν πλήρως από τα χρέη τους να μην υπερβαίνει τα τρία έτη με αφετηρία το αργότερο μία από τις ακόλουθες ημερομηνίες:
 - α) σε περίπτωση διαδικασίας που περιλαμβάνει σχέδιο αποπληρωμής, την ημερομηνία της απόφασης δικαστικής ή διοικητικής αρχής να επικυρώσει το σχέδιο ή της έναρξης εφαρμογής του σχεδίου· ή
 - β) σε περίπτωση οποιασδήποτε άλλης διαδικασίας, την ημερομηνία της απόφασης της δικαστικής ή διοικητικής αρχής να κινήσει τη διαδικασία ή την ημερομηνία του καθορισμού της πτωχευτικής περιουσίας του επιχειρηματία.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αφερέγγυοι επιχειρηματίες που έχουν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους, εφόσον υφίστανται τέτοιες υποχρεώσεις βάσει του εθνικού δικαίου, να απαλλάσσονται από τα χρέη τους κατά τη λήξη της περιόδου απαλλαγής, χωρίς να χρειάζεται να υποβληθεί σε δικαστική ή διοικητική αρχή αίτηση για να κινηθεί διαδικασία επιπλέον των αναφερόμενων στην παράγραφο 1.

Με την επιφύλαξη του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν διατάξεις που επιτρέπουν στη δικαστική ή διοικητική αρχή να διακριβώνει αν οι επιχειρηματίες έχουν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις τους προκειμένου να λάβουν απαλλαγή από τα χρέη.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η πλήρης απαλλαγή από τα χρέη δεν θίγει τη συνέχιση διαδικασίας αφερεγγυότητας που συνεπάγεται τη ρευστοποίηση και διανομή των περιουσιακών στοιχείων του επιχειρηματία τα οποία αποτελούσαν μέρος της πτωχευτικής περιουσίας του εν λόγω επιχειρηματία την ημερομηνία λήξης της περιόδου απαλλαγής.

Άρθρο 22

Περίοδος ανικανότητας ή έκπτωσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν αφερεγγυος επιχειρηματίας απαλλάσσεται από τα χρέη σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, τυχόν ανικανότητα ή έκπτωσή του από το δικαίωμα ανάληψης ή άσκησης εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας αποκλειστικά και μόνο επειδή ο επιχειρηματίας είναι αφερεγγυος παύει να ισχύει, το αργότερο κατά τη λήξη της περιόδου απαλλαγής.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, μετά τη λήξη της περιόδου απαλλαγής, η ανικανότητα ή η έκπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου παύει να παράγει αποτελέσματα, χωρίς να χρειάζεται να υποβληθεί σε δικαστική ή διοικητική αρχή αίτηση για να κινηθεί διαδικασία επιπλέον των αναφερόμενων στο άρθρο 21 παράγραφος 1.

Άρθρο 23
Παρεκκλίσεις

1. Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 20 έως 22, τα κράτη μέλη διατηρούν ή θεσπίζουν διατάξεις που απαγορεύουν, περιορίζουν ή ανακαλούν την πρόσβαση σε απαλλαγή από τα χρέη ή προβλέπουν μεγαλύτερες περιόδους για τη χορήγηση πλήρους απαλλαγής από τα χρέη ή μεγαλύτερες περιόδους ανικανότητας ή έκπτωσης, όταν ο αφερέγγυος επιχειρηματίας ενήργησε έναντι των πιστωτών ή άλλων ενδιαφερομένων δολίως ή κακή τη πίστει, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, κατά την περίοδο συσσώρευσης των χρεών του, κατά τη διαδικασία αφερεγγυότητας ή κατά την πληρωμή των χρεών, με την επιφύλαξη των εθνικών κανόνων σχετικά με το βάρος της απόδειξης.

2. Κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 20 έως 22, τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν ή να θεσπίζουν διατάξεις που απαγορεύουν, περιορίζουν ή ανακαλούν την πρόσβαση σε απαλλαγή από τα χρέη ή προβλέπουν μεγαλύτερες περιόδους για τη χορήγηση πλήρους απαλλαγής από τα χρέη ή μεγαλύτερες περιόδους ανικανότητας ή έκπτωσης, σε συγκεκριμένες, σαφώς καθοριζόμενες περιπτώσεις και εφόσον οι παρεκκλίσεις αυτές είναι δεόντως αιτιολογημένες, όπως:
 - α) όταν ο αφερέγγυος επιχειρηματίας έχει παραβεί ουσιωδώς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από σχέδιο αποπληρωμής ή οποιαδήποτε άλλη νομική υποχρέωσή του που αποσκοπεί στη διασφάλιση των συμφερόντων των πιστωτών, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης για τη μέγιστη δυνατή ικανοποίηση των πιστωτών·
 - β) όταν ο αφερέγγυος επιχειρηματίας δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις αναφοράς ή συνεργασίας δυνάμει του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου·
 - γ) στην περίπτωση καταχρηστικών αιτήσεων για απαλλαγή από το χρέος·

- δ) στην περίπτωση νέας αίτησης για απαλλαγή εντός ορισμένης περιόδου μετά τη χορήγηση πλήρους απαλλαγής από τα χρέη στον αφερέγγυο επιχειρηματία ή μετά την άρνηση να του χορηγηθεί πλήρης απαλλαγή από τα χρέη λόγω σοβαρής παράβασης των υποχρεώσεων αναφοράς ή συνεργασίας·
 - ε) στις περιπτώσεις που δεν καλύπτεται το κόστος της διαδικασίας η οποία οδηγεί στην απαλλαγή από τα χρέη· ή
 - στ) όταν η παρέκκλιση είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί η ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων του οφειλέτη και των δικαιωμάτων ενός ή περισσοτέρων πιστωτών.
3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 21, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν μεγαλύτερες περιόδους απαλλαγής στις περιπτώσεις κατά τις οποίες:
- α) εγκρίνονται ή διατάσσονται μέτρα προστασίας από δικαστική ή διοικητική αρχή, προκειμένου να διασφαλιστεί η κύρια κατοικία του αφερέγγυου επιχειρηματία και, κατά περίπτωση, της οικογένειάς του, ή τα βασικά περιουσιακά στοιχεία για τη συνέχιση της εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας του επιχειρηματία· ή
 - β) η κύρια κατοικία του αφερέγγυου επιχειρηματία και, αναλόγως, της οικογενείας του, δεν έχει ρευστοποιηθεί.
4. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν συγκεκριμένες κατηγορίες χρεών από την απαλλαγή από τα χρέη ή να περιορίζουν την πρόσβαση στην απαλλαγή από τα χρέη να θεσπίζουν μεγαλύτερη περίοδο απαλλαγής στις περιπτώσεις που οι εν λόγω εξαιρέσεις, περιορισμοί ή μεγαλύτερες περίοδοι απαλλαγής αιτιολογούνται δεόντως, όπως στην περίπτωση:
- α) εμπραγμάτως ασφαλισμένα χρέη·
 - β) χρέη που προκύπτουν από ή σε σχέση με ποινικές κυρώσεις·

- γ) χρέη που προκύπτουν από αδικοπρακτική ευθύνη·
- δ) χρέη που αφορούν υποχρεώσεις διατροφής οι οποίες απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας·
- ε) χρέη που γεννώνται μετά την υποβολή αίτησης για την κίνηση της διαδικασίας που οδηγεί σε απαλλαγή από τα χρέη· και
- στ) χρέη που απορρέουν από την υποχρέωση καταβολής του κόστους της διαδικασίας που οδηγεί σε απαλλαγή από τα χρέη.

5. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 22, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν μεγαλύτερες ή αόριστης διάρκειας περιόδους ανικανότητας ή έκπτωσης σε περίπτωση που ο αφερέγγυος επιχειρηματίας είναι μέλος επαγγέλματος

- α) στο οποίο εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες σχετικά με τη φήμη ή την εμπειρογνώσια και ο επιχειρηματίας έχει παραβιάσει αυτούς τους κανόνες· ή
- β) που αφορά τη διαχείριση των περιουσιακών στοιχείων άλλων,

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται επίσης και όταν αφερέγγυος επιχειρηματίας ζητεί πρόσβαση σε επάγγελμα όπως τα αναφερόμενα στο στοιχείο α) ή β) του εν λόγω εδαφίου.

6. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τους εθνικούς κανόνες σχετικά με την ανικανότητα ή την έκπτωση η οποία διατάσσεται από δικαστική ή διοικητική αρχή πλην των αναφερόμενων στο άρθρο 22.

Άρθρο 24

Ενοποίηση των διαδικασιών για τα επαγγελματικά και τα προσωπικά χρέη

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν αφερέγγυος επιχειρηματίας βαρύνεται τόσο με επαγγελματικά χρέη τα οποία έχει δημιουργήσει στο πλαίσιο της εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητάς του όσο και με προσωπικά χρέη τα οποία έχει δημιουργήσει εκτός του εν λόγω πλαισίου, και τα οποία δεν μπορούν εύλογα να διαχωριστούν, τότε τα δεκτικά απαλλαγής χρέη πρέπει να αντιμετωπίζονται σε μία ενιαία διαδικασία για τους σκοπούς της πλήρους απαλλαγής τους από τα χρέη.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, σε περίπτωση που τα επαγγελματικά χρέη και τα προσωπικά χρέη μπορούν να διαχωρισθούν, τα χρέη αυτά πρέπει να αντιμετωπίζονται, όταν πρόκειται να χορηγηθεί πλήρης απαλλαγή από τα χρέη, είτε σε χωριστές αλλά συντονισμένες διαδικασίες είτε στην ίδια διαδικασία.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ, ΤΗΝ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΕΗ

Άρθρο 25

Δικαστικές και διοικητικές αρχές

Με την επιφύλαξη της δικαστικής ανεξαρτησίας και ενδεχόμενων διαφορών στην οργάνωση των δικαστικών συστημάτων ανά την Ένωση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

- α) τα μέλη των δικαστικών και των διοικητικών αρχών που χειρίζονται διαδικασίες οι οποίες αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη λαμβάνουν κατάλληλη κατάρτιση και διαθέτουν την αναγκαία εμπειρογνώσια για τις αρμοδιότητές τους· και
- β) οι διαδικασίες σχετικά με την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από χρέη διεκπεραιώνονται κατά τρόπο αποτελεσματικό, με σκοπό την ταχεία διεξαγωγή των διαδικασιών.

Άρθρο 26

*Επαγγελματίες σε διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση,
την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη*

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

- α) οι επαγγελματίες οι οποίοι διορίζονται από δικαστική ή διοικητική αρχή σε διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη («επαγγελματίες») λαμβάνουν κατάλληλη κατάρτιση και διαθέτουν την αναγκαία εμπειρογνωσία για τις αρμοδιότητές τους·
- β) οι προϋποθέσεις επιλεξιμότητας, καθώς και η διαδικασία για τον διορισμό, την παύση και την παραίτηση επαγγελματιών, είναι σαφείς, διαφανείς και δίκαιες·
- γ) κατά τον διορισμό επαγγελματία για συγκεκριμένη υπόθεση, συμπεριλαμβανομένων των υποθέσεων με διασυννοριακά στοιχεία, λαμβάνονται δεόντως υπόψη η εμπειρία και η εμπειρογνωσία του επαγγελματία, ενώ παράλληλα συνυπολογίζονται τα ειδικά χαρακτηριστικά της υπόθεσης· και
- δ) για την αποφυγή οποιασδήποτε σύγκρουσης συμφερόντων, οι οφειλέτες και οι πιστωτές έχουν τη δυνατότητα είτε να διατυπώσουν αντιρρήσεις για την επιλογή ή τον διορισμό είτε να ζητήσουν την αντικατάσταση του επαγγελματία.

2. Η Επιτροπή διευκολύνει την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας της κατάρτισης σε ολόκληρη την Ένωση, μεταξύ άλλων μέσω της ανταλλαγής εμπειριών και εργαλείων ανάπτυξης ικανοτήτων.

Άρθρο 27

Εποπτεία και αμοιβή των επαγγελματιών

1. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν κατάλληλους εποπτικούς και ρυθμιστικούς μηχανισμούς ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική εποπτεία του έργου των επαγγελματιών, προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι οι υπηρεσίες τους παρέχονται με αποτελεσματικό και ικανό τρόπο, καθώς και με αμεροληψία και ανεξαρτησία σε σχέση με τα εμπλεκόμενα μέρη. Οι μηχανισμοί αυτοί περιλαμβάνουν επίσης μέτρα για τη λογοδοσία των επαγγελματιών που παρέβησαν τα καθήκοντά τους.
2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι είναι διαθέσιμες για το κοινό πληροφορίες σχετικά με τις αρχές ή τους φορείς που ασκούν εποπτεία επί των επαγγελματιών.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη και αποδοχή κωδίκων δεοντολογίας από τους επαγγελματίες.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αμοιβή των επαγγελματιών διέπεται από κανόνες που είναι σύμφωνοι με τον στόχο της αποτελεσματικής διεκπεραίωσης των διαδικασιών.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την ύπαρξη κατάλληλων διαδικασιών επίλυσης διαφορών σε σχέση με τις αμοιβές.

Άρθρο 28

Χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη, τα μέρη της διαδικασίας, ο επαγγελματίας και η δικαστική ή διοικητική αρχή είναι σε θέση να εκτελούν με ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των διασυνοριακών καταστάσεων, τουλάχιστον τις ακόλουθες ενέργειες:
- α) αναγγελία απαιτήσεων·
 - β) υποβολή σχεδίων αναδιάρθρωσης ή αποπληρωμής·
 - γ) κοινοποιήσεις προς πιστωτές·
 - δ) προσβολή και άσκηση ένδικων μέσων.

ΤΙΤΛΟΣ V
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ
ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ,
ΤΗΝ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΕΗ

Άρθρο 29

Συλλογή στοιχείων

1. Τα κράτη μέλη συλλέγουν και συγκεντρώνουν, σε ετήσια βάση και σε εθνικό επίπεδο, δεδομένα για διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη, καταναμημένα ανά είδος διαδικασίας, τουλάχιστον όσον αφορά τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) τον αριθμό των διαδικασιών για τις οποίες υποβλήθηκε αίτηση ή οι οποίες κινήθηκαν, εφόσον η κίνηση αυτή προβλέπεται βάσει του εθνικού δικαίου, και των διαδικασιών που εκκρεμούν ή περατώθηκαν·
 - β) τη μέση διάρκεια των διαδικασιών από την υποβολή της αίτησης ή από την κίνησή τους, εφόσον η κίνηση αυτή προβλέπεται βάσει του εθνικού δικαίου, έως την περάτωση·
 - γ) τον αριθμό των διαδικασιών πέραν όσων απαιτούνται κατά το στοιχείο δ), ανά τρόπο έκβασης·
 - δ) τον αριθμό των αιτήσεων για διαδικασίες αναδιάρθρωσης που χαρακτηρίστηκαν μη παραδεκτές, απορρίφθηκαν ή αποσύρθηκαν πριν να κινηθούν·

2. Τα κράτη μέλη συλλέγουν και συγκεντρώνουν, σε ετήσια βάση, σε εθνικό επίπεδο, δεδομένα σχετικά με τον αριθμό των οφειλετών οι οποίοι υπήχθησαν σε διαδικασίες αναδιάρθρωσης ή σε διαδικασίες αφερεγγυότητας και οι οποίοι, εντός των τριών ετών πριν από την υποβολή της αίτησης ή την κίνηση των εν λόγω διαδικασιών, εφόσον η κίνηση αυτή προβλέπεται βάσει του εθνικού δικαίου, είχαν υπαχθεί σε σχέδιο αναδιάρθρωσης επικυρωμένο βάσει προηγούμενης διαδικασίας αναδιάρθρωσης κατ' εφαρμογή του τίτλου II.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να συλλέγουν και να συγκεντρώνουν, σε ετήσια βάση και σε εθνικό επίπεδο, δεδομένα σχετικά με:
 - α) το μέσο κόστος εκάστου είδους διαδικασίας·
 - β) τα μέσα ποσοστά ανάκτησης για τους εμπραγμάτως ασφαλισμένους και τους ανέγγυους πιστωτές και, κατά περίπτωση, για άλλα είδη πιστωτών, χωριστά·
 - γ) τον αριθμό των επιχειρηματιών που, μετά την υποβολή τους σε διαδικασία του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), συστήνουν νέα επιχείρηση·
 - δ) τον αριθμό των θέσεων εργασίας που χάθηκαν μετά την διαδικασία αναδιάρθρωσης και αφερεγγυότητας.
4. Τα κράτη μέλη κατανέμουν τα δεδομένα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως γ) και, κατά περίπτωση και εφόσον υπάρχουν, τα δεδομένα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 με βάση:
 - α) το μέγεθος των οφειλετών που δεν είναι φυσικά πρόσωπα·

- β) το αν οι οφειλέτες οι οποίοι υπάγονται σε διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση ή την αφερεγγυότητα είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα· και
- γ) το αν οι διαδικασίες που οδηγούν σε απαλλαγή από τα χρέη αφορούν μόνο επιχειρηματίες ή όλα τα φυσικά πρόσωπα.
5. Τα κράτη μέλη μπορούν να συλλέγουν και να συγκεντρώνουν τα δεδομένα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 έως 4 μέσω δειγματοληπτικής τεχνικής που εξασφαλίζει ότι τα δείγματα είναι αντιπροσωπευτικά ως προς το μέγεθος και την πολυμορφία τους.
6. Τα κράτη μέλη συλλέγουν και συγκεντρώνουν τα δεδομένα που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2, 4 και, κατά περίπτωση, στην παράγραφο 3 για πλήρη ημερολογιακά έτη που λήγουν στις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους, αρχής γενομένης από το πρώτο πλήρες ημερολογιακό έτος μετά την ημερομηνία εφαρμογής των εκτελεστικών πράξεων της παραγράφου 7. Τα εν λόγω δεδομένα διαβιβάζονται στην Επιτροπή, μέσω τυποποιημένου εντύπου κοινοποίησης δεδομένων, σε ετήσια βάση, έως τις 31 Δεκεμβρίου του ημερολογιακού έτους που έπεται του έτους συλλογής των δεδομένων.
7. Η Επιτροπή καθορίζει τη μορφή του εντύπου κοινοποίησης της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 30 παράγραφος 2.
8. Η Επιτροπή δημοσιεύει στον ιστότοπό της τα δεδομένα που κοινοποιούνται σύμφωνα με την παράγραφο 6 με ευπρόσιτη και εύχρηστη πρόσβαση.

Άρθρο 30
Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Εάν η επιτροπή δεν διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης, και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 31
Σχέσεις με άλλες νομοθετικές πράξεις και διεθνή νομοθετήματα

1. Οι ακόλουθες πράξεις υπερισχύουν των διατάξεων της παρούσας οδηγίας:
 - α) οδηγία 98/26/ΕΚ·
 - β) οδηγία 2002/47/ΕΚ· και
 - γ) κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των απαιτήσεων διασφάλισης των κεφαλαίων για ιδρύματα πληρωμών όπως ορίζει η οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ και για ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος όπως ορίζει η οδηγία 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου².
3. Η παρούσα οδηγία ισχύει με την επιφύλαξη της εφαρμογής της σύμβασης σχετικά με τις διεθνείς εμπράγματα ασφάλειες επί κινητού εξοπλισμού καθώς και του οικείου της πρωτοκόλλου για ειδικά θέματα του αεροναυτιλιακού εξοπλισμού ως υπεγράφησαν από κοινού στο Κέιπ Τάουν στις 16 Νοεμβρίου 2001, στο οποίο συμμετέχουν μερικά κράτη μέλη κατά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας οδηγίας].

Άρθρο 32

Τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132

Στο άρθρο 84 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4:

- «4. Τα κράτη μέλη παρεκκλίνουν από το άρθρο 58 παράγραφος 1, το άρθρο 68, τα άρθρα 72, 73 και 74, το άρθρο 79 παράγραφος 1 στοιχείο β), το άρθρο 80 παράγραφος 1 και το άρθρο 81 στον βαθμό και για το χρονικό διάστημα που οι εν λόγω παρεκκλίσεις είναι αναγκαίες για την καθιέρωση του πλαισίου προληπτικής αναδιάρθρωσης που προβλέπεται στην οδηγία (ΕΥ) 2019/... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου*.

¹ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/ΕΚ (ΕΕ L 337 της 23.12.2015, σ. 35).

² Οδηγία 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/ΕΚ (ΕΕ L 267 της 10.10.2009, σ. 7).

Το πρώτο εδάφιο δεν θίγει την αρχή της ίσης μεταχείρισεως των μετόχων. ».

-
- * Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης, για τις διαδικασίες που οδηγούν σε απαλλαγή από τα χρέη και ανικανότητα ή έκπτωση και για μέτρα με σκοπό την αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 (Οδηγία για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα) (ΕΕ ...).».

Άρθρο 33

Ρήτρα επανεξέτασης

Το αργότερο έως ... [εφτά έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας] και ακολούθως ανά πενταετία, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή και τον αντίκτυπο της παρούσας οδηγίας, μεταξύ άλλων και την εφαρμογή της κατηγοριοποίησης και των κανόνων ψηφοφορίας για τους ευάλωτους πιστωτές, όπως οι εργαζόμενοι. Με βάση την αξιολόγηση αυτήν, η Επιτροπή υποβάλλει, αν είναι σκόπιμο, νομοθετική πρόταση, εξετάζοντας το ενδεχόμενο πρόσθετων μέτρων για την ενοποίηση και την εναρμόνιση του νομικού πλαισίου σχετικά με την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη.

Άρθρο 34

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο στις ... [δύο έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας] τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία, με την εξαίρεση των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 28 στοιχεία α), β) και γ) και οι οποίες θεσπίζονται και δημοσιεύονται το αργότερο στις ... [πέντε έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας] και των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 28 στοιχείο δ) και οι οποίες θεσπίζονται και δημοσιεύονται το αργότερο στις ... [επτά έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας]. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Εφαρμόζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία από τις ... [δύο έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], με την εξαίρεση των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 28 στοιχεία α), β) και γ) και οι οποίες εφαρμόζονται από τις ... [πέντε έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας] και των διατάξεων που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 28 στοιχείο δ) και οι οποίες εφαρμόζονται από τις ... [επτά έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας].

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσκολίες κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας μπορούν να λάβουν κατ' ανώτατο όριο ετήσια παράταση της περιόδου εφαρμογής που προβλέπεται στην παράγραφο 1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή ότι έχουν ανάγκη να κάνουν χρήση αυτής της δυνατότητας για παράταση της περιόδου εφαρμογής έως ... [18 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας].

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 35

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 36

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

....

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος